

សំណួរនិងចម្លើយអំពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

 ហើយបន្ទាប់ពីយប់មិញមិញយើងត្រូវបានពេញទាំងអស់។ ខ្ញុំបានឮ
របាយការណ៍ល្អនៅថ្ងៃនេះអំពីមនុស្សជាច្រើនដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ។ ហើយយើងសប្បាយចិត្តចំពោះវា។

2 រីករាយដែលមានបងប្រុស ប្រុហាហាំនៅជាមួយយើងនៅយប់នេះ ជាសហការី
ម្នាក់របស់យើងនៅទីនេះពីរដាងខ្មោចសេច គ្រូគង្វាលនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅអ៊ុយទី
កា។ ហើយបងប្រុសជេកសុនគាត់នៅទីនេះ កាលពីយប់មិញ ខ្ញុំជឿថា អញ្ចឹង
ឫគាត់ត្រលប់មកទីនេះវិញនៅក្នុងទស្សនិកជននៅកន្លែងណាមួយឥឡូវនេះ។
នរណាម្នាក់បាននិយាយ ក្នុង...បាទ ខ្ញុំឃើញបងប្រុស ជេកសុនខាងក្រោយ
ទស្សនិកជនឥឡូវនេះ។ ហើយ—ហើយបងប្រុស រ៉ូដឌែល តើគាត់នៅទីនេះទេ?
នោះគឺជាសហការីរបស់យើងម្នាក់ទៀតនៅទីនេះ: “៦២។” យើងរីករាយដែលមាន
ពួកគេចូលមក។ ហើយជាមួយ...អូ បងប្រុស ជាត និងបងប្អូនទាំងអស់នេះ គឺ
យើង—និងនៅក្នុងទស្សនិកជន។ យើងរីករាយដែលមានអ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ
យប់នេះ។

3 ឥឡូវនេះ: ប្រសិនបើខ្ញុំចង់បញ្ជាក់រឿងនេះខ្ញុំនឹងនាំអ្នកអធិប្បាយល្អៗ
មកទីនេះដើម្បីនិយាយជាមួយអ្នក ព្រោះខ្ញុំស្អប់ដោយសារពេលដ៏ធំបែបនេះ
កាលពីយប់មិញ។

4 ឥឡូវនេះ: ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ នាងជាអ្នកកែតម្រូវរបស់ខ្ញុំ។ បងប្អូនដឹងទេ អំពីអ្វី
ដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ នាងបាននិយាយថា អ្នកនៅខាងក្រោយយប់មិញមិនអាច
ស្តាប់ខ្ញុំបានទេ ព្រោះខ្ញុំនិយាយចូលខុបករណ៍នេះ។ ហើយឥឡូវនេះ មុនពេល
ដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើម ខ្ញុំនឹងសាកល្បងបន្តិច។ ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំចង់សួរថាតើវាប្រសើរជាង
មុនឬអត់? តើវាល្អជាងនៅខាងក្រោយឬ? ឬនេះប្រសើរជាង? តើនេះប្រសើរទេ?
ឥឡូវនេះ: អូនសម្លាញ់ នោះខ្ញុំទទួលបានសញ្ញាផ្ទុយពីអ្នក។ ឥឡូវនេះ: ពួកគេ

និយាយថាវាប្រសើរហើយ។ មិនអីទេ។ អូ ខ្ញុំអើយ! នោះជាស្រ្តី។ នោះជាការល្អ មួយ ព្រោះវាជាយូរមកហើយចាប់តាំងពីខ្ញុំមានមួយ។ គាត់តែងតែត្រូវ។

5 មែនហើយ យើងពិតជាមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅលើកម្មវិធីបីយប់នេះ ខ្ញុំបានធ្វើ។ ហើយឥឡូវនេះ ខ្សែអាត់ទាំងអស់លើកលែងតែយប់មិញ...ខ្ញុំបាន ទូរស័ព្ទទៅបងប្រុស ហ្គេដ ហើយប្រាប់គាត់ឲ្យមកយកកាសែតសម្រាប់រោង ឧបោសថ។ ប៉ុន្តែវាបានកើតឡើងដែលខ្ញុំដឹងថា ប៊ីលីប៉ូល បានចេញឡានរបស់ គាត់ទៅបាត់ហើយ ដូច្នេះកាសែតមិនត្រូវបានគេយកបើតាមខ្ញុំដឹង។ ដូច្នេះ យើង បានខករឿងនោះ។ ខ្ញុំចង់ទុកវានៅក្នុងក្រុមជំនុំដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ក្រុមជំនុំ —នរណាម្នាក់និយាយ—អ្វីដែលយើងជឿ។

6 ឥឡូវនេះ យប់នេះ ខ្ញុំនឹងនិយាយនៅលើ *សន្និសីទដ៏អស្ចារ្យ* ប្រសិនបើខ្ញុំ អាចឆ្លងកាត់សំណួរបានទាន់ពេល។ ហើយបន្ទាប់មកព្រឹកថ្ងៃស្អែកគឺជាកម្មវិធី ព្យាបាល។ ហើយយើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ដូច្នេះហើយ យើងមិន អាចចេញ—ឬគ្រាន់តែទៅនិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងនាំអ្នក ហើយអ្នក និង អ្នក។” នោះនឹងមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ប៉ុន្តែយើងផ្តល់កាត់ទៅក្រុមមួយ ហើយនៅកន្លែង ណាមួយនៅតាមសន្លឹកកាត់ទាំងនោះ ខ្ញុំហៅពីរបីនាក់ឡើងលើវេទិកា។ ហើយ បន្ទាប់មក ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់ផ្តើមបើកសម្តែង បន្ទាប់មក វា ចេញទៅតាមរយៈទស្សនិកជនហើយនាំមនុស្សចេញនៅក្នុងទស្សនិកជនសម្រាប់ កម្មវិធីព្យាបាល។ ហើយបន្ទាប់មក នៅព្រឹកស្អែក ខ្ញុំនឹងនិយាយ បើព្រះអម្ចាស់ សព្វព្រះទ័យ នៅមុនកម្មវិធីព្យាបាល។

7 ខ្ញុំឃើញប្រពន្ធខ្ញុំសើច។ អូសសម្លាញ់ តើអូនឮខ្ញុំច្បាស់ទេ? អូ ស្តាប់ខ្ញុំបាន។ ជាការ ប្រសើរណាស់! នាងអង្គុយនៅខាងក្រោយហើយបើ—មិនបានឮខ្ញុំ នាង គ្រវីក្បាល អ្នកអើយ...ខ្ញុំមិនអាចឮអ្នកទេ មិនអាចឮអ្នកទេ។”

8 ដូច្នេះថ្ងៃស្អែក—យប់ថ្ងៃស្អែកគឺជាកម្មវិធីផ្សាយដំណឹងល្អជាមួយនឹងកម្មវិធី បុណ្យជ្រមុជទឹក។ ហើយ ពេលខ្ញុំឆ្លងកាត់ការអធិប្បាយនៅយប់ស្អែក យើងនឹង ទាញវ៉ាងននមកវិញ ហើយធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកនៅយប់ស្អែក។ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់ សព្វព្រះហឫទ័យ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ នៅពេលព្រឹកខ្ញុំចង់—ឬ យប់ស្អែកខ្ញុំចង់និយាយលើប្រធានបទ: *ទីសម្គាល់—ទីសម្គាល់មួយត្រូវបានផ្តល់ ឱ្យ។* ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើយើងនៅទីនេះយប់ថ្ងៃពុធ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់

អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនៅទីនេះនៅយប់ថ្ងៃពុធ ខ្ញុំចង់និយាយលើប្រធានបទ៖ យើង បានឃើញផ្កាយរបស់ទ្រង់នៅទិសបូព៌ា ហើយបានមកថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ឥឡូវនេះ វាគ្រាន់តែជាថ្ងៃបុណ្យណូអែលប៉ុណ្ណោះ។

9 ហើយបន្ទាប់មក ក្លាមបន្ទាប់ពីបុណ្យណូអែលគឺជាសប្តាហ៍ បុណ្យណូអែល។ មានកន្លែងដែលយើងប្រមូលសំបុត្រទាំងអស់...បងប្រុស ម៉េស៊ី និងពួកគេជាធម្មតាប្រមូលយកវាទាំងអស់។ ហើយយើងដាក់វាខាងក្រៅ ហើយ យើងអធិស្ឋានលើសំបុត្រទាំងនេះ ហើយសូមព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំយើងទៅកាន់ កន្លែងណាមួយនៅជុំវិញពិភពលោកដែលយើងនឹងទៅ។

10 ឥឡូវនេះ ពួកគេ គឺជាក្រុមធុរៈកិច្ចគ្រីស្ទាន មានបណ្តាញដ៏ធំ កំពុងធ្វើដំណើរ ទៅឆ្លូវដាដើម្បីចូលរួមសន្និសីទរបស់ពួកគេ។ ធ្វើដំណើរពីទីនោះទៅកាន់ យើងសុំ ទៅកាន់ប្រទេសប៉េរ៉ូ ហើយចុះទៅ ពីរតូរីកូខាងត្បូង ឆ្លងកាត់មិកស៊ិក។

11 ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ហាក់ដូចជាកំពុងនាំខ្ញុំទៅប្រទេសន័រវេស។ ខ្ញុំមិនដឹងថា ហេតុអ្វីទេ។ តើអ្នកស្គាល់សៀវភៅតូចដែលមានឈ្មោះថា បុរសដែលបានបញ្ជូន មកពីព្រះទេ? វាជាការបោះពុម្ពផ្សាយដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងប្រទេសន័រវេស។ សូមគិត មើលថា តើព្រះអម្ចាស់បានធ្វើអ្វីនៅទីនោះ។ ហើយពេលខ្ញុំនៅទីនោះ គេមិនឲ្យខ្ញុំ ដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺទេ។ ខ្ញុំនៅទីនោះបីយប់។ ហើយគេមិនឲ្យខ្ញុំដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ ទេ។ ដូច្នេះ អ្នកឃើញនូវអ្វីដែលព្រះអាចធ្វើ។ ហ្វូងមនុស្សធំណាស់ គេត្រូវយកប៉ូលី ស សេះ ហើយជិះនាំមនុស្សចេញពីផ្លូវដើម្បីខ្ញុំអាចឡើងទៅកន្លែងនោះ។ ហើយ ខ្ញុំមិនបានដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺទេ។ ទោះបីយ៉ាងណា ខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់ ពួកគេ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដាក់ដៃលើគ្នាទៅវិញទៅមក។

12 ដូច្នេះ...[មាននរណាម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុស ប្រាណហាំ—អដ។] បាទ ខ្ញុំប្រាកដណាស់ បន្ទាប់មក។ ឥឡូវនេះ ព្រឹកស្អែក...ឥឡូវនេះ យប់នេះ ប្រហែលជាយើងនឹងចូលទៅក្នុងសំណួរទាំងនេះ ព្រោះយើងមានរបស់ល្អពិតៗ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាតើព្រះអម្ចាស់នឹងរក្សាយើងនៅលើវាដល់ពេលណាទេ។ ហើយ បន្ទាប់មកនៅព្រឹកថ្ងៃស្អែកទាំង បីលីប៉ូល ជេន ឬឡេអូ ម្នាក់ នឹងនៅទីនេះដើម្បី ផ្តល់កាតអធិស្ឋាននៅម៉ោងប្រាំបីរហូតដល់ប្រាំបីសាមសិប។ ឥឡូវនេះអ្នកនៅ ក្រៅក្រុង សូមឲ្យខ្ញុំរំលឹកវាម្តងទៀតដើម្បីកុំឲ្យអ្នកភ្លេច។ ប្រសិនបើអ្នកចង់ចូលមក ក្នុងបន្ទាត់ យើងចង់មានអ្នកនៅក្រៅក្រុងប្រសិនបើអាច។

13 ឥឡូវនេះ ពេលខ្លះនៅក្នុងព្រះវិហារ យើងទៅដល់កន្លែងមួយដែលពួកគេនិយាយថា “មិនអីទេ...” យើងទទួលអ្នកនៅក្រៅទីក្រុង នាំពួកគេឡើង...នរណាម្នាក់នឹងនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីខុសជាមួយពួកគេទេ។ ពួកគេប្រហែលជាកំពុងប្រាប់អ្វីមួយខុស។” បន្ទាប់មកអ្នកមានមនុស្សនៅក្នុងទីក្រុងពួកគេនិយាយ “អូ អ្នកប្រហែលជាធ្លាប់ស្គាល់ពួកគេ។” ដូច្នោះ...បន្ទាប់មកពួកគេនិយាយ—វាត្រូវបានគេនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក វាជាកាតអធិស្ឋាន។” ចុះពួកគេដែលមិនមានកាតអធិស្ឋានវិញយ៉ាងម៉េចដែរ? ហើយវាមានពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃពេលវា...

តើមានអ្វីនិយាយ? ប្រុងប្រុស ប្រាណហាំ ត្រូវបានសុំឱ្យឈរពីក្រោយមីក្រូហ្វូន—អដរ។ ឈរពីក្រោយមេក្រូ? មិនអីទេ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំតែងតែអធិប្បាយកណ្តាលផ្លូវ។ ដូច្នោះប្រហែលជាខ្ញុំនឹងយកវាបែបនោះ។ តើវាប្រសើរជាងទេ? នោះល្អជាង។ វាមិនអីទេ។ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថាវាជាអ្វី។ យើង—ប្រព័ន្ធអាសយដ្ឋានសាធារណៈរបស់យើងនៅទីនេះអន់ណាស់ អន់ណាស់។ ហើយយើងមិនព្យាយាមធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងឥឡូវនេះទេ ព្រោះយើងចង់បានរោងឧបោសថថ្មីដែលត្រូវបានសាងសង់ភ្លាម។ ហើយបន្ទាប់មកជាពេលដែលយើងនឹងមានបន្ទប់ច្រើន (ឃើញទេ?) ប្រសិនបើយើងអាចទៅដល់ទីនេះហើយពង្រីកកន្លែងនេះឱ្យធំជាងនេះបន្តិច ហើយដាក់កន្លែងបន្ថែមទៀត ហើយត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការប្រជុំនៅពេលដែលយើងមានពួកគេនៅទីនេះ។

14 ហើយឥឡូវនេះ ចូរចាំថា នៅពេលព្រឹកក្មេងប្រុស ម្នាក់ ឬប្រាំនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ នឹងផ្តល់កាតចន្លោះពីម៉ោងប្រាំបីសាមសិប ឬប្រាំបីនិងប្រាំបីសាមសិប។ នោះផ្តល់ឱកាសសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាក្នុងការដោះស្រាយ។ ហើយខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីរបៀបដែលពួកគេផ្តល់កាត ហេតុអ្វីបានជាយើងធ្វើវា? វាគឺដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់។ ឃើញទេ? ឥឡូវ ចុះបើខ្ញុំចូលមកនេះ ធ្វើដូចឥឡូវហើយនិយាយថា “សូមឱ្យស្ត្រីនេះ ស្ត្រីនេះ បុរសនោះ និងស្ត្រីនេះ...?” អ្នកឃើញទេ នោះនឹងជាការល្អ—នោះនឹងពិបាកបន្តិច។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នក...ជាច្រើនដងហើយដែលខ្ញុំបានធ្វើបែបនេះ។ ហើយបើពេលព្រឹកមានមិនច្រើនទេ ខ្ញុំក៏អាចធ្វើដូចគ្នាដែរ។ ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ មកពីក្រៅទីក្រុង ដែលមានបញ្ហាជាមួយអ្នក? អ្នកក្រោកឈរឡើង។”

15 បងប្រុស មើស៊ី អ្នកកំពុងមកកន្លែងសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។ តើអ្នកនឹងជួយខ្ញុំទេ? [បងប្រុស មើស៊ីឆ្លើយ“ខ្ញុំមករកការសង្គ្រោះ។”—អដង។] អូ អ្នកកំពុងមក... គាត់កំពុងមកជួយសង្គ្រោះខ្លួនគាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយមិត្តស្រីរបស់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកត្រូវតែល្អនឹងខ្ញុំ។ ឃើញទេ? មិនអីទេ។ នោះជាការល្អ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំស្ញើចសរសើរចំពោះភាពក្លាហានរបស់បងប្រុស ឡេអូ។ នៅពេលដែលវាមិនត្រឹមត្រូវ តោះ—ចូរយើងធ្វើវាឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមដែលយើងដឹងពីរបៀបធ្វើ ដើម្បីឱ្យវាល្អបំផុតតាមដែលយើងអាចធ្វើបាន

16 អញ្ជឹងឥឡូវ សុំឲ្យអ្នកនៅក្រៅក្រុងលើកដៃឡើងថាមានបញ្ហាអ្វីមិនស្រួលពីគេ។ ហើយបន្ទាប់មកគ្រាន់តែឈរនៅទីនោះ អធិស្ឋានដល់មនុស្សម្នាក់រហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចាប់ផ្អើម ហើយទទួលយកទស្សនិកជនទាំងមូល។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលបានមកទីនេះនៅពេលដែលពួកគេបានឃើញថាវាបានកើតឡើងនៅទីនេះ? ប្រាកដណាស់! ឃើញទេ? ដូច្នេះវាមិនសំខាន់ទេថាតើវាជាវិធីណា។ វាគ្រាន់តែជា...

17 ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកចងចាំរឿងនេះ ហើយខ្ញុំនឹងព្យាយាមឆ្លងកាត់វាម្តងទៀតនៅពេលព្រឹក។ ជនជាតិដទៃ ដំណឹងល្អដែលបានប្រទានដល់ពួកគេ គឺជាដំណឹងល្អនៃសេចក្តីជំនឿ មិនមែនជាកិច្ចការអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? ហើយដូចខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ។ នៅពេលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានសណ្ឋិតនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅពេលដែលពួកគេចុះទៅឯពួកយូដា (កិច្ចការ ១៩:៥) ពួកគេត្រូវតែដាក់ដៃលើពួកគេទើបអាចទទួលបានវា។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេចុះទៅជនជាតិសាម៉ារី ពួកគេត្រូវតែដាក់ដៃលើពួកគេ។ ប៉ុន្តែពេលពួកគេមកឯសាសន៍ដទៃនៅផ្ទះកូនេលាស “ពេលពេត្រុសនិយាយពាក្យទាំងនេះ...” គ្មានការដាក់ដៃលើទេ។

18 ពេលក្មេងស្រីតូចនោះស្លាប់ កូនស្រីរបស់យ៉ែរ៉ុស ជាប្តីជាចារ្យបាននិយាយថា “ចូរមកដាក់ដៃលើនាង ហើយនាងនឹងមានជីវិត។” ប៉ុន្តែនៅពេលដែលមេទ័ពរ៉ូម៉ាំងដែលជាសាសន៍ដទៃបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនសមឱ្យអ្នកមកនៅក្រោមដំបូលផ្ទះរបស់ខ្ញុំ និយាយព្រះបន្ទូល។” នោះហើយជាវា។ ឃើញទេ?

19 ស្រ្តីជាអ្នកស៊ីហ្វីនីក ជាភាសាក្រិច តាមពិតនាងជាអ្វី នៅពេលដែលនាង—ពេលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅនាង បន្ទូលថា “វាមិនមែនជាការជួបគ្នាសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីយកនំប៉័ងរបស់កុមារទៅឱ្យសត្វឆ្កែទេ។”

នាងបាននិយាយថា “នោះជាការពិត ព្រះអម្ចាស់! ប៉ុន្តែសត្វឆ្កែនៅក្រោមតុស៊ី កំទេចនំប៉័ងរបស់កុមារ។”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដោយពាក្យនេះ អារក្សបានចាកចេញពីកូនស្រីរបស់អ្នក ហើយ។” និយាយអ្វីដែលល្អ។ និយាយអ្វីដែលល្អអំពីនរណាម្នាក់។ និយាយ អំពីព្រះយេស៊ូវ។ និយាយអ្វីដែលស្មោះត្រង់ អ្វីមួយដែលពិត។ នោះជាវិធីកម្ចាត់ អារក្ស។ ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូល—ទ្រង់មិនដែលអធិស្ឋានសម្រាប់ក្មេងស្រីនោះ ទេ។ ទ្រង់មិនដែលមានបន្ទូលរៀងមួយអំពីការជាសះស្បើយរបស់នាងទេ។ ទ្រង់ គ្រាន់តែមានបន្ទូលថា “ដោយពាក្យនេះ ដោយពាក្យនេះ...”

20 ហេតុទី រាយ នៅថ្ងៃមុន នាងមិនបានសុំអ្វីទាំងអស់។ នាងគ្រាន់តែអង្គុយ នៅទីនោះ ប៉ុន្តែនាងបាននិយាយត្រឹមត្រូវ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលតបវិញថា “ហេតុទី សូមអ្វីក៏ដោយ ដែលអ្នកចង់បាន អ្វីដែលអ្នកត្រូវការហើយចង់បាន។ រកមើលថាតើនេះជាការពិត ឬអត់។ សូមអ្វីក៏ដោយ (ការព្យាបាលប្អូនស្រីពិការរបស់នាងដែលនៅទីនោះបាន គួរឡើងទាំងអស់ មួយម៉ឺនដុល្លារដើម្បីកុំឱ្យនាងដឹកលើភ្នំទាំងនោះ។ យុវជន បានស្តាររោងកាយរបស់នាងឡើងវិញ) អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកចង់សូម អ្នកសូមវា ឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើវាមិនមកហើយផ្តល់ឱ្យអ្នកឥឡូវនេះទេ នោះខ្ញុំគឺជាហោរា ក្លែងក្លាយ។” នោះហើយ—ប្រាកដជាអ្វីមួយ មិនអីចឹងឬ?

21 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “និយាយទៅកាន់ភ្នំនេះ...” ហើយអ្នក បានឮ—អំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង នោះជាព័ន្ធកិច្ចដែលយើងចូលទៅ។ យើង កំពុងឡើងលើផ្លូវនេះឥឡូវនេះ។ មិនយូរប៉ុន្មាននឹងមានការយាងមករបស់ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយយើងត្រូវមានសេចក្តីជំនឿដ៏ផុសផុលលើក្រុមជំនុំដែល អាចត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងពេលមួយបំព្រិចភ្នែកដើម្បីចេញទៅក្រៅ ឬយើងមិនទៅ ប៉ុន្តែកុំបារម្ភ វានឹងនៅទីនោះ។ វានឹងនៅទីនោះ។ ហើយនៅពេលដែលអំណាចនៃ ក្រុមជំនុំនោះកើនឡើង វានឹងនាំបងប្អូនមក អំណាចនៃក្រុមជំនុំនោះនឹងងើបឡើង នឹងនាំបងប្អូនរបស់ខ្លួនមក អំណាចនៃក្រុមជំនុំនោះនឹងនាំបងប្អូនឯទៀតៗមក បន្ទាប់មកនឹងមានការរស់ឡើងវិញជាទូទៅ។ ហើយយើងទន្ទឹងរង់ចាំវា។

22 ឥឡូវនេះ កុំភ្លេចកាតអធិស្ឋាននៅពេលព្រឹកនៅម៉ោងប្រាំបីរហូតដល់ម៉ោង ប្រាំបីសាមសិបនាទី។ បន្ទាប់មកខ្ញុំសូរពួកគេថាមានអ្វីនៅក្នុងនោះ បន្ទាប់មក

ឈប់ផ្តល់ភាគ ហើយត្រឡប់ទៅវិញ ហើយអង្គុយចុះ (ឃើញទេ?) ព្រោះគេនឹង ចែកទាំងអស់ចេញប្រហែលជានៅពេលនោះ ឬច្រើនតាមដែលយើងនឹងដកខ្លួន ចេញពីកន្លែងណាមួយ។ ក្មេងប្រុសនឹងក្រោកឡើង លាយសន្លឹកភាគទាំងអស់ នៅចំពោះមុខអ្នក បន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នកចង់បានភាគមួយ អ្នកចង់បានមួយ ឬអ្វី ផ្សេងទៀតនោះ... ពេលដែលខ្ញុំចូលមក ខ្ញុំគ្រាន់តែ...កន្លែងណាដែលព្រះអម្ចាស់ មានបន្ទូលហៅ... ហើយប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលថា “កុំហៅអ្វីទាំងអស់” ខ្ញុំនឹង មិនហៅពួកគេទាល់តែសោះ (ឃើញទេ?) ទោះជាវាជាអ្វីក៏ដោយ។

23 ហើយខ្ញុំ...ព័ន្ធកិច្ចនោះគឺជិតរសាត់ទៅ។ មានអ្វីធំជាងនេះចូលមក។ សូម ចាំថា នោះជាកន្លែងដែលរាល់ពេលដែលវាត្រូវបានគេនិយាយពាសពេញវេទិកា នេះ ឬនៅលើវេទិកានេះ ហើយវាមិនដែលបរាជ័យឡើយ។ តើអ្នកចាំព័ន្ធកិច្ចអំពី ដៃទេ? ឃើញថាវាបានធ្វើអ្វី? គំនិតក្នុងចិត្ត មើលថាវាបានធ្វើអ្វី? ឥឡូវនេះមើល វា៖ និយាយព្រះបន្ទូល ហើយមើលអ្វីដែលវាធ្វើ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកនៅ ទីនេះកាលពីឆ្នាំមុន—ក្រុមជំនុំ (ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់រោងឧបោសថ)—ឆ្នាំមុន បីឬបួនឆ្នាំមុន អ្វីមួយដែលកំពុងជួសជុលដើម្បីសម្រេចបាន វាជាការជួសជុល ដើម្បីកើតឡើង។ ហើយឥឡូវនេះវាកំពុងតែបែកធ្លាយគ្នាម្តង...វាកំពុងតែបង្កើត ឡើងដោយខ្លួនវា។ ឥឡូវនេះ យើងមានអំណរគុណចំពោះរឿងនោះ។ អូ យើង មានអំណរគុណយ៉ាងណា។ គ្រាន់តែសប្បាយចិត្ត។

24 ឥឡូវនេះ យើងទទួលបានសំណួរតឹងតែងមួយចំនួននៅទីនេះ ហើយយើង ចង់ចូលទៅក្នុងពួកគេភ្លាមៗ។ មាននរណាម្នាក់មើលសៀវភៅទាំងអស់នេះដែល ខ្ញុំមាន។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “មែនហើយ បុរសឆ្លាតវៃត្រូវការតែមួយទេ។” ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សឆ្លាតទេ។ ខ្ញុំត្រូវតែមានពួកគេជាច្រើនដើម្បីពិនិត្យមើល។ មែនហើយ នេះគឺជាដាយអាឡុក ហើយនេះគឺជាព្រះគម្ពីរ ហើយនេះគឺជាការ ស្របគ្នា។ ដូច្នេះវាគឺជា...យើងគ្រាន់តែសុំព្រះអម្ចាស់ឱ្យជួយយើង ហើយណែនាំ យើងឱ្យឆ្លើយសំណួរទាំងនេះ ស្របតាមឆន្ទៈដ៏ទេវភាពនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

25 ដូច្នេះ សូមឱ្យយើងអានក្បាលបន្តិចដើម្បីអធិស្ឋាន។ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំដឹងគុណទ្រង់ពីជម្រៅនៃដួងចិត្តរបស់យើង។ ចំពោះអ្វីដែលទ្រង់បាន ធ្វើសម្រាប់យើងក្នុងរយៈពេលបីយប់ចុងក្រោយនេះ។ អូ ដើម្បីឃើញអ្នកបម្រើ ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងបន្ទប់ហើយចាប់ដៃគ្នា ហើយមានជំនឿឡើងវិញ និង—និង

ជំហានថ្មីមួយដែលត្រូវអនុវត្ត។ ហៅឡើងតាមទូរស័ព្ទ...ហើយបេះដូងរបស់យើង រីករាយ ហើយមនុស្សដែលទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបន្ទាប់ពីពួកគេ—បានឃើញ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ របៀបដែលវាប្រាប់ជាក់លាក់មួយជំហានម្តងៗ អំពីរបៀប ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ យើងខ្ញុំមានអំណរគុណយ៉ាងខ្លាំងចំពោះ ការនោះ ព្រះអម្ចាស់អើយ។

26 ទ្រង់ធ្វើរឿងសាមញ្ញសម្រាប់យើង ព្រោះយើងជាមនុស្សសាមញ្ញ។ ហើយ យើងអធិស្ឋានព្រះជាម្ចាស់អើយ—ថាទ្រង់នឹងអនុញ្ញាតឱ្យយើងធ្វើខ្លួនតែងតែ សាមញ្ញ។ ដ្បិតវា...នោះជាប្រភេទដែលបន្ទាបខ្លួននឹងត្រូវលើកតម្កើង។ ប្រាជ្ញា របស់លោកីយ៍ជាភាពល្ងង់ខ្លៅចំពោះព្រះ ដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការអធិប្បាយដ៏ល្ងង់ខ្លៅ ដើម្បីជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់។

27 ហើយឥឡូវនេះ បិតាអើយ មាននៅទីនេះនៅក្នុងកម្មសិទ្ធិរបស់ទូលបង្គំ មានសំណួរជាច្រើនដែលត្រូវបានសួរចេញពីដួងចិត្តដែលបារម្ភ។ ហើយបើមួយ ក្នុងចំណោមពួកគេបានឆ្លើយខុសអាចនឹងបោះមនុស្សខុស បញ្ចេញពន្លឺខុសលើ សំណួរដែលខានពួកគេ។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទ្រង់យាងមកសណ្ឋិតលើយើង ហើយនឹងបើកសម្តែងការ ទាំងនេះ ព្រោះវាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងបទគម្ពីរ “ចូរសូមហើយអ្នកនឹងទទួល ចូរស្វែងរក នោះអ្នកនឹងឃើញ ចូរគោះហើយវានឹងត្រូវបានបើកឱ្យអ្នក។” ហើយ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងកំពុងធ្វើឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ គឺគោះទ្វារនៃសេចក្តី មេត្តាករុណារបស់ទ្រង់។ ដោយឈរនៅក្នុងស្រមោលនៃក្តីយុត្តិធម៌ដ៏ទេវភាពរបស់ ទ្រង់ យើងសូមអង្វរដល់ព្រះលោហិតនៃព្រះគ្រីស្ទនៃព្រះ និងសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។

28 ហើយយើងមិនមកយប់នេះដោយសារតែយើងចប់ពីការអធិប្បាយពី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបីយប់នោះទេ។ យើងមកជាមួយការគោរពដ៏ជ្រាលជ្រៅ បំផុតនិងភាពស្មោះត្រង់។ យើងមកថានេះជាយប់ចុងក្រោយដែលយើងមិនធ្លាប់ មាននៅលើផែនដី។ យើងជឿថាទ្រង់នឹងឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើង។ ហើយព្រះអម្ចាស់អើយ យើងទូលសូមទ្រង់ឥឡូវនេះ ដើម្បីបំពេញយើងជាមួយនឹង ជីវិតដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់។ ហើយនៅក្នុងការឆ្លើយនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ សូម ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឱព្រះអម្ចាស់ ដូចដែលយើងបានរកឃើញថាទ្រង់ផ្ទាល់

នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបើកសម្តែងដល់យើងនៅ
យប់នេះ នូវអ្វីដែលយើងចង់បាន។ ហើយយើងប្រាថ្នាចង់បានតែព្រលឹងរបស់
យើងបានស្ងប់សុខ ហើយចិត្តរបស់យើងបានសុខសាន្ត ហើយមានជំនឿលើព្រះ
ដើម្បីដើរឆ្ពោះទៅមុខដើម្បីទទួលបានពរជ័យដែលទ្រង់បានសន្យា។ យើងសូមនេះ
ក្នុងនាមរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

29 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានសំណួរទាំងអស់ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យខ្ញុំ លើកលែងតែមួយ។
ហើយខ្ញុំបានឆ្លើយនឹងបងប្រុសតូច ម៉ាទីន ជាអ្នកដែលបានសួរខ្ញុំមួយសំណួរ
កាលពីយប់មុន គឺមានតែមួយ។ មានមនុស្សជាច្រើននៅទីនេះកាលពីយប់មិញ
ប៉ុន្តែវាជាការអធិស្ឋាន។ ហើយបងប្រុស ម៉ាទីន បានសួរខ្ញុំនូវសំណួរអំពី យ៉ូហាន
៣:១៦—ឬ យ៉ូហានជំពូក៣ ខ្ញុំជឿ អំពី “លើកលែងតែមនុស្សក៏តមកពីទឹកនិង
ព្រះវិញ្ញាណប៉ុណ្ណោះ គេមិនអាចឃើញនរគរព្រះឡើយ” ហើយបានប្រៀបធៀប
វាជាមួយនឹងកាសែតដែលខ្ញុំបានបញ្ជូនចេញជាភាសាហៅព្រើរ។ ហើយខ្ញុំបាន
ជួបគាត់នៅបន្ទប់ខាងក្រោយនៅទីនេះកាលពីល្ងាចមិញ—មុនពេលខ្ញុំមានឱកាស
ឆ្លើយគាត់ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានធ្វើនៅទីនោះ លើប្រធានបទ។

30 ឥឡូវ តើមានអ្នកណាដែលមិននៅទីនេះយប់មិញទេ? តោះមើលដែររបស់
អ្នក ដែលមិននៅទីនេះទេកាលពីយប់មិញ។ អូ យើងប្រាកដជាប្រាថ្នាចង់បាន
អ្នកនៅជាមួយយើង។ យើងមានពេលវេលាដ៏រុងរឿងបែបនេះ។ ពីព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ...

31 ខ្ញុំប្រហែលជា សុំមួយនាទី...វានឹងមិនឈឺចាប់ទេ។ នេះត្រូវបានថត ហើយ
បើអ្នកបម្រើព្រះណាម្នាក់មាន—ឬអ្នកដែលមិនយល់ស្របលើអ្វីដែលខ្ញុំកំពុង
ដោះស្រាយដើម្បីនិយាយឥឡូវនេះ ឬសូម្បីតែនៅក្នុងសំណួរ ខ្ញុំសូមឱ្យ បងប្អូន
គិតថាវាមិនចម្លែកទេ ប៉ុន្តែសូម—សូមចាំថា ខ្សែអាត់នេះកំពុងត្រូវបានធ្វើឡើង
នៅក្នុងរោងឧបោសថរបស់យើងនៅទីនេះ។ យើងកំពុងបង្រៀនប្រជាជនរបស់
យើង។ អ្នកបម្រើព្រះជាច្រើននៃជំនឿផ្សេងៗកំពុងធ្វើដំណើរជុំវិញ។ ហើយខ្ញុំចង់
ចូលប្រធានបទម្តងទៀត ពីព្រោះមានមនុស្សយើងមួយចំនួនដែលមិនអាចចូល
បានកាលពីយប់មិញដែលខ្ញុំឃើញគឺនៅយប់នេះ។ ហើយខ្ញុំចង់ឆ្លងកាត់មួយភ្លែត
ប្រសិនបើអ្នកនឹងអនុញ្ញាតវា តាមអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីល្ងាចមិញ ហើយ
នោះគឺនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ពេលដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

ឥឡូវនេះ អានពីការបកប្រែភាសាក្រិច *សង្កត់ធ្ងន់នៃដាយអាឡុត* ជាកន្លែងដែលខ្ញុំនិយាយល្ងាចមិញ ដែលកំពុងបើកនៅចំពោះមុខខ្ញុំឥឡូវនេះ។ នោះជាការបកប្រែដើមពីភាសាក្រិចទៅជាភាសាអង់គ្លេស។ វាមិនឆ្លងកាត់អ្នកបកប្រែផ្សេងទៀតទេ វា—ជាកំណែផ្សេងទៀត វាត្រឹមត្រូវពីភាសាក្រិចទៅភាសាអង់គ្លេស។ ឥឡូវនេះ ពាក្យអង់គ្លេស ជាច្រើនដងមានអត្ថន័យបែបនេះចំពោះពួកគេ ដូចជាខ្ញុំនឹងនិយាយឥឡូវនេះថា *បិដ*។ យកពាក្យ*បិដ*នោះ។ អ្នកនឹងនិយាយថា “គាត់មានន័យថា យើងធ្វើឱ្យគាត់ធ្មេញទ្រាន់។” អត់ទេ! “អូ គាត់—គាត់បានបង់ថ្លៃ*បិដ*របស់គាត់។” អត់ទេ! អញ្ចឹង គាត់...“វាជា*បិដ*នៅចំហៀងផ្ទះ។” មែនហើយ ឃើញទេ? ឬណាមួយនៃពាក្យនោះ...មានពាក្យបួនឬប្រាំផ្សេងគ្នាអាចត្រូវបានប្រើ អ្នកត្រូវតែមានប្រយោគ។ ពាក្យ *ឃើញ*។ *ឃើញ* មានន័យថា “យល់ដឹង” ជាភាសាអង់គ្លេស។ *ស៊ី* សមុទ្រមានន័យថា “រូបរាងទឹក។” *ស៊ី*មើលឃើញ មានន័យថា “ដើម្បីសម្លឹងមើល។” ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនៅលើការបកប្រែទាំងនេះ ពាក្យនៅទីនេះបានប្រើ ដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញក្នុងកិច្ចការជំពូកទី២ កន្លែងដែលវានិយាយថា “អណ្តាតនៃភ្លើងបានស្ថិតលើពួកគេ...” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ត្រឡប់ទៅវិញមួយភ្លែត។ តើអ្នកចង់ស្តាប់ បន្តិចសិនទេ ហើយពិនិត្យមើលវាបន្តិចសិន មុននឹងយើងទៅឆ្ងាយជាងនេះទេ?

³² ឥឡូវនេះ សូមបើក មកនៅក្នុងព្រះគម្ពីរយើងដើមរបស់អ្នក ឬការបកប្រែណាមួយដែលអ្នកកំពុងអាន...ហើយខ្ញុំចង់អានវា។ ហើយស្តាប់យ៉ាងជិតឥឡូវនេះ។ កុំយល់ច្រឡំ។ ថ្ងៃនេះ សូម្បីតែប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ ក៏មានមនុស្សជាច្រើនបានទូរស័ព្ទមក បាននិយាយថា...លោកស្រីម៉ែហ្គាន...ពួកគេជាច្រើននាក់នៅល្ងាចមិញ។ លោកស្រី ម៉ែហ្គានគឺជាបងប្អូនស្រីរបស់យើងម្នាក់ដែលបានលះបង់ ហើយនាងស្ថិតនៅក្នុងបញ្ជីស្តាប់នៅ ល្វីស៊ីលអស់រយៈពេលដប់ប្រាំមួយ ដប់ប្រាំពីរឆ្នាំមុនដោយជំងឺមហារីក។ ខ្ញុំគិតថានាងនឹងត្រលប់មកទីនេះម្តងទៀតនៅយប់នេះ។ នាងស្តាប់មិនឮទេ នាងនិយាយ ព្រោះខ្ញុំកំពុងនិយាយផ្ទាល់ទៅក្នុងមីក្រូប្លូន។ ហើយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់ពួកគេ ខ្ញុំចង់បកទៅលើនេះមួយភ្លែត។

³³ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំកំពុងអានបទគម្ពីរកិច្ចការ ជំពូក២នេះ:

...កាលបុណ្យថ្ងៃទី៥០បានមកដល់ នោះគេមានចិត្តព្រមព្រៀងប្រជុំ
ទាំងអស់គ្នា នៅកន្លែងតែ១...(ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចូលចិត្តវាគឺព្រមព្រៀង
តែមួយ: ព្រោះអ្នកអាចត្រូវគ្នាទៅនឹងមុខវិជ្ជាណាមួយភាគច្រើន ប៉ុន្តែ
ចិត្តរបស់ពួកគេគឺដូចគ្នា។)... ចិត្តតែមួយ និងនៅកន្លែងតែមួយ។

ស្រាប់តែមានពួកសូរពីលើមេឃ ដូចជាខ្យល់បក់គំហុកយ៉ាងខ្លាំង មក
ពេញ...ក្នុងផ្ទះដែលគេអង្គុយនៅ។ (មិនលុតជង្គង់ មិនអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែ
អង្គុយចុះ។)...

...ក៏មានអណ្តាត...(អ-ណ្តា-ត—អណ្តាត។ “បែកចេញពីគ្នា”
មានន័យថា “ជាផ្នែក”)... ក៏មានអណ្តាត...ដូចជា...អណ្តាត...ភ្លើង
និងមួយ...(“មួយ” ឯកវចនៈ)...ហើយមកសណ្ឋិតលើគេគ្រប់គ្នា។

រួចគេបានពេញ... (“និង” ការភ្ជាប់។)... បានពេញជាព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធទាំងអស់ ក៏តាំងនិយាយភាសាផ្សេងៗ តាមដែលព្រះវិញ្ញាណ
ប្រទានឲ្យ។

រីឯនៅក្រុងយេរូសាឡឹម មានពួកសាសន៍យូដា ជាអ្នកកោតខ្លាចដល់
ព្រះ ដែលមកពីគ្រប់នគរនៅក្រោមមេឃ។

...កាលសូរសព្ទពីការនោះ...បានឮសូសសាយទៅ នោះបណ្តា
មនុស្សក៏ប្រជុំគ្នា ហើយគេមានសេចក្តីស្រឡាញ់កាំង ដោយ...
គ្រប់គ្នាព្រ...ភាសាជាតិរបស់ខ្លួន។

34 ឥឡូវសូមសម្គាល់! ពេលភ្លើងមក គឺជាអណ្តាត នៅពេលពួកគេនិយាយ វាជា
ភាសា។ ឥឡូវនេះ មានភាពខុសគ្នាយ៉ាងធំធេងរវាងអណ្តាត និងភាសា។ សម្រាប់
យើងវាដូចគ្នាទាំងអស់។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាសាក្រិក “អណ្តាត” មានន័យថានេះ។
[ប្រុងប្រុសប្រាណហាំបង្ហាញ—អដ។] ត្រចៀកគឺនេះ។ ឃើញទេ? នោះមិន
មានន័យថាជាភាសាមួយទេ វាមានន័យថាផ្នែកនៃរាងកាយរបស់អ្នកដែលជា
អណ្តាត។ ប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់ វាត្រូវបានបកប្រែជាអណ្តាតនៃភ្លើង ដែល
មានន័យថា “ដូចជាអណ្តាត” ដូចជាការលិទនៃភ្លើង ភ្លើងឆេះយ៉ាងយូរ។ ឥឡូវនេះ
មើលការសង្កត់ធ្ងន់ឥឡូវនេះ។ ហើយកន្លែងនីមួយៗឥឡូវនេះ កុំភ្លេចវា។

35 ឥឡូវនេះ យើងនឹងបង្ហាញរឿងភាគបន្តិចនៅយប់នេះ។ ហើយខ្ញុំនឹងទុកវាឱ្យអ្នក។ ឥឡូវត្រូវចាំថា ប្រសិនបើមានអ្វីផ្ទុយទៅវិញ វាអាស្រ័យលើអ្នក។ ប៉ុន្តែវាដីតែមួយគត់ដែលមនុស្សគ្រប់រូបអាចទទួលបានអ្វីពីព្រះគឺដោយជំនឿ។ ហើយមុនពេលដែលអ្នកអាចធ្វើបាន...

36 ខ្ញុំត្រូវតែដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ មុនពេលខ្ញុំអាចមានជំនឿលើអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករៀបការជាមួយប្រពន្ធរបស់អ្នក? អ្នកមានជំនឿលើនាង។ អ្នកបានសាកល្បងនាង មើលនាង ឃើញនាងមកពីណា នាងជានរណា។ នោះជាវិធីដែលមានបទគម្ពីរ ជាមួយនឹងព្រះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យចក្ខុវិស័យទាំងនេះ បង្គោល—បង្គោលភ្លើងនេះ អ្វីៗទាំងអស់នេះ ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានសន្យា។ ព្រះមានបន្ទូលដូច្នោះ។ ខ្ញុំបានសាកល្បងទ្រង់តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយដឹងថាវាជាសេចក្តីពិត។ ហើយអ្នកធ្វើតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បើមានការច្របូកច្របល់បន្តិចនៅកន្លែងណាមួយ នោះមានអ្វីខុសកន្លែងណាមួយ។ ព្រោះព្រះ (ស្តាប់!)—ព្រះមិនដែលធ្វើឬមិនដែលនឹងធ្វើចេញក្រៅពីច្បាប់ទ្រង់ផ្ទាល់—ឬផ្ទុយនឹងច្បាប់របស់ទ្រង់។ រដូវរងានឹងមិនមកដល់រដូវរក្សាទេ ហើយរដូវក្តៅនឹងមិនមកក្នុងរដូវរងាដែរ។ ស្លឹកឈើមិនជ្រុះនៅរដូវផ្ការីក ហើយមកទៀតនៅរដូវស្លឹកឈើជ្រុះ។ អ្នកគ្រាន់តែមិនអាចធ្វើវាបាន។

37 ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញអំពីអណ្តូងទឹកស្រោចដំណាំរបស់អ្នក។ ប្រសិនបើអ្នកឈរនៅទីនេះនៅកណ្តាលវាល ហើយវាខ្មៅងងឹត ហើយអ្នកនឹងនិយាយថា “អូ អគ្គិសនីដ៏អស្ចារ្យ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនៅក្នុងវាល។ ឥឡូវ ខ្ញុំរង្វេងហើយមិនដឹងទៅណាទេ។ សូមផ្តល់ពន្លឺ ដូច្នោះខ្ញុំអាចមើលឃើញពីផ្លូវដើរ! មានភ្លើងគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់បំភ្លឺទីវាល។” វាជាការពិត។ បាទ មែនហើយ! មានភ្លើងគ្រប់គ្រាន់ក្នុងបន្ទប់នេះដើម្បីបំភ្លឺវាដោយមិនចាំបាច់មានសូម្បីតែភ្លើង ភ្លើងនោះ។ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវតែគ្រប់គ្រងវា។ ឥឡូវនេះ អ្នកអាចនឹងស្រែកទៅវាវហូតដល់អ្នកមិនអាចស្រែកបានទៀតទេ វាមិនដែលភ្លឺឡើយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកធ្វើការទៅតាមច្បាប់អគ្គិសនី នោះអ្នកនឹងទទួលបានពន្លឺ។

38 មែនហើយ នោះជាវិធីដូចគ្នាដែលវាមកពីព្រះ។ ព្រះជាអ្នកបង្កើតផ្ទៃមេឃនិងផែនដីដ៏អស្ចារ្យ ទ្រង់ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ទ្រង់នៅតែជាព្រះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងធ្វើការតែពេលអ្នកធ្វើតាមច្បាប់ និងការណែនាំរបស់

ទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ សំណាញ់អើយ ខ្ញុំនិយាយនេះ៖ ខ្ញុំមិនដែលឃើញថាវាបរាជ័យទេ ហើយវាមិនដែលឡើយ។

39 ឥឡូវនេះ ចូរយើងកត់សំគាល់។ ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងលូកា ២៤:៤៩ បានបង្គាប់ពួកសាវ័កបន្ទាប់ពីពួកគេបានសង្គ្រោះ ហើយបានញែកជាបរិសុទ្ធស្របតាមព្រះបន្ទូល បានរាប់ជាសុចរិតដោយការជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ បានញែកជាបរិសុទ្ធនៅយ៉ូហាន ១៧:១៧ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ញែកពួកគេជាបរិសុទ្ធ ឱព្រះវរបិតា តាមរយៈសេចក្តីពិត។ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត។” ហើយទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។

40 ឥឡូវនេះ បានប្រទានអំណាចដល់ពួកគេដើម្បីព្យាបាលអ្នកជំងឺ ដេញអារក្សប្រោសមនុស្សស្លាប់។ ហើយពួកគេត្រលប់មកវិញដោយរីករាយ។ ហើយឈ្មោះរបស់ពួកគេមាននៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម។ អ្នកចាំពីរបៀបដែលយើងឆ្លងកាត់វាឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែពួកគេមិនទាន់បានប្រែចិត្តនៅឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលប្រាប់ពេត្រុសនៅយប់នៃការឆ្កាងទ្រង់ថា “បន្ទាប់ពីអ្នកបានប្រែចិត្តជឿហើយ សូមពង្រឹងបងប្អូនរបស់អ្នក។”

41 ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្វី...អ្នកកំពុងជឿលើជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក វាគឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ អ្នកកំពុងជឿលើ...អ្នកត្រូវបានបង្កើតមកពីព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងការញែកជាបរិសុទ្ធ ប៉ុន្តែមិនដែលកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណឡើយរហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ទារកមានជីវិតនៅក្នុងផ្ទៃម្តាយ សាច់ដុំតូចៗកំពុងញ័រ វាជាជីវិត។ ប៉ុន្តែវាជាជីវិតខុសគ្នានៅពេលដែលវាដកដង្ហើមជីវិតចូលក្នុងរន្ធច្រមុះរបស់វា។ វាខុសគ្នា។ នោះហើយជាអ្វីដែលវា គឺជា...

42 បងប្រុសមេតូឌីស្ទជាទីគោរពរបស់ខ្ញុំ និង កៀលត្រឹមហូលីណេសនិង ណាសារិន ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺខុសពីការញែកជាបរិសុទ្ធ។ ការញែកជាបរិសុទ្ធគឺជាការសម្អាត ដែលជាការរៀបចំជីវិត។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក វាគឺជាជីវិត។ ការរៀបចំគឺជាការសម្អាតផង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងបំពេញផង។ ការញែកជាបរិសុទ្ធមានន័យថា “សម្អាត និងទុកមួយឡែកសម្រាប់បម្រើ។” ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានដាក់ឱ្យបម្រើ។ អ្នកគឺជាគ្រឿងដែលព្រះបានសម្អាត។

43 ហើយយើងរកឃើញថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នៅក្នុងអ្នក។ ព្រះនៅពីលើអ្នកនៅក្នុងបង្គោលភ្លើងជាមួយលោកម៉ូសេ។ ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នកក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ឥឡូវនេះព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងអ្នកនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គ្មានព្រះបីទេ ព្រះមួយអង្គធ្វើការក្នុងមុខងារបី។

44 ព្រះដែលបានដាក់ទោស ចុះមកពីលើមនុស្ស។ គាត់មិនអាចពាល់ទ្រង់បានឡើយ ពីព្រោះគាត់បានធ្វើបាបនៅក្នុងសួនអេដែន ហើយបានញែកខ្លួនគាត់ចេញពីការប្រកបរបស់ទ្រង់។ តើមានអ្វីកើតឡើង? ទ្រង់ត្រូវតែនៅពីលើគាត់។ ឈាមគោឈ្មោល និងពពែនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ប្រកបជាមួយមនុស្សទៀតទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈច្បាប់និងពិធីបរិសុទ្ធ ដែលបង្ហាញពីពេលនេះមកដល់ ការថ្វាយគោឈ្មោល និងចៀមផ្សេងៗ... កាលព្រះទ្រង់យាងចុះមកគង់ក្នុងរូបកាយដ៏វិសុទ្ធ ស្រ្តីព្រហ្មចារិកិតពីស្រ្តី នោះជាព្រះទ្រង់ផ្ទាល់... តើអ្នកដឹងថាព្រះបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ទ្រង់—ទ្រង់មិនបានធ្វើអ្វីក្រៅតែពីគ្រាន់តែ...ទ្រង់បានដាក់ត្រសាលរបស់ទ្រង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។ ព្រះគង់នៅក្នុងត្រសាលមួយដែលហៅថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ទ្រង់គ្រាន់តែបោះគង់របស់ទ្រង់ជាមួយយើង ក្លាយជា...(ខ្ញុំនឹង—អធិប្បាយអំពីរឿងនោះនៅពេលព្រឹក ដូច្នេះខ្ញុំទុកវាឱ្យនៅតែឯងល្អជាង)។ ឥឡូវនេះ—របៀបដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ ឬគង់នៅជាមួយយើង...

45 ហើយឥឡូវនេះព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងយើង។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលនៅក្នុងយ៉ូហាន ១៤ នៅថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបិតា ព្រះបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកនៅក្នុងខ្ញុំ។ ព្រះនៅក្នុងយើង។ តើគោលបំណងអ្វី? ដើម្បីអនុវត្តផែនការរបស់ទ្រង់។

46 ព្រះមានផែនការមួយ។ ទ្រង់ចង់ធ្វើការក្នុងចំណោមមនុស្ស ហើយទ្រង់បាននាំយកវាទៅក្នុងបង្គោលភ្លើង នោះជាភ្លើងអាចកំបាំងដែលព្យួរលើកូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ពេលនោះភ្លើងដដែលនោះក៏បានលេចចេញជារូបកាយរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់គឺជាភ្លើង “មុនពេលមានអំប្រាហាំ គឺមានខ្ញុំ។” ទ្រង់គឺជាភ្លើងនោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំមកពីព្រះ ហើយខ្ញុំត្រឡប់ទៅជាព្រះវិញ។” ហើយបន្ទាប់ពីការសុគត ការបញ្ចុះសព និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ សារកប៉ុលបានជួបទ្រង់នៅតាមផ្លូវ—កាលលោកនៅតែឈ្មោះ

សូល—នៅតាមផ្លូវទៅក្រុងជាម៉ាស ហើយទ្រង់ក៏បានត្រឡប់ទៅជាបង្គោលភ្លើងនោះម្តងទៀត។ ពន្លឺមួយធ្វើឱ្យភ្នែករបស់គាត់ងងឹត។ ត្រូវហើយ។

47 ហើយនៅទីនេះ ទ្រង់គង់នៅសព្វថ្ងៃនេះ បង្គោលភ្លើងតែមួយ ព្រះទ្រង់ធ្វើទីសំគាល់ដូចគ្នា ការងារដូចគ្នា។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់កំពុងធ្វើការក្នុងចំណោមអាស្រ័យរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់នៅក្នុងយើង។ ខ្ញុំ...ទ្រង់នៅជាមួយអ្នកឥឡូវនេះ: “ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនៅក្នុងអ្នក។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក និងនៅក្នុងអ្នករហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃការបម្រើ” ទីបញ្ចប់នៃពិភពលោក។ ទ្រង់នឹងនៅជាមួយយើង។

48 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់។ ព្រះយេស៊ូវបានបង្ហាញពួកគេឲ្យឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមហើយរង់ចាំ។ ពាក្យថាវី មានន័យថា “រង់ចាំ” មិនមែនមានន័យថាអធិស្ឋានទេ។ “រង់ចាំ” ពួកគេមិនទាន់ស័ក្តិសមជាប្រធានបទដើម្បីផ្សព្វផ្សាយនៅឡើយទេ ពីព្រោះពួកគេគ្រាន់តែដឹងពីការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ដោយបុគ្គលរបស់ទ្រង់ ពីការមើលឃើញទ្រង់នៅខាងក្រៅ។ ទ្រង់—ទ្រង់ហាមមិនឲ្យផ្សាយទៀតទេ មិនត្រូវធ្វើអ្វីទាល់តែសោះរហូតដល់ពួកគេត្រូវបានបញ្ចប់ដោយអំណាចពីស្ថានលើ។

ខ្ញុំមិនជឿថាគ្រូអធិប្បាយណាម្នាក់ត្រូវបានបញ្ជូនមកពីព្រះឬអាចត្រូវបានតែងតាំងយ៉ាងត្រឹមត្រូវនោះទេ...ព្រោះព្រះគឺគ្មានដែនកំណត់។ ហើយអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើម្តង ទ្រង់ធ្វើគ្រប់ពេល។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេផ្សាយរហូតដល់ពួកគេទៅដល់ថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ហើយបានទទួលបទពិសោធន៍ថ្ងៃបុណ្យទី៥០ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់ទេ លុះត្រាតែមានបំណងប្រាថ្នាដ៏ជ្រៅរបស់ខ្លួនឬអង្គការមួយចំនួនបានចាត់តាំងគាត់។ មានសិទ្ធិចូលទៅក្នុងវេទិការហូតដល់គាត់ត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ដោយសារគាត់កំពុងដឹកនាំពួកគេដោយគំនិតបញ្ញានៃអង្គការមួយចំនួនរហូតដល់គាត់ពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បន្ទាប់មក គាត់នឹងផ្តល់អាហារសត្វព្រាបកូនចៀមនិងសត្វព្រាប ដូចដែលយើងបាននិយាយកាលពីល្ងាចមិញ។

49 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយនៅទីនោះ គ្រាន់តែរង់ចាំនៅទីនោះរហូតដល់ខ្ញុំបញ្ជូនការសន្យារបស់ព្រះវរបិតា។” ហើយបន្ទាប់មកតើពួកគេបានធ្វើអ្វី? មានមួយរយម៉ឺនាក់

ក្នុងចំណោមពួកគេទាំងបុរសនិងស្ត្រី។ ពួកគេចូលទៅក្នុងបន្ទប់ខាងលើក្នុង ព្រះវិហារ។

ឥឡូវនេះ ជិតដល់ថ្ងៃបុណ្យនៃថ្ងៃទី៥០ ពីការសម្អាតទីសក្ការៈ ការសម្លាប់កូន ចៀមប៉ាស្តាល់រហូតដល់—ការមកដល់នៃថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ដែលជាផ្លែឈើដំបូងនៃ ការច្រូតកាត់ បុណ្យខួប បុណ្យទី៥០។ ហើយនៅលើអាគារ...

50 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានទៅប្រទេសនានា។ ប្រទេសនៅបូព៌ាកម្រមានជណ្តើរនៅ ខាងក្នុង។ ជណ្តើរគឺនៅខាងក្រៅ។ នៅខាងក្រៅព្រះវិហារ យើងត្រូវបានគេប្រាប់ថា មានជណ្តើរមួយ ដែលនាំទៅដល់បន្ទប់តូចមួយតាមបណ្តោយ ចូរឡើងលើ ឡើង ៗ រហូតដល់ឡើងដល់បន្ទប់តូចមួយនៅទីនោះ ដូចជាបន្ទប់ស្តុកទុកនៅកំពូល ព្រះវិហារ ប្រភេទបន្ទប់តូចមួយ បន្ទប់ខាងលើ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា ពួកគេនៅ ទីនោះ ហើយទ្វារត្រូវបានបិទ ដោយព្រះពួកគេខ្លាចជនជាតិយូដា ដោយសារ ពួកគេបានទាញពួកគេចេញពីគ្នាសម្រាប់ការថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ បន្ទាប់ពី លោកកែជាសជាសម្តេចសង្ឃ និងលោកប៉ុនទាសពីឡាត ហើយពួកគេបាន សម្លាប់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ពួកគេនឹងកម្ចាត់ចោលនូវអ្វីដែលហៅថាគ្រិស្ដានទាំងអស់។ ហើយទ្វារត្រូវបានបិទ ហើយពួកគេកំពុងរង់ចាំ។

51 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងបន្ទប់បែបនេះ គ្មានបង្អួចទេ។ បង្អួចត្រូវបានរារាំងតិចតួច ជាមួយនិងទ្វារ ដូចជាអ្នកទាញបើក។ នៅក្នុងបន្ទប់ទាំងនោះមានចង្កៀង ខាញ់តិចតួចដែលព្យុះហើយឆេះ... ប្រសិនបើអ្នកធ្លាប់នៅរដ្ឋកាលីហ្វ័រញ៉ា នៅ អាហាររដ្ឋាន គ្លីតុន ចុះទៅក្នុងបន្ទប់ក្រោមដី ហើយអ្នកនឹងរកឃើញប្រភេទ ស្រដៀងគ្នាមួយនៃបន្ទប់ខាងលើ។ តើអ្នកធ្លាប់ទៅទីនោះទេ? តើមានប៉ុន្មាននាក់ នៅទីនេះ? ខ្ញុំឃើញមនុស្សឯកក្បាលរបស់អ្នក។ មែនហើយ អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំ កំពុងនិយាយ។ ត្រឹមត្រូវ។ ចុះទៅទីនោះ អ្នកនឹងឃើញសួនតែតសេម៉ានី។ មុន ពេលអ្នកធ្វើ អ្នកនឹងចូលទៅក្នុងបន្ទប់មួយក្នុងចំណោមបន្ទប់បូព៌ាទាំងនោះ។ នោះ ជាការពិត។ នៅទីនោះអ្នកឃើញចង្កៀងតូចមួយពេញដោយប្រេងអូលីវដែលមាន ឆាមចៀមតូចមួយជាក់ក្នុងនោះ កំពុងឆេះ។

52 ឥឡូវនេះ ចូរនិយាយថា ពួកគេនៅទីនោះ ឡើងជុំវិញនៅខាងក្រៅនេះ។ ពួកគេ បានក្រោកឡើងនៅទីនោះ ហើយលាក់ខ្លួន ព្រោះខ្លាចជនជាតិយូដា។ ព្រះយេស៊ូវ មិនបានប្រាប់គេឲ្យទៅបន្ទប់ជាន់លើទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែនិយាយថា រង់ចាំនៅក្រុង

យេស៊ូសាឡើង។ ពួកគេនៅទីនេះក្នុងផ្ទះពិបាកប្រាប់ថានឹងមានអ្វីកើតឡើង។ ពួកគេបានចូលមកហើយប្រមូលពួកគេ។ ដូច្នោះ គេបានទៅបន្ទប់ចាស់មួយនៅជាន់លើឡើងទៅក្នុងបន្ទប់សំលៀកបំពាក់ ហើយនៅទីនោះ បាំងបន្ទប់ចុះក្រោម ដើម្បីកុំឲ្យជនជាតិយូដាចូលទៅក្នុងពួកគេ។ ហើយពួកគេបានឈររង់ចាំដប់ថ្ងៃ។

53 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ យើងនៅក្នុងកិច្ចការជំពូក។ ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់ឲ្យជិតឥឡូវនេះ។ តើអ្នកទទួលបានរូបភាពនោះទេ? នៅខាងក្រៅអគារមានជណ្តើរតូចឡើងទៅ ហើយគេចូលទៅក្នុងបន្ទប់តូចនេះ។ នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធគេក់ពុងមានកម្មវិធីបុណ្យថ្ងៃទី៥០។ អូ មានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យមួយបានកើតឡើង។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលថ្ងៃបុណ្យទី៥០បានចូលមកដល់ ពួកគេទាំងអស់គ្នាមានគំនិតតែមួយ មានគំនិតតែមួយ ដោយជឿថាព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជូនការសន្យានោះ។ សូមឲ្យមនុស្សគ្រប់រូបនៅទីនេះមានគំនិតដូចគ្នានៅយប់នេះ ហើយមើលថាមានអ្វីកើតឡើង។ វាត្រូវតែធ្វើម្តងទៀត។ វាជាការសន្យាដូចគ្នានឹងពួកគេដែរ។ ឃើញទេ?

54 តើពួកគេកំពុងធ្វើអ្វី? អនុវត្តតាមការណែនាំ អនុវត្តតាម—នេះ—ច្បាប់របស់ព្រះ៖ “រង់ចាំរហូតដល់...”

55 ឥឡូវនេះ ពួកគេខ្លាចជនជាតិយូដា។ ឥឡូវនេះ ចូរចងចាំ។ ពួកគេខ្លាចជនជាតិយូដា។ ឥឡូវនេះ ភ្លាមៗនោះមានសំឡេងដូចខ្យល់បក់បោក។ វាមិនមានខ្យល់បក់ខ្លាំងទេ។ វាដូចជាខ្យល់បក់ខ្លាំង។ ខ្ញុំនឹងអានយោបល់តែប៉ុន្មាននាទីប៉ុណ្ណោះលើអ្នកបកប្រែ។ វាដូចជាខ្យល់បក់ខ្លាំង។ ពាក្យម្យ៉ាងវិញទៀត វាជាខ្យល់អព្វតហេតុ (អូ!) ដែលពួកគេអាចមានអារម្មណ៍។ ខ្យល់នៅក្នុងពួកគេ។ មកដល់ហើយ—ខ្យល់បក់បោកដូចជាខ្យល់បក់កន្ត្រាក់។ ខ្យល់មិនបានបក់មកទេ ប៉ុន្តែវាគ្រាន់តែបន្លឺឡើងដូចជាខ្យល់បក់មកដូចជាមានអ្វីមួយកំពុងតែបក់មក៖ រ៉ែ! តើអ្នកធ្លាប់មានអារម្មណ៍ទេ? អូ ខ្ញុំអើយ! ដូចជាខ្យល់បក់បោក។ ឥឡូវនេះមើល។ ហើយវាបានបំពេញ...ឥឡូវនេះ ក្នុងនេះវាបាននិយាយថា “ទាំងអស់” ប៉ុន្តែនៅក្នុងភាសាក្រិកវាបាននិយាយថា “ទាំងមូល (អក្សរធំ ទាំងមូល) ផ្ទះទាំងមូល” នៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅទីនោះ។ រាល់ស្នាមប្រេះ ជ្រុង និងស្នាមប្រេះហាក់ដូចជាពោរពេញដោយវា។ មិននិយាយថា “និយាយថា បងប្អូនប្រុស តើអ្នកមានអារម្មណ៍ដូចដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ទេ?” ទេ! វាបានចប់សព្វគ្រប់ ដូចជាខ្យល់បក់ខ្លាំង។ ឥឡូវនេះមើល។

“មានសំឡេងមួយដូចជាខ្យល់បក់បោកមកយ៉ាងខ្លាំងហើយ (ការភ្ជាប់គ្នាឥឡូវនេះ មើលពួកវាហើយ។ បើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកធ្វើឱ្យវានិយាយអ្វីដែលវាមិននិយាយ។ ឃើញទេ?)—និងដូច (នោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើងដំបូងគឺជាសំឡេង អ្វីមួយដូចជា—ខ្យល់បក់បោកមកលើពួកគេ)—ហើយ (អ្នកចាំថា កាលពីយប់មិញ ខ្ញុំបានទៅហាងលក់គ្រឿងទេស ហើយទិញនំប៉័ងមួយដុំ និងសាច់មួយចំនួន។ នោះជាអ្វីមួយដែលបានទៅជាមួយវា។ នំប៉័ងគឺជារបស់មួយ សាច់មួយទៀត។ ហើយសំឡេងគឺជារឿងមួយដែលវាយប្រហារពួកគេ)—ហើយមានអណ្តាតលេច មកដល់ពួកគេ—ភាសាដែលបែងចែក។”

56 តើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះធ្លាប់ឃើញបញ្ញត្តិដប់ប្រការ របស់ សេស៊ីល ដេមីល ទេ? តើអ្នកបានសម្គាល់ឃើញថាតើព្រះបញ្ញត្តិត្រូវបានសរសេរនៅពេលណា? គាត់ចាប់បានដោយរបៀបណា ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ មានរឿងពីរ ឬបីដែលខ្ញុំបានឃើញ នៅក្នុងនោះ ខ្ញុំពិតជាចូលចិត្ត។ រឿងដំបូងគឺពន្លឺត្រូវមរកត នោះហើយជាអ្វីដែល វាមើលទៅ។ ឃើញទេ? រឿងមួយទៀតគឺនៅពេលដែលបញ្ញត្តិត្រូវបានសរសេរ ហើយបន្ទាប់ពីវាចប់ តើអ្នកសម្គាល់ឃើញការហោះចេញពីបង្គោលភ្លើងធំនោះទេ មានអណ្តាតភ្លើងតិចតួចហោះទៅឆ្ងាយ? តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ទេ? ឥឡូវនេះ នោះគឺជាអ្វីដែលខ្ញុំគិតថាគឺនៅបុណ្យថ្ងៃទី៥០។ មានលេចមកដល់ពួកគេ...ដូច្នេះ ពួកគេអាចមើលឃើញវា។ វាមិនបាននិយាយថា “មានការធ្លាក់នៅក្នុងពួកគេ។” ប៉ុន្តែមានលេចមកលិតគេ (យើងនឹងហៅវា) អណ្តាតដូចជាអណ្តាតបែបនេះនៅ ទីនេះ រូបរាងនៃអណ្តាត អណ្តាតនៃភ្លើង។ ឥឡូវ នេះគឺត្រចៀក—ដូចដែលខ្ញុំបាន និយាយ ត្រចៀកគឺជាត្រចៀក។ ម្រាមដៃគឺជាម្រាមដៃ។ ម្រាមដៃមិនមានន័យថា អ្នកមានអារម្មណ៍ថាវា វាមានន័យថាវាមើលទៅដូចជាម្រាមដៃ។ ហើយប្រសិនបើ វាជាត្រចៀក វាមិនមានន័យថាពួកគេបានពួវាទេ។ វាមើលទៅដូចជាត្រចៀក។ នេះ ជាភ្លើងដែលមើលទៅដូចអណ្តាត មិនមែនជានរណាម្នាក់កំពុងនិយាយ ជាភ្លើង ដែលមើលទៅដូចអណ្តាត។

57 ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់។ មើលពីរបៀបដែលភាសាក្រិចអានវានៅទីនេះ៖

ហើយភ្លាមៗនោះមានសំឡេងមួយមក...ដូចជាខ្យល់បក់បោក ខ្លាំង...(ខទី៣—ខទី៣។)

ហើយភាសាដែលបែកគ្នាបានលេចមកដល់ពួកគេ... (ភាសាមិនបែកគ្នាគឺនៅក្នុងពួកគេ ឬពួកគេកំពុងតែនិយាយដោយភាសាផ្សេងគ្នា វាជាភាសាដែលផ្សេងគ្នាបានលេចមកដល់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះ មើល។ វាមិនទាន់មានលើពួកគេទេ។ វានៅទីនោះក្នុងបន្ទប់ដែលដើរជុំវិញដូចជាខ្យល់នេះ។)... ក៏មាន...អណ្តាត...ដូចជាអណ្តាត...ភ្លើង...ដែលបែកចេញពីគ្នា...(ដែលនៅពីមុខពួកគេ) ដូចជា...ភ្លើង (អណ្តាតដូចភ្លើង) ហើយមួយ (ឯកវចនៈ) ហើយមកសណ្ឋិតលើ គេ គ្រប់គ្នា (មិនបានចូលទៅក្នុងពួកគេទេ ប៉ុន្តែសណ្ឋិតលើពួកគេ។)

58 ឥឡូវនេះ សូមមើលពីរបៀបដែលគម្ពីរឃើញដែម នឹងបោះវា៖ “ហើយអណ្តាតភ្លើងមកលើពួកគេ ឬសណ្ឋិត (តើវាអាននៅក្នុងឃើញដែមនៅទីនោះដោយរបៀបណា?) អង្គុយលើពួកគេ។” ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ វាមិនអាចឡើងទៅទីនោះបានទេ។ យើងដឹងរឿងនោះ។ ប៉ុន្តែប្រភពដើមបាននិយាយថា “វាបានសណ្ឋិតលើពួកគេ” ខ្ញុំជឿជាក់ មែនទេ? អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំទទួលបានវាពិតប្រាកដ។ បាទ! “...សណ្ឋិតលើពួកគេម្នាក់ៗ។” អណ្តាតភ្លើងសណ្ឋិតលើពួកគេម្នាក់ៗ។ ឃើញទេ? តើអ្នកទទួលបានវាទេ? នោះជារឿងទីពីរដែលបានកើតឡើង។ ទីមួយគឺខ្យល់បន្ទាប់មកអណ្តាតភ្លើងលេចឡើង។

59 វាស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់តូចមួយនេះ ជាមួយនឹងចង្កៀងខ្លាញ់តូចៗទាំងនេះកំពុងឆេះ។ គិតអំពីពួកគេអង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយម្នាក់និយាយថា “អូ!” ទ្រង់មើលជុំវិញអាគារ។ វានៅពាសពេញអាគារ។ បន្ទាប់មកពួកគេបាននិយាយថា “មើល!” អណ្តាតភ្លើងចាប់ផ្តើមឆេះជុំវិញអាគារ។ ឥឡូវនេះមើល។ ហើយអណ្តាតភ្លើងបានលេចចេញមក។

ឥឡូវមើលរឿងបន្ទាប់៖
ហើយ (ការភ្ជាប់មួយផ្សេងទៀត មានអ្វីផ្សេងទៀតបានកើតឡើង។)
ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...(រឿងទីពីរបានកើតឡើង។)

60 ឥឡូវនេះសូមមើល យើងចង់ផ្លាស់ប្តូរវាជុំវិញនិយាយថា “ពួកគេមានអណ្តាតនៃភ្លើង ហើយនៅទីនេះកំពុងឆាបឆេះ។ រួចក៏ចេញទៅនិយាយភាសាដែលមិនស្គាល់។” មិនមានរឿងដូចនៅក្នុងបទគម្ពីរទេ មិត្ត។ អ្នកណាដែលនិយាយដោយ

ភាសាមិនស្គាល់ពេលទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនោះវាផ្ទុយនឹងព្រះគម្ពីរ។ ហើយ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនៅប៉ុន្មាននាទីទៀត ហើយបង្ហាញឱ្យអ្នកឃើញថា ខ្ញុំជឿលើ ការនិយាយភាសាមិនស្គាល់ ប៉ុន្តែមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ នោះ ជាអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះវិញ្ញាណ។

61 ឥឡូវនេះមើល។ អណ្តាតទាំងនេះស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់ដូចជាភ្លើង ហើយវា បានទៅលើគ្រប់គ្នា។ បន្ទាប់មក ពួកគេបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ទីពីរ) ហើយបន្ទាប់មក បន្ទាប់ពីពួកគេបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះ និយាយដោយអណ្តាត មិនមែនដោយអណ្តាតទេ ដោយភាសានោះ។ តើអ្នកបាន កត់សម្គាល់ទេ? ពួកគេចាប់ផ្តើមនិយាយជាមួយភាសាផ្សេងទៀត ខណៈដែល ព្រះវិញ្ញាណបានប្រទានឲ្យពួកគេនិយាយ។ ឥឡូវនេះ វាជាសម្លេងនៅឯបរទេស។

62 ឥឡូវនេះសូមមើល។ ឥឡូវនេះ សូមមើលរូបភាពម្តងទៀត ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកភ្លេច វាឥឡូវនេះ។ យោងទៅតាមបទគម្ពីរ នៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំ ស្រាប់តែមានសំឡេងដូច ខ្យល់បក់បោក មកលើពួកគេ នោះគឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើមានមនុស្សប៉ុន្មាន នាក់ជឿថា នោះគឺជាការលេចមកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ? ដូចខ្យល់បក់បោក ខ្យល់ ដ៏អស្ចារ្យ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានកត់សម្គាល់។ ហើយនៅក្នុងនោះ មានអណ្តាត ភ្លើងតូចៗ មួយរយម៉ែនៃពួកគេ ហើយចាប់ផ្តើមតាំងនៅពីលើពួកគេម្នាក់ៗ។ តើ វាជាអ្វី? តើវាជាអ្វី? បង្គោលភ្លើង ដែលជាព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បែងចែកអង្គទ្រង់ ក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់ទ្រង់ ចូលមកក្នុងមនុស្ស។ ព្រះយេស៊ូវមានពេញទាំង អស់ ទ្រង់មានព្រះវិញ្ញាណដោយគ្មានមាត្រដ្ឋាន។ យើងទទួលវាតាមរង្វាស់ (អ្នក ឃើញអ្វីដែលខ្ញុំចង់មានន័យទេ?) ព្រោះយើងជាកូនចិញ្ចឹម។ ជីវិតរបស់ទ្រង់—ជីវិត អស់កល្បរបស់ទ្រង់បានចូលមក។ ឥឡូវនេះ តើមានអ្វីកើតឡើង? បន្ទាប់មក ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

63 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។ តើពាក្យចម្លោះអាវាមបានចាប់ផ្តើម នៅពេលណា? ប្រសិនបើពួកគេត្រូវចេញពីបន្ទប់ខាងលើដើម្បីចុះទៅក្រោម ហើយចេញទៅតុលាការរាជរាំង—ឬចូលទៅក្នុង—ទៅតុលាការព្រះវិហារ ដែល ប្រហែលជាប្លុកក្នុងទីក្រុងពីកន្លែងដែលពួកគេនៅ ជាន់លើ និងខាងក្រោម នៅក្នុង តុលាការដែលមនុស្សទាំងអស់បានមកជុំគ្នា... ហើយពួកគេចេញពីទីនោះដោយ

ស្រវឹងដូចនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ដ្បិតប្រជាជនបាននិយាយថា “បុរសទាំងនេះ ស្រវឹងដោយស្រាថ្មី។” ពួកគេមិនដែលឃើញអ្វីដូច្នោះទេ។

64 ហើយម្នាក់ៗព្យាយាមនិយាយថា “ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមក។ ការសន្យារបស់ព្រះគឺមកលើខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។” ហើយគាត់ ជាអ្នកកាលីឡេ ជាបុរសដែលគាត់កំពុងនិយាយជាមួយ ជាអារ៉ាប់ ឬពើស៊ី បាន ស្តាប់ឮគាត់ជាភាសារបស់គាត់។

65 “តើយើងឮយ៉ាងម៉េច (មិនមែនជាភាសាដែលមិនស្គាល់)—តើយើងរាល់គ្នា ឮភាសាដែលយើងកើតមកដោយរបៀបណា? តើអ្វីទាំងអស់ដែលឮនិយាយនោះ គឺជាភាសាជនជាតិកាលីឡេឬ?” ហើយប្រហែលជានិយាយភាសាកាលីឡេ... តែពេលគេស្តាប់ឮ វាជាភាសាកំណើតរបស់គេ។ បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នក សួរខ្ញុំ—ឆ្លើយសំណួរនេះមកខ្ញុំ៖ តើពេត្រុសក្រោកឡើងនិយាយនៅស្រុកកាលីឡេ យ៉ាងដូចម្តេច ហើយក្រុមទាំងមូលបានឮពាក្យដែលគាត់កំពុងនិយាយ? ព្រលឹង បីពាន់នាក់បានមករកព្រះគ្រីស្ទនៅទីនោះ ហើយពេត្រុសនិយាយភាសាតែមួយ។ ប្រាកដណាស់! វាគឺជាព្រះដែលធ្វើអព្វុតហេតុ។ ពេត្រុស ចំពោះអ្នកស្តាប់ដែល រួមគ្នាជាអ្នកស្រុកមេសូប៉ូតាមី ជនបរទេស និងអ្នកកាន់សាសនា ហើយអ្វីៗ ទាំងអស់មកពីជុំវិញពិភពលោកទាំងមូលកំពុងឈរនៅទីនោះ... លោកពេត្រុស ឈរប្រកាសជាភាសាតែមួយ ហើយគ្រប់គ្នាបានឮគាត់ ដ្បិតបីពាន់នាក់បាន ប្រែចិត្ត ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទភ្លាមៗ។ យ៉ាងម៉េចដែរ?

66 ឃើញទេ មិត្តភក្តិ ខ្ញុំមិនអាចរំពឹងថា និកាយរបស់ខ្ញុំ បងប្រុសខាងពេនទីកុស ដនឹងទទួលយកវាឥឡូវនេះទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកតាមដានរឿងនោះតាមរយៈព្រះគម្ពីរ ហើយប្រាប់ខ្ញុំគ្រប់ពេល កន្លែងដែលពួកគេធ្លាប់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនិយាយជាភាសាដែលពួកគេមិនដឹងថាពួកគេកំពុងនិយាយអ្វីនោះទេ។ ហើយប្រសិនបើនោះជាវិធីដែលពួកគេទទួលបានវានៅទីនោះ ព្រះជាម្ចាស់...វា ត្រូវតែកើតឡើងរាល់ពេលតាមរបៀបដូចគ្នា។

67 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាច...ឥឡូវនេះនៅផ្ទះរបស់ខ្លួន...យើងចាំថា ពេលយើង ចុះទៅស្រុកសាម៉ារី យប់មិញ យើងបានរកឃើញថាមិនមានអ្វីមួយដែលបាន កត់ត្រាអំពីពួកគេជាភាសាផ្សេងទៀត គ្មានអ្វីនិយាយអំពីវាទេ។ ប៉ុន្តែពេល

ទៅដល់ផ្ទះកូនលាស។ នៅកន្លែងដែលមានជនជាតិបីផ្សេងគ្នា ពួកគេនិយាយ ភាសាផ្សេងៗ ហើយនៅពេលដែលពួកគេធ្វើ ប្រសិនបើពួកគេធ្វើ ពួកគេបានទទួល វា ពេត្រូវបាននិយាយថាតាមរបៀបដូចគ្នាដែលពួកគេទទួលបានវានៅដើម ដំបូង។ ហើយគេដឹងថាសាសន៍ដទៃបានទទួលព្រះគុណពីព្រះ ដោយសារពួកគេ បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដូចពួកគេបានធ្វើនៅដើមដំបូងដែរ។ ខ្ញុំមានសំណួរ មួយនៅទីនេះ អ្វីមួយនៅលើវាក្នុងប៉ុន្មាននាទី។ ខ្ញុំចង់ចាក់គ្រឹះ ដូច្នេះអ្នកនឹង ឃើញថាតើវាជាអ្វី។

68 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចរំពឹងថាមនុស្សដែលត្រូវបានបង្រៀនខុសគ្នានោះទេ... ហើយស្តាប់ខ្ញុំ បងប្អូនប្រុសពោលទីកុស្តជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងមិនបង្រៀន រឿងនេះនៅខាងក្រៅទេ។ នេះគឺជា...ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើអ្វីដើម្បីបង្កជម្លោះទេ។ ប៉ុន្តែបើ យើងមិនទទួលបានការពិត តើយើងចាប់ផ្តើមនៅពេលណា? យើងត្រូវតែមាន អ្វីដែលត្រូវធ្វើឡើងនៅទីនេះ ដើម្បីតម្រង់យើងចេញ។ យើងត្រូវតែទទួលបាន ព្រះគុណដ៏គួរឱ្យរំភើបនៅទីនេះឥឡូវនេះ។ ការពិតត្រូវតែចេញមក។

69 តើបុរសនឹងធ្វើយ៉ាងណាបើគាត់ថ្លង់ ហើយនិយាយមិនចេញ? តើគាត់អាច ទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទេ? ចុះបើគាត់គ្មានអណ្តាតដើម្បីចាប់ផ្តើម ហើយ អ្នកក្រចង់បានក្តីសង្គ្រោះ? ឃើញទេ? វាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺជាពិធីបុណ្យ ជ្រមុជទឹក។ ហើយបន្ទាប់មកអំណោយទានទាំងអស់នេះដូចជាការនិយាយភាសា ការបកប្រែភាសា គឺបន្ទាប់ពីអ្នកចូលមកក្នុងរូបកាយដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដ្បិតអំណោយទានទាំងនោះគឺនៅក្នុងរូបកាយរបស់ ព្រះគ្រីស្ទ។

70 ឥឡូវនេះហេតុផលដែលខ្ញុំនិយាយ...ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ។ តើអ្នក អាចរំពឹងថាព្រះវិហារកាតូលិកដែលជាព្រះវិហារដែលបានរៀបចំដំបូងគេក្នុង ពិភពលោកបន្ទាប់ពីពួកសាវ័ក... បន្ទាប់មក ព្រះវិហារកាតូលិកត្រូវបានរៀបចំឡើង អូ ជាច្រើនរយឆ្នាំបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់សាវ័កចុងក្រោយ ប្រហែលប្រាំមួយ រយ—ប៉ុន្មានឆ្នាំបន្ទាប់ពីពួកសាវ័ក ក្លាមៗបន្ទាប់ពីក្រុមប្រឹក្សានីសៀ នៅពេល ដែលបិតានីសៀបានប្រមូលផ្តុំគ្នានិងរៀបចំ។ បន្ទាប់មកពួកគេបានដាក់ព្រះវិហារ សកល ដែលជាព្រះវិហារកាតូលិក។ នៅទីនោះពួកគេបានបង្កើតព្រះវិហារ ពិភពលោកមួយ។ ហើយពាក្យថា*កាតូលិក*មានន័យថា “សកល” នោះនៅគ្រប់

ទឹកនៃឯង។ ពួកគេ...រ៉ូម៉ាំង—វិហាររ៉ូម៉ាំងត្រូវបានប្តូរទៅជាប៉ារ៉ូម៉ាំង។ ហើយគេបាន
តាំងសម្តេចប៉ាបជាប្រមុខដើម្បីជំនួសពេត្រុស ពួកគេបានគិតថាព្រះយេស៊ូវបានឲ្យ
កូនសោនរគរមក។ ហើយសម្តេចប៉ាបនោះគឺមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន ហើយសព្វថ្ងៃ
នេះ មកដល់ព្រះវិហារកាតូលិក។ នោះ...ពាក្យរបស់គាត់គឺជាច្បាប់និងសណ្តាប់
ធ្នាប់។ គាត់គឺជាសម្តេចប៉ាបដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។ នោះបានឆ្លងកាត់។

71 ហើយបន្ទាប់មក ដោយសារពួកគេមិនយល់ស្របនឹងគោលលទ្ធិកាតូលិកនេះ
ពួកគេត្រូវបានគេដាក់ទោសប្រហារជីវិត ឆេះដល់បង្គោលភ្លើង និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។
យើងទាំងអស់គ្នាដឹងតាមរយៈសំណេរដ៏ពិសិដ្ឋរបស់យ៉ូសែប និង សៀវភៅហ្វារ៉ូន
ទុក្ខបុគ្គល និងវត្តពិសិដ្ឋជាច្រើនទៀត...បាប៊ីឡូនពីរ របស់ហ៊ីសស្តាប់និង—ប្រវត្តិ
សាស្ត្រដ៏អស្ចារ្យ។ បន្ទាប់មក វា—បន្ទាប់ពីមួយពាន់ប្រាំរយឆ្នាំ ដូចដែលយើង
ដឹងអំពីសម័យកាលងងឹត ព្រះគម្ពីរត្រូវបានដកចេញពីមនុស្ស។ ហើយវាគឺ—វាត្រូវ
បានលាក់ដោយសង្ឃតូចមួយ ហើយដូច្នោះ យើងយល់។

72 បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីនោះមកការរែកទម្រង់ដំបូង ដែលធ្វើដោយ ម៉ាទីន លូ
ធើរ។ ហើយគាត់ក៏ចេញទៅពោលថា ការរូបរួមដែលកាតូលិកហៅថា រូបកាយ
—សំដៅត្រង់រូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ វាគឺពណ៌តែរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ប៉ុណ្ណោះ។ ហើយគាត់បានបោះការរូបរួមនៅលើផ្លូវអាសនៈ ឬនៅលើជណ្តើរ ហើយ
បដិសេធមិនហៅវាថាជាតួនៃរូបកាយព្រះគ្រីស្ទទេ ហើយបានអធិប្បាយ “មនុស្ស
សុចរិតនឹងរស់នៅដោយជំនឿ។” ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចរំពឹងថាព្រះវិហារកាតូលិក
នឹងយល់ព្រមជាមួយគាត់ទេ ប្រាកដណាស់ថាមិនមែនទេ នៅពេលដែលមេដែល
មិនចេះខុសនោះប្រាប់គេថាទេ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

73 បន្ទាប់មកបន្ទាប់ពីម៉ាទីនលូធើរ ការអធិប្បាយអំពីការរាប់ជាសុចរិត លោកចន
វ៉េសលីបានមកជាមួយនឹងការអធិប្បាយអំពីការសម្អាតឱ្យបរិសុទ្ធ។ ហើយគាត់
បានអធិប្បាយថាបុរសម្នាក់ បន្ទាប់ពីបានរាប់ជាសុចរិត (វាមិនអីទេ) ប៉ុន្តែ អ្នកត្រូវ
បានញែកជាបរិសុទ្ធ សម្អាតឫសនៃអំពើអាក្រក់ដែលបានដកចេញពីអ្នកដោយ
ព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវ។ ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចរំពឹងថាលូធើរនឹងអធិប្បាយ
ពីការញែកឱ្យបរិសុទ្ធទេ ព្រោះពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។

74 បន្ទាប់ពី វ៉េសលីបានអធិប្បាយពីការរាប់ជាបរិសុទ្ធ ហើយនិងការបែកបាក់
តិចតួចជាច្រើនពីវា ដែលមកដល់ ពួកវេស្លៀនមេតូឌីស្ទ និងណាសារិន ជាដើម

ដែលរក្សាភ្លើងឱ្យឆេះពេញក្នុងសម័យរបស់ពួកគេ រួចមកតាមដល់ថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ហើយនិយាយថា “ហេតុអ្វី ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក ហើយយើង និយាយភាសាដទៃពេលទទួលវា?” ប្រាកដណាស់។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលវា មកជាមួយ អ្នកមិនអាចរំពឹងថា ណាសារិននិងវេស្យៀនមេតូឌីស្ទ ហើយនិងអ្វីផ្សេង ជឿនោះទេ។ ពួកគេនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ពួកគេបានហៅវាថាអារក្ស។ ហ្នឹងហើយ។ តើមានអ្វីកើតឡើង? ពួកគេចាប់ផ្តើមធ្លាក់ចុះ ពេនទឹកស្អុលចាប់ផ្តើមកើនឡើង។ ឥឡូវនេះវាបានកើនឡើងដល់កន្លែងមួយរហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យទី៥០ មានការ រង្គោះរង្គើ។ វាត្រូវបានរៀបចំហើយចេញទៅក្រៅ មិនទទួលយកអ្វីផ្សេង។ ពួកគេ មានច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិរបស់ពួកគេ ហើយនោះដែលដោះស្រាយវា។

75 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក ហើយបើកសម្តែង សេចក្តីពិតនៃអ្វីទាំងអស់ ហើយបង្ហាញវាដោយវត្តមានរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់ និងដោយ ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ អ្នកមិនអាចរំពឹងថាប្រជាជនពេនទឹកស្អុលនឹងនិយាយថា “ខ្ញុំ នឹងយល់ព្រមជាមួយវា។” អ្នកត្រូវតែនៅម្នាក់ឯងដូចលោក លូធើបានធ្វើ ដូចជា វេសលីបានធ្វើ និងដូចពួកគេផ្សេងទៀតបានធ្វើ។ អ្នកត្រូវតែឈរលើវាព្រោះម៉ោង នេះមកដល់ហើយ។ ហើយនោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំក្លាយជាកូនទាដ៏អាក្រក់។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំខុសគ្នា។

76 ហើយខ្ញុំមិនអាចចាប់ផ្តើមដូចបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ អូរ៉ាលីប៊ីត និងតូម មី អូសប័ន តូមមី ហ៊ុកនិងពួកគេដទៃទៀត។ ព្រោះពួកជំនុំមិនយល់ស្របនឹងខ្ញុំ។ ពួកគេនិយាយថា “គាត់ជឿលើសន្តិសុខដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ គាត់ជាបាទីស្ទ។ គាត់មិនជឿលើការនិយាយភាសាដទៃជាភស្តុតាងដំបូងនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ទេ។ ចេញអោយឆ្ងាយពីបុរសនោះ!” ឃើញទេ?

77 ប៉ុន្តែមកទល់មុខនឹងវា។ ប្រឈមមុខនឹងវាចុះ។ ពួកគេអាចប្រឈមមុខនឹង លូធើវៀន និង—មេតូឌីស្ទអាច។ ពេនទឹកស្អុលអាចប្រឈមមុខនឹងមេតូឌីស្ទ។ ខ្ញុំ អាចប្រឈមមុខនឹង ពេនទឹកស្អុលជាមួយវា។ វាពិតជាត្រឹមត្រូវ។ វាជាការពិត។ ហេតុអ្វី? យើងកំពុងដើរក្នុងពន្លឺ ដូចជាទ្រង់នៅក្នុងពន្លឺ។ ឃើញទេ? យើងកំពុងរើ ឡើងលើមហារិច្ចស្តេចហើយវាមកកាន់តែឆ្ងាយជាងនេះទៅទៀត ព្រះគុណក៏ត្រូវ បានផ្តល់ឲ្យកាន់តែច្រើន អំណាចក៏ត្រូវបានផ្តល់ឲ្យ ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវជំនឿអស្ចារ្យ បន្ថែមទៀត។ ហើយយើងនៅទីនោះ។ នេះគឺជាម៉ោងដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

បានយាងចុះមកក្នុងទម្រង់នៃពន្លឺដូចទ្រង់នៅដើមដំបូង បង្គោលភ្លើង ហើយបានសម្តែងអង្គទ្រង់ ដោយធ្វើកិច្ចការដូចគ្នា ដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ធ្វើម៉េចអ្នកដឹងថាត្រូវឬអត់? គឺដោយផលរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់វា។ អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើអ្នកនោះក៏នឹងធ្វើដែរ។ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងមានដល់ពួកគេដែលជឿ។”

78 ឥឡូវនេះ បងប្អូនប្រុសពេនទឹកស្ររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនៅខាងអ្នក។ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នក។ ខ្ញុំមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំបាននិយាយភាសាដទៃ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនបានទទួលវាពេលទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ ខ្ញុំបានទទួលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃបានទាយ មានអំណោយទាននៃចំណេះ ប្រាជ្ញា ការបកស្រាយ និងអ្វីៗដែលកើតឡើង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចុះចូលនឹងរឿងទាំងនោះ ព្រោះឥឡូវនេះ ខ្ញុំជាកូនរបស់ព្រះ។ អំណាច ភ្លើងនៃព្រះគឺនៅក្នុងព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ អណ្តាតនៃភ្លើងដែលបង្កើតឡើង—ចូលមកខាងក្នុងខ្ញុំ ហើយដុតបំផ្លាញអ្វីៗដែលផ្ទុយនឹងព្រះជាម្ចាស់ចេញ ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់អាចនិយាយបានថា “ចូលទៅទីនេះ” ហើយខ្ញុំនឹងទៅ។ “ចូលទៅទីនេះ” ខ្ញុំនឹងទៅ។ “និយាយនៅទីនេះ” ខ្ញុំនឹងនិយាយ។ “ហើយធ្វើនេះ នោះ និងរៀងទៀត។” នៅទីនោះអ្នកគឺដូចជា...អ្នកត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណ។ នោះជាព្រះនៅក្នុងអ្នក ដោយធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់។ មិនថាវាជាអ្វីទេ ទ្រង់កំពុងធ្វើតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់។

79 ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអាននៅទីនេះ មុនពេលយើងចាប់ផ្តើមសំណួរនៅលើវេបសាយនៅទីនេះ។ ឥឡូវនេះ ការបកប្រែ ពីវ៉ាទីកង់ វគ្គ ១៩០—១២០៥៖

“វាពិបាកក្នុងការកំណត់ថាតើវាជាសំឡេងរបស់មនុស្សទាំងនោះ ដែលនិយាយជាភាសាបរទេសឬអត់ ឬរបាយការណ៍ឬពាក្យ ចម្លែកអារម្មណ៍ពីប្រតិបត្តិការនៃខ្យល់អព្វគហេតុដែលបក់បោកធ្វើឱ្យហូរមនុស្សរំភើប។”

ពួកគេមិនអាចយល់បានទេ។ ឥឡូវនេះសូមមើល។ ថាតើវាជាប្រជាជន...

80 ខ្ញុំគ្រាន់តែបង្ហាញ។ នេះគឺជាក្រុមជនជាតិកាលីឡេ ដែលក្រៀមក្រំ។ ហើយនៅទីនេះពួកគេនៅទីនោះនៅតាមផ្លូវ។ ពួកគេមិនដែលឃើញអ្វីដូច្នោះទេ លើកដៃ

ឡើងលើអាកាស ចេញពីបន្ទប់ខាងលើ បោះជំហាន ចូលទៅទីនោះ ទើបតែបំពេញ ពួកគេមិនដែលនិយាយនៅឡើយទេ។ ឃើញទេ? នៅទីនេះពួកគេចុះមកទីនោះ។ ហើយឥឡូវនេះ ឧបមាថា ពួកគេបាននៅទីនោះ គួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនៅក្នុងរឿងនេះ។ ហើយប្រជាជនបាននិយាយ...ជនជាតិក្រិចម្នាក់រត់មករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា ខ្ញុំ និយាយកាលីឡេ។

អ្នករត់ទៅរកគាត់ហើយនិយាយថា “ហើយតើអ្នកមានបញ្ហាអ្វីដែរ ក្មេងប្រុស?”

81 “ខ្ញុំបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អំណាចនៃព្រះបានធ្លាក់ចុះនៅ ទីនោះនៅក្នុងបន្ទប់នោះ។ មានអ្វីមួយកើតឡើងចំពោះខ្ញុំ។ ឱ សូមថ្វាយសិរីល្អ ដល់ព្រះ!”

ហើយម្នាក់ទៀតនៅទីនេះ គាត់កំពុងនិយាយជាមួយជនជាតិអារ៉ាប់ ហើយ គាត់ជាអ្នកកាលីឡេនិយាយភាសាអារ៉ាប់—ភាសាអារ៉ាប់។

82 ឥឡូវនេះ គេមិនអាចប្រាប់បានទេថា តើវាជាខ្យល់បក់បោកដែលទាញ មនុស្សមកជុំគ្នាឬ ឬវាជាការនិយាយជាភាសាបរទេសដែលពួកគេកំពុងនិយាយ? ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរមិនបញ្ជាក់ប្រាកដទេ...អ្នកមានរឿងពីរដែលអ្នកអាចមើល បាន។ វាជាវា...នេះ—អ្នកខាងក្រៅបាននិយាយថា “តើយើងឮមនុស្សគ្រប់រូប និយាយដោយភាសារបស់យើងដោយរបៀបណា?” វាមិនបាននិយាយថាគេ និយាយទេ ប៉ុន្តែគេកំពុងតែឮ។

83 បន្ទាប់មក ក្រុមដូចគ្នា មនុស្សដូចគ្នា ពន្យល់រឿងនេះ។ ពេត្រុសស្ទះទៅលើ អ្វីមួយ ហើយនិយាយថា “អ្នករាល់គ្នាជាអ្នកស្រុកកាលីឡេ និងអ្នកដែលនៅ ក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ សូមឲ្យអ្នកដឹងរឿងនេះ (មនុស្សនិយាយថាពួកគេមិន មានភាសាកាលីឡេទេ) សូមឲ្យការនេះបានដឹងដល់អ្នក ហើយស្តាប់តាមពាក្យ របស់ខ្ញុំ (អ្វី—តើគាត់និយាយភាសាអ្វី ទៅកាន់ពួកគេទាំងអស់គ្នា?) ហេតុអ្វី អ្នកទាំងនេះមិនស្រវឹងដូចអ្នកស្មានទេ ព្រោះវាជាម៉ោងទីបីនៃថ្ងៃ ប៉ុន្តែនេះជា ពាក្យដែលហោរាយ៉ូអែលបាននិយាយ “ហើយវានឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ នេះ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា អញនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងទៅលើគ្រប់ សាច់ឈាម។ កូនប្រុសកូនស្រីរបស់អ្នកនឹងចេះទាយ។” បន្តទៅទៀត គាត់ក៏ ទៅនិយាយថា “អ្នករាល់គ្នាបានឆ្កាងព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយដៃអាក្រក់។

ជាវីឌបាននិយាយអំពីទ្រង់... ទ្រង់មិនទុកព្រលឹងទ្រង់នៅក្នុងនរក ហើយទ្រង់ក៏មិនឱ្យរូបកាយរបស់ទ្រង់ឃើញក្តីពុករលួយដែរ។” ហើយបាននិយាយថា “សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ព្រះបានបង្កើតព្រះយេស៊ូវតែមួយនេះ ដែលអ្នកបានឆ្កាងទាំងព្រះអម្ចាស់និងព្រះគ្រីស្ទ។” ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានឮរឿងនេះ... អាម៉ែន! នរណា? មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្រោមមេឃ។ តើមានអ្វីកើតឡើង? គាត់មិនបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងនិយាយជាភាសាកាលីឡេ។ ខ្ញុំនឹងនិយាយនៅក្នុងនេះ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយនៅក្នុងភាសានេះ...?...”

84 ពេលពេត្រុសនិយាយពាក្យទាំងនេះ ពួកគេនិយាយថា “បងប្អូនប្រុសស្រី តើយើងអាចធ្វើអ្វីដើម្បីបានសង្គ្រោះ?” ហើយពេត្រុសផ្តល់រូបមន្តដល់ពួកគេ។ នោះហើយជារបៀបដែលវាតែងតែកើតឡើង។ ឃើញទេ?

85 វាកំពុងរំកិលឡើង សង្កត់លើព្រះ ដើរមកជិត។ តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា? ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលលោក លូធើបានទទួលការរាប់ជាសុចរិត គាត់បានហៅវាថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ វាគឺអញ្ចឹង។ ព្រះបានជ្រលក់វាបន្តិច។ បន្ទាប់មកទ្រង់មានបន្ទូលថាម៉េច? វេសលីបានទទួលការញែកជាបរិសុទ្ធ ហើយបាននិយាយថា “កូនប្រុស នៅពេលអ្នកស្រែក អ្នកមានវាហើយ។” ប៉ុន្តែពួកគេជាច្រើនបានស្រែកថាមិនមាន។ នៅពេលដែលថ្ងៃបុណ្យទី៥០និយាយភាសាដទៃ—ភាសាដែលមិនស្គាល់ ពួកគេបាននិយាយថា “កូនប្រុស អ្នកបានទទួលវាហើយ។” ប៉ុន្តែពួកគេជាច្រើនមិនមានវាទេ។

គ្មានអ្វីដូចជាសញ្ញាដែលបញ្ជាក់ឱ្យដឹងនោះទេ។ វិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកស្គាល់ដើមឈើ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “គឺដោយសារផលផ្លែ” កិច្ចការនៃព្រះវិញ្ញាណ ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណ។ បន្ទាប់មក ពេលអ្នកឃើញមនុស្សដែលពោរពេញដោយអំណាច នោះពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បន្ទាប់មកអ្នកឃើញជីវិតដែលផ្លាស់ប្តូរ។ អ្នកឃើញទីសំគាល់ទាំងនេះតាមអ្នកដែលជឿ៖ “ក្នុងនាមយើងពួកគេនឹងដេញអារក្សចេញ ហើយនិយាយភាសាថ្មី។ បើពស់ចឹកគេ វាមិនធ្វើបាបពួកគេទេ។ បើគេមានរឿងដល់ស្លាប់ហើយ ជីកអ្វីពូល ក៏មិនសម្លាប់គេដែរ។ ពួកគេបានដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ ហើយពួកគេនឹងជាសះស្បើយ។” ខ្ញុំអើយ! ទីសំគាល់ទាំងនេះធ្វើតាមអ្នកជឿ។ ប៉ុន្តែតើអ្នកចូលទៅក្នុងវាដោយរបៀបណា? អំណោយរបស់ពួកគេគឺនៅក្នុងរាងកាយ។ តើអ្នកចូលរាងកាយដោយរបៀបណា?

មិនមែនដោយការនិយាយផ្លូវរបស់អ្នកនៅក្នុង ប៉ុន្តែដោយការជ្រមុជក្នុងរូបកាយ តែមួយ (កូរិនថូសទីមួយ ១២:១៣)។ ព្រះវិញ្ញាណតែមួយ យើងទាំងអស់គ្នា បានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងរូបកាយនោះ ហើយចុះចូលនឹងអំណោយទាន ទាំងអស់។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។

86 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់គួរតែពង្រឹងខ្លួនអាក់នេះ ឬនរណាម្នាក់នៅទីនេះ មិនយល់ស្រប ចូរចាំថា ធ្វើវាដោយស្មោះត្រង់ បងប្រុស ព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។

៩៣. សំណួរទីមួយយប់នេះ៖ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំគិតថាទូរទស្សន៍គឺជា បណ្តាសាសម្រាប់ពិភពលោក។ ចុះអ្នកយល់យ៉ាងណាដែរ?

87 មិនថាអ្នកណាសរសេរវាទេ ខ្ញុំនឹងយល់ស្របជាមួយអ្នក។ ពួកគេបានធ្វើជា បណ្តាសាដល់ពិភពលោក។ វាអាចជាពរជ័យដល់ពិភពលោក ប៉ុន្តែពួកគេបាន ដាក់បណ្តាសា។ អ្វីៗបែបនោះ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ គឺជាអ្វីដែល អ្នកមើលទៅខ្លួនអ្នក។ បើទូរទស្សន៍ជាបណ្តាសា នោះកាសែតក៏ជាបណ្តាសា វិទ្យុជាបណ្តាសា និងជាច្រើនដងវាជាទូរស័ព្ទ។ ឃើញទេ ឃើញ ឃើញ ឃើញ ទេ? វាជាអ្វីដែលអ្នកបង្កើតចេញពីវា។ ប៉ុន្តែដោយសារបងប្រុសបាននិយាយ កាលពីយប់មិញថា ស្ទើរតែមិនមានកម្មវិធីនៅលើកញ្ចក់ទូរទស្សន៍ទៀតទេ នោះ ជាប្រាក់ច្រើនពេក។ អ្នកអធិប្បាយក្រីក្រដែលផ្សាយដំណឹងល្អពេញលេញមិនអាច មានលទ្ធភាពទិញកម្មវិធីនៅលើកញ្ចក់ទូរទស្សន៍បានទេ។ ដូច្នេះ...បងប្រុសបាន និយាយនៅយប់ផ្សេងទៀត ខ្ញុំជឿនៅកន្លែងណាមួយបាននិយាយថា “លុបវិទ្យុ របស់អ្នកទៅ” ឬនរណាម្នាក់ ឬ “យកវាមកវិញចេញពីជ្រុងហើយស្តាប់កម្មវិធីរបស់ ពួកគេ។” ត្រូវហើយ។

88 ប៉ុន្តែ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ មិនថាអ្នកជានរណា ខ្ញុំប្រាកដជាយល់ស្រប នឹងអ្នក។ វាបានក្លាយជារឿងមួយដ៏គួរឱ្យស្តាប់ខ្លីមបំផុតសម្រាប់ពូជមនុស្ស។ ក្នុងនោះគេយកលុយទាំងអស់នេះទៅរដ្ឋាភិបាលយកពន្ធ ហើយដាក់វានៅក្នុង ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្មលើកម្មវិធីបារី និងស្រាវីស្តី និងអ្វីៗដូចនោះ ហើយសរសេរ វាចេញពីពន្ធរបស់រដ្ឋាភិបាល ហើយបន្ទាប់មកពួកគេមកជុំវិញ ហើយយកគ្រូ អធិប្បាយ ហើយទាញពួកគេឆ្លងកាត់តុលាការដើម្បីយកប្រាក់តិចតួចពីពួកគេ។ ខ្ញុំយល់ស្របជាមួយអ្នក វាជារឿងដ៏អាក្រក់មួយ។ ឥឡូវនេះ វាមិនមែន...អ្នកដឹងទេ

វាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលអ្នករកឃើញប៉ុណ្ណោះ។ អរគុណបងស្រី បងប្រុស ដែលធ្លាប់សួររបបនោះ។

៩៤. ឥឡូវនេះ នេះគឺជាការដ៏ល្អមួយ។ សំណួរ៖ មានកន្លែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដូចជាក្នុងសំយុងអែលទីមួយ ១៨:១០ ដែលចែងថា វិញ្ញាណអាក្រក់មកពីព្រះ បានធ្វើអ្វីៗ។ ខ្ញុំមិនយល់មួយ “វិញ្ញាណអាក្រក់មកពីព្រះ។” សូមពន្យល់រឿងនេះ។

89 បាទ ប្រហែលជាខ្ញុំអាច ដោយមានជំនួយពីព្រះអម្ចាស់។ វាមិនមានន័យថា ព្រះជាម្ចាស់ជាវិញ្ញាណអាក្រក់នោះទេ។ ប៉ុន្តែគ្រប់វិញ្ញាណនៃអ្វីៗទាំងអស់គឺ ចុះចូលនឹងព្រះ។ ហើយទ្រង់ធ្វើឲ្យអ្វីៗទាំងអស់ដំណើរការទៅតាមអ្វីដែលទ្រង់ សព្វព្រះទ័យ។ ឃើញទេ?

90 ឥឡូវនេះ តាមសំណួររបស់អ្នក អ្នកកំពុងនិយាយអំពីវិញ្ញាណអាក្រក់ដែល បានចេញពីព្រះដើម្បីធ្វើទារុណកម្មស្តេចសូល។ គាត់ធ្វើតាមអារម្មណ៍ឆេវឆាវ ខូច រូបរាង—ស្ថានភាព ព្រោះកន្លែងទីមួយ គាត់ជឿថយក្រោយ។ ហើយនៅពេល ដែលអ្នកជឿថយក្រោយ វិញ្ញាណអាក្រក់—ព្រះនឹងអនុញ្ញាតឱ្យវិញ្ញាណអាក្រក់ ធ្វើទារុណកម្មអ្នក។

91 ខ្ញុំចង់អានឱ្យអ្នកនូវអ្វីមួយនៅក្នុង—ក្នុងមួយភ្លែត។ ខ្ញុំមានគំនិតមួយទៀតអំពី វានៅទីនេះ។ ឃើញទេ? វិញ្ញាណនីមួយៗត្រូវតែចុះចូលនឹងព្រះ។ តើអ្នកនៅចាំ ពេលដែលយ៉ូសាផាតនិងអ័ហាប់ចេញទៅច្បាំងទេ? ហើយរឿងដំបូងអ្នកដឹងទេ មាន—ពួកគេត្រូវបានតំឡើងចាំនៅមាត់ទ្វារ។ ហើយយ៉ូសាផាតជាមនុស្សសុចរិត ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា (ស្តេចទាំងពីរបានតាំងទីនោះ ហើយពួកគេបានចូលរួម កម្លាំងជាមួយគ្នា) ហើយដូច្នោះគាត់បាននិយាយថា “ចូរយើងពិគ្រោះជាមួយ ព្រះអម្ចាស់អំពីថាតើយើងចេញទៅឬអត់។”

92 ព្រះបាទអ័ហាប់យាងទៅទទួលហោរាចំនួនបួនរយនាក់ ដែលគាត់មាន ផ្គត់ផ្គង់ជាអាហារ បំប៉ន និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ពួកគេមានរូបរាងល្អ។ គេក៏ឡើងមក ទីនោះ ហើយគេទាយទាំងអស់គ្នា ថា “ចូរឡើងទៅ នោះព្រះនឹងប្រទានឲ្យអ្នក នូវជ័យជំនះ។ ចូរឡើងទៅក្រុងរ៉ាម៉ូត-កាឡាដ នោះព្រះនឹងយករបស់នោះមកឲ្យ អ្នក។” ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបានបង្កើតស្នែងមួយគូ ហើយចាប់ផ្តើមរត់ជុំវិញជា

ការបង្ហាញ បាននិយាយថា “ដោយស្នែងដែកទាំងនេះ អ្នកនឹងរុញពួកវាចេញពី ប្រទេស។ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក។”

93 ប៉ុន្តែអ្នកដឹងទេថា មានអ្វីមួយអំពីបុរសនៃព្រះដែលមិនបានធ្វើអ្វីទាំងអស់ពី រឿងនោះ។ ឃើញទេ? បើវាមិននិយាយជាមួយបទគម្ពីរទេ នោះមានអ្វីខុស។ អ្នកជឿពិតណាមួយ... ដូច្នោះ យ៉ូសាផាតមានប្រសាសន៍ថា “មែនហើយ ពួកគេ បួនរយនាក់មើលទៅមិនអីទេ។ ពួកគេមើលទៅដូចជាមនុស្សល្អ។”

“អូ ពួកគេគឺមែន” ប្រហែលជាអំហាប់បាននិយាយ។

ប៉ុន្តែ យ៉ូសាផាតមានប្រសាសន៍ថា “អ្នកមិនមានមួយទៀតទេឬ?” ហេតុអ្វីបានជាមួយបន្ថែមទៀតនៅពេលដែលអ្នកទទួលបានបួនរយជាមួយនឹង កិច្ចព្រមព្រៀងមួយ? ដោយសារគាត់ដឹងថាមានអ្វីមួយដែលមិនត្រឹមត្រូវ។ ឃើញ ទេ?

គាត់បាននិយាយថា “បាទ យើងមានមួយទៀត គឺកូនរបស់អ៊ីមឡា មកដល់ ទីនេះ” បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែខ្ញុំស្អប់គាត់។” ប្រាកដណាស់។ អ្នកនឹងបិទព្រះវិហារ របស់គាត់គ្រប់ពេលដែលអ្នកអាចធ្វើបាន។ អ្នកនឹងត់តាមគាត់ដេញចេញពី ប្រទេស។ ឃើញទេ? ប្រាកដណាស់។ “ខ្ញុំស្អប់គាត់។”

“ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្អប់គាត់?”

“គាត់តែងតែទាយអាក្រក់មកលើខ្ញុំ។” ខ្ញុំជឿថាព្រះបាទយ៉ូសាផាតដឹង នៅពេលនោះ—មានអ្វីមួយមិនត្រឹមត្រូវ។

ដូច្នោះគាត់បាននិយាយថា “ឡើងទៅយកមីកាយ៉ា។”

ដូច្នោះ គេក៏ឡើងតាមក្រោយគាត់ ហើយគាត់ចុះមក... ដូច្នោះ ពេលឡើង ទៅ គេចាត់អ្នកនាំសារមកប្រាប់ថា “ឥឡូវនេះ សូមរង់ចាំបន្តិច។ ឥឡូវនេះ ពួកគេ មានដុកទ័រទេវៈចំនួនបួនរយនាក់នៅទីនោះ។ ពួកគេគឺពូកែបំផុតដែលមាននៅក្នុង ប្រទេស ជាមួយនឹង សញ្ញាប័ត្រភីអេច អិលអិលឌី និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។” បាន និយាយថា “ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងហើយ អ្នកក្រីក្រដែលមិនបានរៀនសូត្រ អ្នកនឹងមិន យល់ស្របនឹងបញ្ជាផិតទាំងអស់នោះទេ។”

94 អ៊ីមឡានិយាយនេះ ឬខ្ញុំចង់និយាយថា មីកាយ៉ាបាននិយាយនេះថា៖ “ខ្ញុំ នឹងមិននិយាយអ្វីឡើយ ដរាបណាព្រះជាម្ចាស់ដាក់វានៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ ហើយ

បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងនិយាយយ៉ាងពិតប្រាកដនូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។” ខ្ញុំចូលចិត្ត វា។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ក្នុងន័យផ្សេងទៀត “ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយព្រះបន្ទូល។” មិនថា ពួកគេនិយាយអ្វីទាំងអស់។ គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ” បាននិយាយថា “ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នក។ បើអ្នកមិនចង់ត្រូវគេបោះចោលទេ អ្នកគួរនិយាយរឿងដដែល នេះល្អជាង។”

ដូច្នេះគាត់បានចុះទៅទីនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុំត្រូវឡើង ទៅទេ?”

ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ទៅចុះ។” បាននិយាយថា “ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនៅយប់នេះ។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនិយាយវាជាមួយព្រះអម្ចាស់។” ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ ដូច្នេះ នៅយប់នោះ ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកឲ្យគាត់ ហើយថ្ងៃបន្ទាប់គាត់ក៏ឡើងទៅ។ ហើយគាត់ បាននិយាយ ដូចជាកំពុងឡើង គាត់បាននិយាយថា “ទៅចុះ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានឃើញ ជនជាតិអឺរ៉ុបដែលដូចជាចៀមដែលគ្មានអ្នកគង្វាល ដែលនៅរាយប៉ាយនៅលើ ភ្នំ។” អូ! ដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្យល់ចេញពីគាត់។

ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនបានប្រាប់អ្នកទេឬ? ខ្ញុំបានស្គាល់វា។ នោះ ជាប្រៀបដែលគាត់ធ្វើគ្រប់ពេល ដោយនិយាយអាក្រក់មកលើខ្ញុំ។”

⁹⁵ ហេតុអ្វី? គាត់បាននៅជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូល។ ហេតុអ្វី? ហោរាម្នាក់ នៅចំពោះមុខគាត់ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះចេញមកពីអេលីយ៉ា ជាហោរាពិត គាត់បាន និយាយថា “ដោយព្រោះឯងបង្ហូរឈាមណាចោកជាមនុស្សស្លូតត្រង់ ឆ្អែកនឹង លិទ្ធជាមួយឯងដែរ។” ហើយគាត់បានប្រាប់រឿងអាក្រក់ពីគាត់។ អេលីសេបានទៅ ស្ថានសួគ៌រួចហើយ។ ប៉ុន្តែ គាត់បានដឹងថា អេលីសេមានព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ដូច្នេះ គាត់នៅជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។ នៅជាមួយព្រះបន្ទូល។

⁹⁶ ប្រសិនបើព្រះគម្ពីរបាននិយាយថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត អំណាចរបស់ទ្រង់គឺនៅតែដដែល។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺ សម្រាប់អ្នកដែលចង់បាន អនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់មក ស្នាក់នៅជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ បាទ មែនហើយ! មិនថាពួកគេនិយាយអ្វីទេ។ តើមានអាហារឆ្ងាញ់ប៉ុណ្ណា និង សាលាប៉ុន្មានដែលពួកគេបានឆ្លងកាត់ វាមិនមានអ្វីពាក់ព័ន្ធនឹងវាទេ។

ដូច្នេះហើយគាត់បាននិយាយ... អ្នកធំម្នាក់នេះមានស្នែងនៅលើក្បាល។ នឹង រុញវា—ប្រទេសដែលចេញហួសពីស្តេច គាត់បានដើរឡើងហើយវាយគាត់ចំមាត់ (ត្រូវអធិប្បាយតូចនេះ)។ គាត់បានដឹងថាគាត់គ្រាន់តែជាកូនតូចដ៏បរិសុទ្ធ ដូច្នេះ មិនមានអ្វីត្រូវនិយាយអំពីវាទេ ដូច្នេះគាត់គ្រាន់តែវាយគាត់ចំមាត់។ គាត់បាន និយាយថា “ខ្ញុំចង់សួរអ្នកពីអ្វីមួយ។” បាននិយាយថា “តើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាង ទៅផ្លូវណាពេលវាចេញពីខ្ញុំ បើអ្នកបានវា?”

97 គាត់បាននិយាយថា “អ្នកនឹងយល់នៅពេលដែលអ្នកដាក់ក្នុងទ្រុងខាងក្រៅ ជាឈ្មើយ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញព្រះគង់លើបល្ល័ង្ក (អាមែន! សូម ស្តាប់!) ហើយម្ចាស់ស្ថានសួគ៌បានមកជុំវិញទ្រង់។” តើមានបញ្ហាអ្វី? ហោរារបស់ ទ្រង់បាននិយាយរួចហើយអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងចំពោះអំហាប់។ ព្រះ...នោះ មិនមែនជាអេលីយ៉ាបាននិយាយនោះទេ នោះគឺជាហោរាដែលបានចាក់ប្រេង តាំង។ នោះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នោះ។ ហើយមីកា យ៉ានិយាយថា “ខ្ញុំបានឃើញម្ចាស់ស្ថានសួគ៌ទាំងអស់មកជុំគ្នានៅជុំវិញព្រះក្នុង សន្និសីទដ៏អស្ចារ្យមួយ។ ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ព្រះអម្ចាស់ មានព្រះបន្ទូលថា តើយើងអាចចាត់នរណាឱ្យចុះទៅ តើអ្នកណាអាចចុះទៅ បញ្ឆោតអំហាប់ យកគាត់ចេញពីទីនោះ ដើម្បីបំពេញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីបាញ់គាត់? តើយើងអាចចាត់នរណាឱ្យចុះទៅ?”

98 មែនហើយ ម្នាក់និយាយថាវា៖ ឬមួយនោះ។ មួយសន្ទុះក្រោយមក វិញ្ញាណ អាក្រក់ វិញ្ញាណភូតក៏ឡើងពីក្រោមមកនិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាវិញ្ញាណកុហក។ ខ្ញុំនឹងចុះទៅក្នុងពួកត្រូវអធិប្បាយទាំងអស់ ដោយសារពួកគេមិនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយខ្ញុំនឹងបង្កើតពួកគេ (ពួកគេគ្រាន់តែជាក្មេងប្រុសដែលរៀននៅសាលា)—ហើយខ្ញុំនឹងចុះ ហើយចូល ទៅគ្រប់ៗគ្នា ហើយបញ្ឆោតគេ ហើយធ្វើឲ្យគេនិយាយកុហក។” តើគាត់និយាយវា ទេ? ហើយគាត់បាននិយាយថា “នោះជាវិធីដែលយើងនឹងបញ្ឆោតវា។” ដូច្នេះគាត់ បានចុះទៅ។

គាត់បាននិយាយថា—ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកមានការអនុញ្ញាតពីខ្ញុំ ហើយទៅចុះ។”

99 ហើយគាត់បានចុះទៅចូលទៅក្នុងពួកព្យាការីក្លែងក្លាយទាំងនោះ ក្រសួងអប់រំ បណ្តុះបណ្តាល ហើយបានធ្វើឱ្យពួកគេព្យាករណ៍ពីការកុហក។ វាជាវិញ្ញាណ ភូតភរដែលធ្វើការតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះ។ អោយខ្ញុំ...គ្រាន់តែអ្វីផ្សេងទៀត ដែលអ្នកអាចនឹងឃើញនៅទីនេះ គ្រាន់តែចាំមួយនាទី។ មើលនេះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក បើកជាមួយខ្ញុំទៅ កូរិនថូសទី១ ជំពូកទី៥ ខទី១ បន្តិច។ កូរិនថូសទីមួយ...ហើយ មើលនេះប្រសិនបើអ្នកចង់ឃើញអ្វីមួយ ព្រះជាម្ចាស់កំពុងធ្វើអ្វីមួយ—តើវិញ្ញាណ ទាំងនោះអាក្រក់យ៉ាងម៉េច របៀបដែលពួកគេនឹង—ពួកគេនឹងធ្វើការ...មិនអីទេ ប៉ុលនិយាយ៖

មានពួរន្ទើរសុលសាយជានិច្ចថា មានការកំផិតកើតឡើង ក្នុង ពួកអ្នករាល់គ្នាពិត ជាការកំផិតម្យ៉ាង ដែលមិនដែល...ទាំងមានពួ និយាយក្នុងសាសន៍ដទៃផង... (តើអ្នកគិតយ៉ាងណាចំពោះរឿងនោះ ក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំ?)...គឺថា មានមនុស្សម្នាក់បានយកប្រពន្ធរបស់ ឪពុកខ្លួន។

តែអ្នករាល់គ្នានៅតែមានចិត្តធំ ឥត...(សូមមើល។ ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំ បានបើកពីរទំព័រ...)... អ្នករាល់គ្នានៅតែមានចិត្តធំ ឥតកើតទុក្ខ ព្រួយ... (ឥឡូវនេះ រង់ចាំបន្តិចនៅទីនេះ តើខ្ញុំ...បាទ ត្រឹមត្រូវហើយ។ បាទ។)...ទុក្ខព្រួយ...(នោះហើយ។)...ចិត្តធំឡើង និងមិនមាន...ទុក្ខ ព្រួយ ដើម្បីនឹងដកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តការនោះ ឲ្យថយចេញពីចំណោម អ្នករាល់គ្នាឡើយ។

100 ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិនជឿថាមានអ្នកណានិយាយរឿងនេះឬកាត់ដក ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគ្រាន់តែការពារអ្វីដែលខ្ញុំជឿលើប៉ុណ្ណោះ៖ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់ពេញដោយ ព្រះវិញ្ញាណ គាត់មិនអាចបាត់បង់វាបានឡើយ ឃើញទេ? ឃើញទេ?

ឯខ្ញុំ ទោះបីមិននៅជាមួយខាងសាច់ឈាមក៏មែន គង់តែនៅជាមួយ ខាងវិញ្ញាណ ខ្ញុំក៏បានកាត់ទោសហើយ ហាក់ដូចជាបាននៅជាមួយគ្នា ដែរ ដល់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តដូច្នោះ

ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង ពេល អ្នករាល់គ្នាបានជួបជុំគ្នា និងវិញ្ញាណខ្ញុំបានប្រជុំគ្នា ព្រមទាំងមានព្រះ ចេស្តានៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃយើងផង

ដើម្បីនឹងបញ្ជូនមនុស្សយ៉ាងនោះទៅអារក្សសាតាំង ឲ្យបំផ្លាញ
និស្ស័យសាច់ឈាមគេ ប្រយោជន៍ឲ្យព្រលឹងវិញ្ញាណបានសង្គ្រោះ ក្នុង
ថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវិញ។

101 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់ក្រុមជំនុំប៊ិសុទ្ធ ដែលជាអ្នករូបកាយរបស់ទ្រង់នៅលើ
ផែនដី នោះ (ឥឡូវនេះ គឺបន្ទាប់ពីគម្ពីរសញ្ញាចាស់ នៅក្នុងគម្ពីរថ្មី) ប្រាប់បុរសម្នាក់
ដែលស្នាក់ក្រោកនិងកខ្វក់ក្នុងចំណោមប្រជាជនថាគាត់រស់នៅជាមួយប្រពន្ធ
ឪពុកខ្លួន។ បាននិយាយថា “រឿងបែបនេះនៅក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ...អ្នក ជា
ក្រុមជំនុំ បង្វែរគាត់ទៅអារក្សសម្រាប់ការបំផ្លិចបំផ្លាញ...” ឃើញទេ? ព្រះអនុញ្ញាត
ឱ្យ...ហើយនៅពេលដែលទ្រង់ទទួលបានអ្វីមួយដែលទ្រង់ឃើញបានធ្វើរួចហើយ
ដើម្បីដាក់វំពាត់លើនរណាម្នាក់ ទ្រង់នឹងបង្វែរវិញ្ញាណអាក្រក់មកលើគេ ដើម្បីឲ្យ
គេធ្វើទារុណកម្មមនុស្សនោះ—ហើយនាំពួកគេមកវិញ។ ឥឡូវនេះយើងរកឃើញ
បុរសម្នាក់នេះបន្ទាប់ពី...

102 នោះហើយជាអ្វីដែលជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ។ នៅពេលដែល
បុរសម្នាក់ចូលមកក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយក្លាយជាសមាជិកម្នាក់ ហើយ
ចាប់ផ្តើមធ្វើអាក្រក់។ ជំនួសឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នារួមគ្នា ហើយធ្វើរឿងដូចគ្នានេះ...
ហើយអ្នក អ្នកក្រុមជំនុំរោងឧបោសថប្រាណហាំ ធ្វើវា។ ព្រោះថាដរាបណាអ្នក
កាន់ទ្រង់ឡើង គាត់ស្ថិតនៅក្រោមព្រះលោហិត។ ហើយគាត់គ្រាន់តែធ្វើរឿងចាស់
ដដែលម្តងហើយម្តងទៀតគ្រប់ពេល។ អ្នករាល់គ្នាបានរួមគ្នាបង្វែរវាទៅឱ្យអារក្ស
បំផ្លាញខាងសាច់ឈាម ថាវិញ្ញាណរបស់គាត់—នឹង—អាចនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ
នៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់។ ហើយមើលវំពាត់របស់ព្រះចូលមក។ ចូរមើលអារក្សចាប់
គាត់។ នោះជាវិញ្ញាណអាក្រក់មករកគាត់។

103 ហើយក្មេងប្រុសនេះត្រូវតម្រង់នៅទីនេះ។ គាត់ត្រឡប់មកវិញ។ យើងរក
ឃើញនៅក្នុងកូរិនថូសទីពីរដែលជាកន្លែងដែលគាត់ពិតជាបានសម្អាតនៅចំពោះ
ព្រះ។

104 មើលទៅយ៉ូប ជាមនុស្សល្អឥតខ្ចោះ និងជាមនុស្សសុចរិត។ ហើយព្រះបាន
អនុញ្ញាតឱ្យមានអាក្រក់មកលើគាត់ ហើយដាក់ប្រដៅគាត់ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត
ដើម្បីឲ្យវិញ្ញាណគាត់បានគ្រប់លក្ខណៈ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះវិញ្ញាណអាក្រក់

មាន...ព្រះប្រើវិញ្ញាណអាក្រក់ជាច្រើនដងដើម្បីសម្រេចផែនការរបស់ទ្រង់ និង បំណងប្រាថ្នារបស់ទ្រង់។

៩៥. ឥឡូវនេះ នេះគឺជាផ្ទាំងមួយដែលពិតជាបានបិទ។ សំណួរ (ខ្ញុំគិតថា ជាមនុស្សដូចគ្នា ព្រោះវាមើលទៅដូចជាសរសេរដៃដូចគ្នា)៖ ប្រសិនបើ មនុស្សម្នាក់ត្រូវតែមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ—មានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បី ប្រែចិត្ត ហើយទៅក្នុងការលើកឡើង តើស្ថានភាពកុមារដែលបានស្លាប់មុនឆ្នាំ ទទួលខុសត្រូវនឹងទៅយ៉ាងណា? ហើយតើពួកគេនឹងលើកឡើងនៅពេល ណា?

105 ឥឡូវនេះ បងប្រុស បងស្រី ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកពីរឿងនេះបានទេ។ មិន មានបទគម្ពីរណាមួយនៅលើវានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដូចដែលខ្ញុំអាចស្វែងរកបានគ្រប់ ទីកន្លែង ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចបង្ហាញពីគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះ វានឹងពង្រឹងអ្នកដែលមាន ជំនឿលើព្រះគុណនៃព្រះ។ អ្នកឃើញហើយ មនុស្សចង់ដឹង (ដែលជាសំណួរល្អ ណាស់ ឃើញទេ?) មនុស្សចង់ដឹងថាតើការរស់ឡើងវិញជាអ្វី—តើនឹងមានអ្វី កើតឡើងចំពោះទារក ថាប្រសិនបើគាត់ត្រូវតែមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដើម្បីទៅ នៅក្នុងការលើកឡើង... ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ នេះបើ តាមគម្ពីរ។ នោះជាការបង្រៀននៃបទគម្ពីរ។ មិនមែន—មិនមែនទៅឋានសួគ៌ទេ... ដោយសារព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបំពេញមនុស្សឲ្យរស់ឡើងវិញជាលើកដំបូង ដែលជាអ្នករើសតាំង។ និងសំណល់នៃពួកគេ...អ្នកស្លាប់ដែលនៅសល់រស់នៅ មិនដល់មួយពាន់ឆ្នាំទេ។ បន្ទាប់ពីសហស្សវត្សរ៍ បន្ទាប់មកការរស់ឡើងវិញទីពីរ ការវិនិច្ឆ័យបណ្តឹងសង្កេតស្វាវ្យ។ ឃើញទេ? នោះគឺពិតជាលំដាប់គម្ពីរ។ ប៉ុន្តែ មនុស្សម្នាក់នេះចង់ដឹងថាតើទារកទាំងនេះមានអ្វីខ្លះ? ពួកគេ...ម្យ៉ាងទៀត តើ ពួកគេមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមុនពេលពួកគេកើតឬទេ? តើពួកគេបានទទួលវា ទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកបានទេ។

106 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ចូរយើងនិយាយដូចនេះ៖ យើងដឹងថា ទារកដែលបានស្លាប់ ដោយមិនស្គាល់ពីឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ពួកគេបានសង្គ្រោះ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិន យល់ស្របនឹងសាលាហោរាអំពីរឿងនោះទេ។ ពួកគេបាននិយាយថាប្រសិនបើ វា—ស្លាប់ជាមួយឪពុកម្តាយដែលមានបាប ថាទារកនោះនឹងទៅនរក រលួយទៅ ឆ្ងាយ វានឹងមិនមានទៀតទេ។ បាទ ព្រះយេស៊ូវ...យ៉ូហានមានប្រសាសន៍ថា

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក “មើលកូនចៀមនៃព្រះ ដែលដកអំពើបាបរបស់លោកីយ៍ចេញ។” ហើយប្រសិនបើទារកនោះជាមនុស្សដែលនឹងត្រូវមកនៅក្រោមការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះ ហើយព្រះយេស៊ូវបានសុគតដើម្បីដកបាបចេញ អំពើបាបទាំងអស់ត្រូវបានបណ្តេញចេញនៅចំពោះព្រះនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតសម្រាប់គោលបំណងនោះ។ អំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានលើកលែងទោស។ អំពើបាបរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលើកលែងទោស។ ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចទទួលបានការលើកលែងទោសគឺការទទួលយកការលើកលែងទោសរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះ ទារកមិនអាចទទួលយកការលើកលែងទោសរបស់ខ្លួនបានទេ ដូច្នេះហើយវាមិនបានធ្វើអ្វីសោះ។ វាមិនបានធ្វើអ្វីទាល់តែសោះ។ ដូច្នេះ វាពិតជាមានសេរីភាពក្នុងការទៅឋានសួគ៌។

107 ប៉ុន្តែអ្នកនឹងនិយាយថា “តើពួកគេនឹងចូលទៅក្នុងការលើកឡើងទេ?” ឥឡូវនេះ—ឥឡូវនេះ នេះជាពាក្យរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់។ នេះជាគំនិតរបស់ខ្ញុំឥឡូវនេះ។ កុំ...ខ្ញុំមិនអាចបញ្ជាក់រឿងនេះដោយព្រះគម្ពីរទេ។ ប៉ុន្តែមើលទៅ។ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់នៅមុនកំណើតពិភពលោក ទ្រង់ជ្រាបថា មនុស្សគ្រប់រូបនឹងនៅលើផែនដី...តើអ្នកជឿទេ? ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់សត្វចង្រៃ ចៃ គ្រប់រុយ ទ្រង់ជ្រាបគ្រប់យ៉ាងដែលនឹងមាននៅលើផែនដី។ ប្រសិនបើទ្រង់ជ្រាប...

108 មើល។ សូមលើកឧទាហរណ៍ ពីម៉ូសេ។ នៅពេលដែលលោកម៉ូសេកើតមក គាត់គឺជាហោរា។ មុនយេឃា...ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់យេឃាថា “មុនពេលអ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងផ្ទៃម្តាយរបស់អ្នក មុនពេលអ្នកត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងផ្ទៃរបស់នាង ខ្ញុំបានស្គាល់អ្នក ហើយបានញែកអ្នកជាបរិសុទ្ធ ហើយបានតែងតាំងអ្នកជាហោរាសម្រាប់ជាតិសាសន៍។” យ៉ូហានបាទីស្ទ ប្រាំពីររយដប់ពីរឆ្នាំមុនលោកអេសាយបានឃើញគាត់នៅក្នុងការនិមិត្តមួយ បាននិយាយថា “គាត់ជាសំឡេងដៃឡាយនៅទីរហោស្ថាន។”

109 ការកំណត់ទុកជាមុន ឬការដឹងជាមុនរបស់ព្រះដឹងទាំងអស់អំពីទារកតូចៗ (ឃើញទេ?) អ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ។ ហើយទ្រង់ដឹងថាពួកគេនឹងស្លាប់។ ទ្រង់បានដឹង។ គ្មានអ្វីអាចកើតឡើងដោយគ្មានព្រះដឹងអំពីវាឡើយ។ គ្មានអ្វីអាចកើតឡើងចំពោះ...ដូចជាអ្នកគង្វាលល្អ រៀបដែលទ្រង់ចូលទៅ...ឥឡូវនេះ ដើម្បី

ទទួលយកវាតាមបទគម្ពីរ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយថាបទគម្ពីរចែងដូច្នោះទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ
យកវាសម្រាប់ការគិតរបស់ខ្ញុំ។

៩៦. ឥឡូវនេះ សំណួររបន្ទាប់គឺជាសំណួរមួយដែលខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជាមាន
នរណាម្នាក់ជាអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយកាលពីយប់មិញ។ ពន្យល់ពីប្រពន្ធត្រូវ
បានសង្គ្រោះក្នុងការបង្កើតកូន។

¹¹⁰ ប្រពន្ធមិនបានសង្គ្រោះដោយការបង្កើតកូនទេ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ សូម
ត្រឡប់ទៅធីម៉ូថេទី១ ជំពូក២:៨ បន្តិចសិន។ ហើយសូមឲ្យយើងស្វែងយល់នូវអ្វី
ដែលព្រះគម្ពីរចែងអំពីកូន។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថា នោះជាគោលលទ្ធិកាតូលិក ដែល
កាតូលិកនិយាយថា ស្ត្រីនោះត្រូវបានសង្គ្រោះក្នុងការបង្កើតកូន ដោយបង្កើតកូន។
ប៉ុន្តែសូមកុំឲ្យ...ខ្ញុំមិនជឿនោះទេ។ ធីម៉ូថេទី១ ជំពូកទី២ ហើយសូមចាប់ផ្តើមនៅខ
ទី៨ ហើយអានបន្តិចឥឡូវនេះ។ មិនអីទេ សូមស្តាប់។

ឯពួកស្រីៗ នោះខ្ញុំក៏ចង់ឲ្យគេតែងខ្លួនតាមបែបគួរសម ឲ្យចេះ
អៀនខ្លួន ហើយដឹងប្រមាណខ្លួន...(យើងមិនគួរសួរអញ្ចឹងទេ?
មែនទេ? សូមស្តាប់តាមនេះ។)...ដោយទឹកមុខខ្មាស់អៀន...(អើ!)
...និងមានសុដីធម៌ មិនមែនដោយក្រុងសក់ ឬពាក់មាស កែវមុក្តា
ឬសំលៀកបំពាក់យ៉ាងថ្លៃពេកនោះឡើយ (បងប្អូនអើយ ខ្ញុំកំពុងជួយ
អ្នកនៅទីនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា។ ម្នាក់ថ្មីទាំងអស់នេះជាផ្សំរាល់ថ្ងៃ ឬបីថ្ងៃ។
អ្នកឃើញទេ? នោះមិនបានក្លាយជាគ្រីស្ទានទេ។)

តែ (ឲ្យសំណំនឹងពួកស្ត្រី ដែលរាប់ខ្លួនជាអ្នកកោតខ្លាចដល់ព្រះ) គឺ
ដោយការប្រព្រឹត្តល្អវិញ។

ត្រូវឲ្យស្រីៗ រៀនដោយសំដាត់ ទាំងចុះចូលគ្រប់ជំពូក ។
ខ្ញុំមិនបើកឲ្យស្ត្រីណាបង្រៀន ឬឲ្យមានអំណាចលើ...បុរសទេ ត្រូវឲ្យ
គេនៅដោយ...ស្រគត់ស្រគំចុះ។

ពីព្រោះព្រះបានបង្កើតលោកអំដាមមកជាមុន រួចមកនាងអេវ៉ា។
...ហើយមិនមែនលោកអំដាម ដែលចាញ់បញ្ឆោតទេ គឺជាស្ត្រីវិញ
ទេតើ ដែលចាញ់បញ្ឆោតនោះ ព្រមទាំងរំលងច្បាប់ផង។

ទាំងមានគំនិតមាយាទ នោះនាងនឹងបានសង្គ្រោះក្នុងកាលដែល
 បង្កើតកូន... (ឥឡូវនេះ គាត់មិននិយាយជាមួយស្រ្តីក្នុងលោកិយនេះ
 ទេ ដែលមានកូន។)...ប្រសិនបើនាងបន្តដោយជំនឿ... (ឃើញទេ?
 ប្រសិនបើនាងបន្ត។ នាងបាន...នោះគឺជាស្រ្តីដែលគាត់កំពុងនិយាយ
 អំពី ស្រ្តីដែលបានសង្គ្រោះរួចទៅហើយ។ ឃើញទេ?) ...សេចក្តី
 ស្រឡាញ់ និងសេចក្តីបរិសុទ្ធ ស្រគត់ស្រគុំ។

111 មិនមែនដោយការមានកូនធ្វើឱ្យនាងបានសង្គ្រោះទេ ប៉ុន្តែដោយសារនាង
 ចិញ្ចឹមកូន ដោយបំពេញកាតព្វកិច្ច មិនចិញ្ចឹមឆ្មា ឆ្កែ និងអ្វីទៀតដើម្បីជំនួស
 កូនដូចសព្វថ្ងៃ ផ្តល់ក្តីស្រឡាញ់ដល់ភាពជាមួយ ដើម្បីឱ្យនាងចេញទៅក្រៅ
 និងតែពេញមួយយប់។ មនុស្សខ្លះធ្វើដូច្នោះ។ សូមទោស ប៉ុន្តែពួកគេធ្វើវា។ នេះ
 ជាពាក្យមិនសមរម្យសម្រាប់ខ្ញុំដែលនិយាយ ប៉ុន្តែការពិតគឺជាការពិត។ ឃើញ
 ទេ? ពួកគេមិនចង់ឱ្យទារកនៅជាប់ជាមួយឡើយ។ ប៉ុន្តែក្នុងការសម្រាលកូន
 ប្រសិនបើនាងបន្តក្នុងសេចក្តីជំនឿ ភាពបរិសុទ្ធ និងស្រគត់ស្រគុំ នោះនាងនឹង
 បានសង្គ្រោះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគឺ អ្នកនឹងត្រូវបានសង្គ្រោះផងដែរ ប្រសិនបើអ្នក
 បានកើតម្តងទៀត។ អ្នកនឹងអាចជាសះស្បើយ ប្រសិនបើអ្នកជឿ។ អ្នកអាចទទួល
 បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ប្រសិនបើអ្នកជឿវា ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា ប្រសិនបើអ្នក
 ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់វា។ ហើយនាងនឹងបានសង្គ្រោះ ប្រសិនបើនាងបន្តធ្វើកិច្ចការ
 ទាំងនេះ (ឃើញទេ?) ប៉ុន្តែមិនមែនដោយសារតែនាងជាស្រ្តីនោះទេ។ ដូច្នោះហើយ
 បងប្រុស បងស្រី។ វាមិនមែនជាការបង្រៀនកាតូលិកទាល់តែសោះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំ
 ចង់...នេះគឺជាមួយទៀតដែលស្ថិតខ្លាំង។ បន្ទាប់មកយើងទទួលបានមួយទៀត។
 ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាយើងមានពេលសម្រាប់វាហើយ។ ខ្ញុំទើបតែឆ្លៀតពេលរបស់
 យើង។ ឥឡូវនេះ នេះគឺគ្រាន់តែ—នេះគ្រាន់តែជាផលប៉ះពាល់នៃការរីកផុសផុល
 ប៉ុណ្ណោះ។ នេះជាផលប៉ះពាល់នៃកិច្ចប្រជុំ សំណួរទាំងនេះ។

៩៧. ឥឡូវនេះ៖ បងប្រុស ប្រាណហាំ (វាត្រូវបានសរសេរដោយម៉ាស៊ីន
 អង្ករលើលេខ) តើមានជាបទគម្ពីរសម្រាប់មនុស្សនិយាយភាសាដទៃ និង
 បកស្រាយសាររបស់ខ្លួនឬ? បើដូច្នោះសូមពន្យល់។ កូរិនថូសទី១ ឬកូរិនថូស
 ១៤:១៩ និងកូរិនថូស ១៤:២៧ ផងដែរ។

112 មិនអីទេ ចូរយើងទៅមើលបទគម្ពីរនោះ ហើយមើលអ្វីដែលវានិយាយ។ ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងមើលថាតើយើងរករូបទតម្ពីរនេះឬអត់។ យើងចង់ ក្លាយជាគម្ពីរជានិច្ច។ ហើយកូរិនថូសជំពូក១៤ ឥឡូវនេះ មនុស្សចង់ដឹង ប្រសិនបើវាជាបទគម្ពីរសម្រាប់មនុស្សដើម្បីបកស្រាយសាររបស់ខ្លួនដែលគាត់ និយាយជាភាសាដទៃ។ “បើដូច្នោះ សូមពន្យល់កូរិនថូស ១៤:១៩។” តោះមើល ១៤និង១៩។ មិនអីទេ យើងនៅទីនេះ។

ប៉ុន្តែ ក្នុងពួកជំនុំ ខ្ញុំ...ចូលចិត្តនិយាយតែពាក្យ៥ម៉ាត់ដោយនូវប្រាជ្ញា ខ្ញុំ ដើម្បីនឹងបង្រៀនដល់មនុស្សដទៃទៀត ជាជាងនិយាយ...ភាសា ដទៃ១ម៉ឺនម៉ាត់វិញ។

ឥឡូវ មួយទៀតគឺខ២៧ គេចង់ដឹង។

បើមានអ្នកណានិយាយជាភាសាដទៃ នោះនិយាយបានតែ២ ឬ...៣នាក់យ៉ាងច្រើន ហើយម្នាក់ម្តងៗ ផង រួចត្រូវមានអ្នក១ជា អ្នកបកប្រែ។

113 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំទទួលយកនូវអ្វីដែលបុគ្គលនោះចង់ដឹង (ដែលខ្ញុំចង់បាន—ខ្ញុំនឹង អានអ្វីមួយឲ្យអ្នកបន្តិចទៀត)។ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាអ្វីដែលបងប្អូនកំពុងតែចង់បាន “តើ ត្រឹមត្រូវទេសម្រាប់មនុស្សដែលនិយាយភាសាដទៃដើម្បីបកស្រាយសារដែលគាត់ បាននិយាយនោះ?” ឥឡូវនេះ មិត្តជាទីស្រឡាញ់ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែអានខទី ១៣ ក្នុងជំពូកតែមួយ វានឹងប្រាប់អ្នកថា៖

ហេតុនោះបានជាអ្នកណាដែលនិយាយភាសាដទៃ នោះត្រូវអធិស្ឋាន សូមឲ្យចេះបកប្រែដែរ។

114 ប្រាកដណាស់។ គាត់អាចបកស្រាយសាររបស់គាត់បាន។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែ...តោះ...អញ្ជឹងអ្នក...អានវាទាំងអស់នៅទីនេះ ហើយអ្នក អាចមើលឃើញវា...គ្រាន់តែអានជំពូកទាំងមូល។ វាល្អណាស់ ពន្យល់វា។

115 ឥឡូវនេះ និយាយភាសាដទៃ...ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងនៅលើ ប្រធានបទនោះ ហើយរឿងនេះកំពុងថត ខ្ញុំចង់និយាយថា ខ្ញុំជឿច្រើនក្នុងការ និយាយភាសាដទៃ ដូចខ្ញុំជឿលើការព្យាបាលដទៃវិភាគ និង—ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក នៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងអំណាចនៃ

ពិភពលោកខាងមុខ ខ្ញុំជឿច្រើនតាមដែលខ្ញុំជឿ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាការនិយាយភាសា មានកន្លែងរបស់វា ដូចជាការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទមានកន្លែង។ ការព្យាបាលដ៏ ទេវភាពមានកន្លែងរបស់វា អ្វីគ្រប់យ៉ាងមានកន្លែងរបស់វា។

116 ឥឡូវនេះ ចំពោះអ្នកទាំងអស់គ្នា ខ្ញុំមានឱកាសនិយាយរឿងនេះ ហើយខ្ញុំចង់ ពន្យល់វា។ ហើយបើខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នកណាមួយចាប់ ខ្ញុំក៏មិនចង់ដែរ។ ខ្ញុំមិនមានន័យថា ធ្វើឱ្យមានការយល់ច្រឡំ។ ប៉ុន្តែសូមស្តាប់។ តើមានអ្វីកើតឡើងជាមួយនឹងការ និយាយភាសាមិនស្គាល់ដោយប្រជាជនពេនទីកុស្ត (ដែលជាខ្លួនខ្ញុំ ខ្ញុំជាពេន ទីកុស្ត។ ឃើញទេ?)...ឥឡូវនេះ អ្វីដែលជាបញ្ហានោះគឺថា ពួកគេមិនគោរពវា ទេ។ ហើយរឿងមួយទៀត ពួកគេគ្រាន់តែឱ្យវាទៅតាមដំណើរ។ ពួកគេមិនត្រឡប់ មកកាន់ព្រះបន្ទូលវិញទេ។

117 ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ នេះជាផ្លូវ—សូម—នេះជារបៀបដែលព្រះវិហារត្រូវ បានបង្កើតឡើង។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ត ប្រសិនបើខ្ញុំកំពុង ធ្វើត្រួតង្វាលក្រុមជំនុំនេះ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលខ្ញុំនឹងរៀបចំវា (ឃើញ ទេ?) ប្រសិនបើខ្ញុំ—នឹងនៅទីនេះគ្រប់ពេលដើម្បីធ្វើអ្នកគង្វាលវា។ ខ្ញុំនឹងជាវាល់ អំណោយទានក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ប្រាប់អ្នកជឿមុនគេឲ្យទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយបន្ទាប់មក រាល់អំណោយទាននៃកូរិនថូសទី១២ នឹងត្រូវដំណើរការនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចយកពួកគេនៅទីនោះ រាងកាយទាំងមូលដំណើរការ។

118 ឥឡូវនេះប្រសិនបើអ្នកកត់សម្គាល់...មិនបានធ្វើការកត់សម្គាល់ឥឡូវនេះ។ ហើយត្រូវចាំថា ខ្ញុំនឹងមិននិយាយមួយម៉ាត់ផ្ទុយពីនេះទេ—ខ្ញុំប្រហែលជាប្រមាថ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយព្រះជ្រាបថា ខ្ញុំនឹងមិននិយាយខុសនោះទេ។ ឃើញ ទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយនេះដើម្បីព្យាយាមផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវទស្សនៈនៃបទគម្ពីរ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានសិក្សាវាឥឡូវនេះជិតម្ភៃឆ្នាំមកហើយ។ ខ្ញុំបានអធិប្បាយជិត សាមសិបឆ្នាំហើយ។ ហើយខ្ញុំទើបតែបានឆ្លងកាត់អ្វីៗទាំងអស់ គ្រាន់តែទាញ ឆ្លងកាត់។ អ្នកអាចស្រមៃមើលថាតើវាទៅយ៉ាងណា។ ហើយមើលមនុស្ស គ្រប់រូប និងគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ ជុំវិញពិភពលោក។ ហើយទទួលយកវាព្រោះ វាជាចំណាប់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ។ វាជាចំណាប់អារម្មណ៍របស់មនុស្សក្រៅពីខ្លួនខ្ញុំ។ ខ្ញុំត្រូវចាកចេញពីទីនេះ។ អ្នកត្រូវតែចាកចេញពីទីនេះ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំទៅជា

ហោរាក្លែងក្លាយ នោះខ្ញុំនឹងបាត់បង់ព្រលឹងរបស់ខ្ញុំ ហើយបាត់បង់អ្នកនៅជាមួយខ្ញុំ។ ដូច្នេះវាច្រើនជាង—វាច្រើនជាងនំប៉័ងប្រចាំថ្ងៃ វាច្រើនជាងប្រជាប្រិយភាព វាច្រើនជាងអ្វីផ្សេងទៀត វាជាជីវិតសម្រាប់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំចង់ក្លាយជាមនុស្សស្មោះត្រង់បំផុត

119 ឥឡូវនេះ អ្នកចូលទៅក្នុងក្រុមជំនុំពេនទីកុស្តដែលជារឿងដំបូង...(ខ្ញុំមិនមានន័យថាពួកគេទាំងអស់ទេ។ ខ្លះមាន...) ពេលភាគច្រើនដែលអ្នកចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយចាប់ផ្តើមផ្សព្វផ្សាយ។ ពេលអ្នកកំពុងអធិប្បាយ អ្នកណាម្នាក់នឹងក្រោកឡើង ហើយនិយាយភាសាដទៃ។ ឥឡូវនេះ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់នោះអាចពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយនោះប្រហែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមានបន្ទូលតាមរយៈមនុស្សនោះ ប៉ុន្តែរឿងនោះគឺពួកគេមិនបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល។ ប្រសិនបើការបម្រើនេះនៅធីតានេះស្ថិតនៅក្រោមការនិយាយបើកសម្តែង នោះវិញ្ញាណរបស់ហោរាត្រូវចុះចូលនឹងហោរា។ ឃើញទេ? “សូមអោយអ្វីៗបានសម្រេច...” ឥឡូវនេះ សូមចូលទៅប៉ុលនៅទីនេះ ហេតុអ្វីបានជាគាត់និយាយដូច្នោះ “នៅពេលដែលមនុស្សម្នាក់និយាយ” ជាដើម... “ពេលគាត់ចូលមកមានការប្របូកប្របល់។”

120 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានការហៅមកអាសនៈ ហើយមានគេលើកឡើង ហើយនិយាយភាសាដទៃ។ វាគ្រាន់តែ...ជាការប្រសើរណាស់ អ្នកក៏អាចឈប់ធ្វើការហៅមកអាសនៈដែរ។ វាបញ្ឈប់វា។ ឃើញទេ?

121 ហើយបន្ទាប់មក រឿងមួយទៀត។ ជាច្រើនដង មនុស្សនឹងងើបឡើង ហើយនិយាយភាសាដទៃ ហើយមនុស្សអង្គុយទំពារស្តារកៅស៊ូ ដោយសម្លឹងមើលជុំវិញ។ បើព្រះមានព្រះបន្ទូល ចូរនៅស្ងៀម ហើយស្តាប់! ប្រសិនបើនោះជាសេចក្តីពិត ប្រសិនបើនោះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលនិយាយនៅក្នុងបុគ្គលនោះ អ្នកឈប់ស្ងៀម ហើយស្តាប់ ចូរមានការគោរព។ ការបកស្រាយអាចនឹងមកដល់អ្នក។ ឃើញទេ? នៅស្ងៀម ស្តាប់ការបកស្រាយ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមិនមានអ្នកបកប្រែនៅក្នុងព្រះវិហារទេ នោះពួកគេគួរតែរក្សាសន្តិភាពរបស់ពួកគេនៅក្នុងរូបកាយ។

122 ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលពួកគេនិយាយភាសាដែលមិនស្គាល់ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ចូរឱ្យពួកគេនិយាយទៅកាន់ខ្លួនគេនិងព្រះ។ អ្នកណា

និយាយភាសាដទៃដែលមិនស្គាល់នោះចម្រើនខ្លួនឡើង។ ឥឡូវនេះ នោះជា ភាសាដែលមិនស្គាល់។ គ្រាមភាសា ភាសាគឺខុសគ្នា។ “ពួកគេគ្មានអ្វីសោះ” គាត់ និយាយថា... ប៉ុន្តែអ្វីដែលធ្វើឱ្យសំឡេងមានអត្ថន័យ។ ប៉ុន្តែអ្នក... បើសំឡេងត្រែ អ្នកត្រូវដឹងថាវាស្តាប់ទៅដូចអ្វី (...គ្រាន់តែផ្លូវ) ឬអ្នកមិនដឹងពីរបៀបរៀបចំខ្លួន សម្រាប់ការប្រយុទ្ធ។ បើអ្នកណានិយាយភាសាដទៃ ហើយគ្រាន់តែ “តូត” នោះជា អ្វីដែលមានសម្រាប់វា អ្នកដែលដឹងពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាចាប់ផ្តើម ៗ ជួរនោះមានន័យថា “ក្រោកឡើង!” ប្រសិនបើវាផ្តួមវាសិននោះមានន័យថា “ចុះ។” ឃើញទេ? ប្រសិនបើវាបង្ហាញនោះមានន័យថា “បង្ហាប់។” វាត្រូវតែផ្តល់អត្ថន័យ មួយ ហើយមិនមែនគ្រាន់តែនិយាយតែម្នាក់ឯងនោះទេ។ ដូច្នេះក្នុងក្រុមជំនុំ បើ គ្មានអ្នកបកប្រែទេ តែមានអ្នកបកប្រែ ដូច្នេះ ភាសាគឺជាបស់នៅក្នុងក្រុមជំនុំ។

123 ឥឡូវនេះចំពោះសំណួររបស់អ្នក មិត្តជាទីស្រឡាញ់ដែលនិយាយថា “ខ្ញុំ ចង់និយាយប្រាំពាន់... ពាក្យប្រាំនៅក្នុង ដូច្នេះមនុស្សអាចយល់ពីខ្ញុំជាងប្រាំពាន់ (ឬអ្វីក៏ដោយដែលវានិយាយ) ជាភាសាមិនស្គាល់។” វាជាការពិត។ ប៉ុន្តែសូមអាន ខាងក្រោម៖ “...លើកលែងតែវាគឺដោយការបើកសម្តែង ឬដោយការបកស្រាយ ចំពោះការស្តាប់នាឡើង។” ឃើញទេ? ដើម្បីកែលម្អ។

124 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងផ្តល់គំនិតបន្តិចបន្តួចឲ្យអ្នកដឹងថាតើធ្វើយ៉ាងណា—អ្វី... ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើជាគ្រូគង្វាលព្រះវិហារដែលនឹងមកដល់ ប្រសិនបើព្រះនឹងហៅខ្ញុំ ឱ្យធ្វើគ្រូគង្វាលនោះ នេះជាវិធីដែលខ្ញុំនឹងដំណើរការវា៖ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមស្វែងរក មនុស្សគ្រប់រូបដែលមានអំណោយទាន។ ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យមនុស្សទាំងនោះជួប ប្រហែលមួយម៉ោងមុនពេលកម្មវិធីចាប់ផ្តើមក្នុងបន្ទប់មួយសម្រាប់ខ្លួនគេ។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេស្ថិតនៅក្រោមព្រះវិញ្ញាណ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ម្នាក់ចុះមក គាត់បានទទួលអំណោយទាននៃការនិយាយភាសាដទៃ។ ហើយ គាត់និយាយភាសាដទៃ។ អ្នករាល់គ្នាបានអង្គុយនៅឡើយ។ រួចម្នាក់ដើរឡើង បកស្រាយនូវអ្វីដែលគាត់និយាយ។ ឥឡូវនេះ មុននឹងអាចផ្តល់ឱ្យក្រុមជំនុំ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា វាត្រូវតែត្រូវបានវិនិច្ឆ័យរវាងសាក្សីពីរបីនាក់។ ឥឡូវនេះ នោះគឺជាមនុស្សដែលមានការយល់ឃើញពីវិញ្ញាណ (ឃើញទេ?) ព្រោះវាជាច្រើន ដងដែលមានអំណាចអាក្រក់ចូលមក។ (ឃើញទេ?) ប៉ុលបាននិយាយអំពីវា។ ប៉ុន្តែពេលនោះ អំណាចរបស់ព្រះក៏នៅទីនោះដែរ។ សូមប្រាប់ខ្ញុំពីក្រុមជំនុំណា

ដែលអំពើអាក្រក់មិនបាននៅ។ សូមប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលកូនរបស់ព្រះត្រូវបាន ប្រមូលផ្តុំគ្នាថា សាតាំងមិននៅក្នុងចំណោមពួកគេទេ។ វាជាអ្វីគ្រប់យ៉ាង។ ដូច្នេះ កុំរឿងឆ្ងល់ចំពោះរឿងនោះ។ ឃើញទេ? សាតាំងនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ឥឡូវនេះ យើងនៅទីនេះ។ នរណាម្នាក់និយាយភាសាផ្សេង។ ឥឡូវនេះ មានការកំណត់បី នៅទីនោះ ដែលមានព្រះវិញ្ញាណនៃការយល់ដឹង។ ហើយម្នាក់និយាយភាសាដទៃ ហើយផ្តល់ដំណឹង។ ឥឡូវនេះ វាមិនអាចត្រូវបានដកស្រង់ពីបទគម្ពីរទេ ពីព្រោះ ព្រះមិនប្រើពាក្យដដែលៗឥតប្រយោជន៍ ហើយទ្រង់បានប្រាប់យើងមិនឲ្យធ្វើ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះវាមិនមែនអញ្ចឹងទេ។ វាជាសារមួយទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។

125 យើងមានរឿងពីរនៅក្នុងការងើបឡើងវិញនេះរហូតមកដល់ពេលនេះ។ មើល ថាតើពួកគេម្នាក់ៗជាអ្វី—ល្អឥតខ្ចោះ ត្រង់ចំណុច។ ឃើញទេ? ចូលមក។ បុរស ម្នាក់បានងើបឡើង ហើយនិយាយភាសាដទៃ ហើយផ្តល់ការបកស្រាយ រួច ក៏ងាកមកវិញ ហើយបញ្ជាក់សារនោះដែលទើបតែចេញមក។ ម្នាក់ទៀតបាន លើកឡើងនៅយប់ផ្សេងទៀត ហើយនិយាយនៅក្នុង—ក្រោមការបើកសម្តែង នៃទំនាយ ហើយបាននិយាយអ្វីមួយថា មិនដឹងថាគាត់កំពុងនិយាយអ្វី ហើយ បន្ទាប់មកនៅចុងបញ្ចប់គាត់បាននិយាយចេញមក “មានពរហើយ អ្នកណាដែល មកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។” មានអ្វីមួយចាប់ខ្ញុំភ្លាមៗហើយនិយាយថា “បើមិន ដូច្នោះទេ គឺអ្នកណាដែលជឿថានេះគឺជាព្រះអម្ចាស់បានមក នោះមានពរហើយ។”

126 មើល—បន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្លាក់ចុះនៅក្នុងអគារ កាលពីយប់មិញ។ ឃើញទេ? នោះគឺសម្រាប់ការពង្រឹង។ ខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនោះ ដោយព្យាយាមប្រាប់ប្រជាជនថា ពួកគេត្រូវតែទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អារក្ស ក៏ចូលមកជុំវិញមនុស្សទាំងពោលថា៖ “កុំស្តាប់ អង្គុយនៅស្ងៀម។”

បងស្រីរបស់ខ្ញុំបាននិយាយថា “បីល ខ្ញុំមានសេចក្តីត្រេកអរណាស់ ពេលអ្នក កំពុងអធិប្បាយ មានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំអាចងើបឡើង ហើយលោតតាមជញ្ជាំង។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ក្រោកឡើងហើយលោត។” ហ្នឹងហើយ។

ហើយនាងបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកបានទៅធ្វើដូច្នោះ” ហើយ បាននិយាយថា “ប្រជាជនចាប់ផ្តើមស្រែកថា” បាននិយាយថា “ពេលនោះខ្ញុំ គ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាដូចជាខ្ញុំមិនមានអ្វីដែលចាស់។”

127 ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះគឺជាអារក្ស។ នោះគឺសាតាំង។ ពេលគាត់ចូលមកធ្វើអ៊ីចឹង” ខ្ញុំបាននិយាយថា “អ្នកគួរតែងើបឡើងតាមរបៀបណាក៏ដោយ។” យើងជាសង្ឃចំពោះព្រះ ដោយធ្វើយញ្ញបូជាខាងវិញ្ញាណ—ការលះបង់ ផលផ្លែនៃបបូរមាត់របស់យើង សរសើរដល់ព្រះនាមទ្រង់។ ឃើញទេ?

128 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ នេះជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានទម្លុះចេញ ពីព្រោះនោះគឺត្រឹមត្រូវ... “មានពរហើយអ្នកណាដែលជឿ។” ពីរ បីយប់ជាប់គ្នាខ្ញុំបានព្យាយាមដាក់នៅទីនោះ ហើយបន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមានបន្ទូល ហើយបាននិយាយថា (ក្រោមការបើកសម្តែង) មានបន្ទូលថា “មានពរហើយ អ្នកណាដែលមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។” ហើយមុននឹងខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីបាន ខ្ញុំបាននិយាយវាចប់ហើយ។ “មានពរហើយអ្នកណាដែលជឿលើព្រះអម្ចាស់បានមកក្នុងការនេះ។” អ្នកឃើញទេ? ហើយខ្ញុំទើបតែនិយាយរឿងនេះ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់នៅក្នុងអ្នក។ ឃើញទេ? ហើយគេចាប់បាន។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងចុះមកក្នុងចំណោមប្រជាជន។ សូមមើលពីរបៀប—វាស្អាង ទំនាយ?

129 ឥឡូវនេះ មានភាពខុសគ្នារវាងទំនាយ និងហោរា។ ទំនាយពីមួយទៅមួយ ប៉ុន្តែហោរាកើតចេញពីលំយោលជាហោរា។ គេមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! គ្មានការវិនិច្ឆ័យពួកគេទេ។ អ្នកមិនឃើញពួកគេឈរនៅចំពោះមុខអេសាយឬយេធាមា ដែលជាហោរាណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេឡើយ ដោយសារពួកគេមានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់! ប៉ុន្តែជាវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍នៅក្នុងចំណោមប្រជាជន អ្នកត្រូវតែមើលវា ព្រោះសាតាំងនឹងអិលចូលទីនោះ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែត្រូវបានជំនុំជំរះ។

130 ឥឡូវនេះ យើង—យើងនឹងមានការងើបឡើងវិញ។ ឥឡូវនេះ មើលឱ្យជិតមែនទែន អស់លោកអ្នកដឹកនាំ។ យើងកំពុងជួសជុលការងើបឡើងវិញ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ឬប្រហែលជាយើងគ្រាន់តែមានកម្មវិធីធម្មតាប៉ុណ្ណោះ។ ក្រុមជំនុំកំពុងឆេះឆ្ងល់។ វាគួរតែគ្រប់ពេលវេលា។ មែនហើយ ប្រហែលជាយើងមានមនុស្សប្រាំបួនមួយនាក់ដែលជាមនុស្សមានអំណោយទាន។ មួយនិយាយភាសាដទៃ ពីរបួនអាចនិយាយភាសាដទៃ បួនប្រាំនិយាយភាសាដទៃ បានទទួលអំណោយទាននៃភាសា និយាយភាសាដែលមិនស្គាល់។ ពីរបួននាក់អាចបកស្រាយបាន។

ប្រហែលជាមានមួយ—ពីរ ឬបីនៃពួកគេដែលទទួលបានអំណោយទាននៃប្រាជ្ញា។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានជួបមនុស្សដែលមានអំណោយទាន ទាំងនោះ... អ្នក... អំណោយទានទាំងនោះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកមិនលេងសើច មិនមែននិយាយថា “សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃ! ហាលេលូ យ៉ា!” អ្នកនឹង—អ្នក—អ្នកកំពុងបន្ទាបខ្លួន។ ពួកគេត្រូវបានផ្តល់ឱ្យអ្នកដើម្បីធ្វើការ ជាមួយ។ ហើយចំណែករបស់អ្នកនៅក្នុងក្រុមជំនុំគួរតែមកមុនពេលការបម្រើ សំខាន់ចាប់ផ្តើម ពីព្រោះអ្នកដែលមិនបានរៀននឹងនៅក្នុងចំណោមពួកយើង។

131 រួចចូលទៅបន្ទប់ហើយក៏ទៅអង្គុយនៅទីនោះ អ្នកជាមនុស្សជាមួយគ្នា ព្រោះអ្នកជាអ្នករួមការងារនៅក្នុងដំណឹងល្អ។ បន្ទាប់មកអ្នកអង្គុយនៅទីនោះ។ “ព្រះអម្ចាស់ តើមានអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឲ្យយើងដឹងនៅយប់នេះទេ? ឱព្រះវរបិតានៃ ស្ថានសួគ៌អើយ ចូរនិយាយមកកាន់យើង” ការអធិស្ឋាន ការអង្វរ ច្រៀងចម្រៀង។ ព្រះវិញ្ញាណយាងចុះមកដោយផ្ទាល់ ធ្លាក់មកលើនរណាម្នាក់ និយាយភាសា ដទៃ។ ម្នាក់ក្រោកឡើងនិយាយថា “នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។” តើ វាគឺជាអ្វី? សូមស្តាប់។ “ចូរទៅប្រាប់បងប្រុសជូន ឲ្យចាកចេញពីកន្លែងដែលគាត់ រស់នៅ ដ្បិតរសៀលថ្ងៃស្អែកនឹងមានព្យុះស៊ីក្លូនបោកបក់ប្រទេសនោះ ហើយវានឹង យកផ្ទះរបស់គាត់។ យករបស់របរគាត់ចេញទៅ!”

132 ឥឡូវនេះ—ដែលស្តាប់ទៅល្អ។ ប៉ុន្តែរង់ចាំបន្តិច។ ត្រូវតែមានមនុស្សបី នាក់នៅទីនោះ ដែលបានទទួលវិញ្ញាណនៃការយល់ដឹង។ ម្នាក់ក្នុងចំណោម ពួកគេនិយាយថា “វាជារបស់ព្រះអម្ចាស់។” ម្នាក់ទៀតនិយាយថា “វាជារបស់ ព្រះអម្ចាស់។” នោះគឺពីរទល់នឹងបី—សាក្សីពីរបីនាក់។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ពួកគេ សរសេរវានៅលើក្រដាសមួយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូល។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ពួកគេត្រឡប់ទៅអធិស្ឋានវិញ ដោយអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់។

133 បន្តិចក្រោយមក “ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ (ហោរាមួយរូបក្រោកឡើង) ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា យប់នេះ មកពីទីក្រុងញូវយ៉ក នឹងមានស្ត្រី។ នាង នៅលើរទេះរុញមួយ នាងនឹងចូលទៅក្នុងអគារនៅលើរទេះរុញ។ នាងមានកន្សែង ពណ៌បៃតងជុំវិញក្បាល។ នាងស្លាប់ដោយជំងឺមហារីក។ អ្វីដែលធ្វើឱ្យនាង ក្លាយជាបែបនេះ ព្រះអម្ចាស់ទប់ទល់នឹងនាង មានពេលមួយនាងបានលួចប្រាក់ ពីក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់នៅពេលនាងមានអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ ។ ប្រាប់បងប្រុសប្រា

ណាហាំឱ្យប្រាប់នាងរឿងទាំងនេះ។ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើ
នាងធ្វើត្រឹមត្រូវ នាងនឹងបានជា។ ចាំបន្តិច។ ស្តាប់ទៅពិតជាល្អណាស់ ប៉ុន្តែសូម
រង់ចាំបន្តិច។ អ្នកនឹងដាក់ឈ្មោះរបស់អ្នកនៅលើក្រដាសនេះ អ្នកយល់ដឹង? តើ
អ្នកនឹងដាក់ឈ្មោះរបស់អ្នកទេ?

134 “វាជារបស់ព្រះអម្ចាស់។” ម្នាក់បាននិយាយថា “វាជារបស់ព្រះអម្ចាស់។”
បន្ទាប់មក—បន្ទាប់មកអ្នកសរសេរវាចុះ: “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ យប់នេះ
នឹងមានស្រ្តីម្នាក់ចូលមក ជារឿងដាក់លាក់។” អ្នកដែលយល់ឃើញខាងវិញ្ញាណ
មានពីរបីនាក់ចុះឈ្មោះទៅក្នុងវា។ សារទាំងអស់នេះត្រូវបានផ្តល់ឱ្យ។ យ៉ាង
ត្រឹមត្រូវ។

135 បន្ទាប់មកពួកគេចាប់ផ្តើមពួសពួងកណ្តឹង។ ក្រុមជំនុំបានចាប់ផ្តើមឡើង។
បន្ទាប់មកគេយកសារទាំងនេះមកដាក់នៅលើតុ។ ត្រង់នេះជាកន្លែងដែលគេ
ត្រូវដាក់។ ខ្ញុំចេញពីកន្លែងសិក្សា អធិស្ឋាន។ ពេលខ្ញុំដើរចេញបន្ទាប់ពីចម្រៀង
កំពុងច្រៀង។ ក្រុមជំនុំគឺទាំងអស់នៅក្នុងលំដាប់ មនុស្សមក អង្គុយ ស្ទឹងស្មា
តការអធិស្ឋាន នោះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវធ្វើ។ មិនមកព្រះវិហារហើយនិយាយគ្នា
ទៅវិញទៅមក មកព្រះវិហារដើម្បីនិយាយជាមួយព្រះ។ មានការប្រកបរបស់អ្នក
នៅទីនោះ។ ឃើញទេ? យើងកំពុងប្រកបជាមួយព្រះឥឡូវនេះ។ ហើយយើងមក
ទីនេះនិយាយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដោយស្ងាត់ស្ងៀម ដោយគោរព ព្រះវិញ្ញាណធ្វើការ។ អ្នក
លេងព្យាណូមកលេងព្យាណូប្រហែលប្រាំនាទីមុនពេលកម្មវិធីចម្រៀងចាប់ផ្តើម
សូមចាប់ផ្តើមយ៉ាងផ្អែមល្អម៖

ខ្ញុំបានឱនក្រាបត្រង់ឈើឆ្កាងព្រះអង្គ
ទាំងសូមឱ្យទ្រង់លាងអស់បាបខ្ញុំផង

ប្រទេសចម្រៀងពិរោះៗ ស្ងាត់ៗ។ វានាំវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមកក្នុង
ការប្រជុំ។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។

136 ប្រជាជននៅទីនោះ។ ពួកគេមួយចំនួនគឺពិតប្រាកដ—ចាប់ផ្តើមយំ ហើយ
ឡើងមកអាសនៈ ប្រែចិត្ត មុនពេលកម្មវិធីចាប់ផ្តើម។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅ
ទីនោះ។ ឃើញទេ? ក្រុមជំនុំកំពុងស្ថិតក្នុងការលំបាក។ ត្រីស្ថានកំពុងអធិស្ឋាន
ពួកគេបានទទួលតំណែងរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមិនដាក់ស្ករកៅស៊ូនៅទីនោះទេ

ដោយនិយាយថា “ហេ លីឌី ឱ្យក្រុមលាបមាត់របស់អ្នកឱ្យខ្ញុំបន្តិច ខ្ញុំចង់បាន... អ្នកដឹងហើយ។ អ្នកដឹងហើយ។ ខ្ញុំត្រូវការ...អ្នកដឹងទេ នៅថ្ងៃមុនពេលដែលខ្ញុំ ទៅទិញទំនិញនៅទីនោះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំស្ទើរតែជាន់ជើងអ្នក។ តើខ្ញុំធ្លាប់ឃើញ បែបនេះទេ...ចុះប្រិយមិត្តយល់យ៉ាងណាដែរចំពោះរឿងនោះ?” ឱ សេចក្តីមេត្តា! ហើយហៅវាថាជាដំណាក់របស់ព្រះ។ ហេតុអ្វី វាជាការអាម៉ាស់មួយ។ រូបកាយ របស់ព្រះគ្រីស្ទមកជាមួយគ្នា។ នៅទីនោះយើងអង្គុយ។

បុរសអង្គុយដោយ “និយាយថា អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលយើងបានទៅទីនោះ អ្នកនេះនិងនេះ ហើយ អញ្ជឹងហើយអញ្ជឹង...” នោះគឺនៅខាងក្រៅ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ វា ជាដំណាក់របស់ព្រះ។

137 ចូលមកអធិស្ឋាន យកមុខតំណែងរបស់អ្នក។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយឥឡូវនេះ មិនមែនទៅកាន់ក្រុមជំនុំរបស់អ្នកទេ បងប្អូន ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកធ្វើអ្វីទេ ខ្ញុំកំពុង និយាយជាមួយរោងឧបោសថនេះ។ ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់ទ្វារក្រោយរបស់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។

138 ឥឡូវនេះ ពេលអ្នកចូលមកបែបនេះ នោះរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង ត្រួតង្វាល ដើរចេញ។ គាត់ស្រស់ស្រាយ។ គាត់មិនចាំបាច់ឆ្លើយនេះ នោះ និងរៀងទៀត។ គាត់ចេញមកភ្លាមៗ—ទឹកសន្សើមនៃក្រសួងរបស់គាត់។ គាត់ស្ថិតនៅ ក្រោមអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គាត់ដើរទៅត្រង់កន្លែងដែលអណ្តាតភ្លើង ជាច្រើនត្រូវបានប្រមូលផ្តុំគ្នា។ វាស្ទើរតែជាសសរមួយឥឡូវនេះ (ឃើញទេ?) នាង កំពុងផ្លាស់ទីជុំវិញ។ ទ្រង់ដើរចេញពីទីនេះ ធីសរបស់នេះ។ “សារពីក្រុមជំនុំ៖ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា បងប្រុស ជូនត្រូវចាកចេញពីផ្ទះរបស់គាត់។ នៅ រសៀលថ្ងៃស្អែក នៅម៉ោងពីរ ព្យុះស៊ីក្លូននឹងបោកបក់មកលើដីរបស់គាត់។ យក របស់របរគាត់ចេញទៅ។” បងប្រុសជូនទទួលបាន។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ នោះ ជាកំណត់ត្រា។ “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា យប់នេះនឹងមានស្រ្តីម្នាក់ ឈ្មោះអញ្ជេះនិងអញ្ជេះនឹងចូលមកទីនេះ។ ហើយវាគឺ—នាងបានធ្វើដូច្នេះហើយ ដូច្នេះ។” (ដូចដែលខ្ញុំទើបតែនិយាយ ឃើញទេ ដូចនោះ។) ជាការប្រសើរណាស់ ដែលបានបញ្ចប់។ នោះហើយ។ ពួកគេបានទទួលតំណែងរបស់ពួកគេរួចហើយ នៅក្នុងព្រះវិហារ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

139 បន្ទាប់មកគាត់យកសារ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គាត់ចាប់ផ្តើមអធិប្បាយ។ គ្មានអ្វីត្រូវខាន វាបានកើតឡើងរួចហើយ។ ឥឡូវនេះ យើងបន្តទៅមុខ យើងផ្សព្វផ្សាយសារ។

140 ហើយបន្ទាប់ពីខណៈពេលដែល...រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹងនៅពេលដែលសារត្រូវបានបញ្ចប់ បន្ទាត់ព្យាបាលចាប់ផ្តើម។ នេះជាស្ត្រីម្នាក់មក។ មានគេនិយាយភាសាដទៃ ហើយនិយាយថា នាងមក។ ឃើញទេ? យើងម្នាក់ៗដឹងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ យើងម្នាក់ៗដឹងពីវា។ សូមមើលពីរបៀបដែលសេចក្តីជំនឿចាប់ផ្តើមសាងជាមួយពួកគេ អណ្តាតភ្លើងឈរពីលើអ្នកឥឡូវនេះ។ នាងចាប់ផ្តើមប្រមូលផ្គុំគ្នា។ ហេតុអ្វីបានជាវាគ្រាន់តែជាការងារដែលបានបញ្ចប់។ អស់ហើយ។

ស្ត្រីនោះ...ខ្ញុំនឹងនិយាយថា “លោកស្រីម្នាក់នេះនិងនេះមកពីទីក្រុងញូវយ៉ក មកទីនេះ...” ឃើញទេ?

“អូ ត្រឹមត្រូវហើយ។ តើអ្នកដឹងដោយរបៀបណា?”

“វាជាសារមួយពីព្រះអម្ចាស់ដល់ក្រុមជំនុំ។ ពេលអ្នកមានអាយុដប់ប្រាំមួយឆ្នាំ តើអ្នកមិនបាននៅកន្លែងដាក់លាក់-ដាក់លាក់ ហើយធ្វើរួច—យកលុយពីព្រះវិហារ លួចយកខោអាវថ្មីទៅក្រៅ?”

“អូ ត្រឹមត្រូវហើយ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។”

“នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់យើងនៅយប់នេះ តាមរយៈ បងប្រុស ម្នាក់នេះនិងនេះបាននិយាយជាមួយភាសាដទៃ បងប្រុស ម្នាក់នេះ-និង-នេះបកស្រាយ បងប្រុសម្នាក់នេះ-និង-នេះនៅទីនេះបាននិយាយថា នៃការយល់ដឹងបាននិយាយថាវាមកពីព្រះអម្ចាស់។ ហើយនោះជាការពិត។”

“បាទ!”

“ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅធ្វើវាឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ហើយអ្នកនឹងឆ្លងផុតពីជំងឺមហារីករបស់អ្នក។”

141 បងប្រុសជូនត្រឡប់ទៅផ្ទះ យករទេះបម្រុង យកគ្រឿងសង្ហារឹមរបស់គាត់ ហើយចេញទៅឆ្ងាយ។ នៅម៉ោងពីររសៀលថ្ងៃស្អែក ហ្សូរ! បិទរឿងទាំងមូល។ ឃើញទេ? បន្ទាប់មកព្រះវិហារលើកតម្កើង...“សូមអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ

សម្រាប់សេចក្តីល្អរបស់ទ្រង់។” ឥឡូវនេះ នោះហើយជាអ្វីដែលវាគឺ ដើម្បីកែលម្អសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។

142 ចុះបើមិនមានអ្វីកើតឡើងបន្ទាប់ពីគេនិយាយ? បន្ទាប់មក អ្នកបានទទួលវិញ្ញាណអាក្រក់ក្នុងចំណោមអ្នក។ អ្នកមិនចង់បានរបស់អាក្រក់នោះទេ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចង់បានអ្វីដែលអាក្រក់នៅពេលដែល—មេឃពោរពេញដោយពេនទឹកស្អុតពិតឬ? កុំយករបស់ជំនួសចាស់ពីអារក្ស។ ទទួលបានអ្វីមួយពិតប្រាកដ។ ព្រះមានវាសម្រាប់អ្នក។ ដូច្នេះកុំឲ្យមានការប្រជុំទៀត ហើយដាក់អ្វីនៅទីនេះរហូតដល់ព្រះបានបញ្ជាក់ ថាអ្នកត្រូវហើយ ព្រោះអ្នកជាជំនួយដល់ក្រុមជំនុំក្នុងកិច្ចការនៃដំណឹងល្អ។ ឥឡូវនេះអ្នកយល់ថាវាជាអ្វី?

143 និងអណ្តាត ភាសាមិនស្គាល់...គ្មានមនុស្ស—ណាដឹងពីអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយទេ។ គាត់និយាយ ប៉ុន្តែសំឡេងនីមួយៗមានអត្ថន័យ។ នោះមានអត្ថន័យប្រុងប្រុស ប្រាណហាំទះដៃ—អេដ។] “ភ្លើក ភ្លើក ភ្លើក!” ដែលមាន—នោះជា—នោះជាភាសានៅកន្លែងណាមួយ។

144 ពេលខ្ញុំនាំទ្វីបអាហ្វ្រិក ខ្ញុំមិនដែលជឿវាទេ ប៉ុន្តែអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលធ្វើអោយមានសំលេងរំខានមានអត្ថន័យខ្លះចំពោះវា។ ព្រះគម្ពីរបានមានបន្ទូលថាគ្មានសំឡេងណាដែលគ្មានសញ្ញា គ្មានន័យឡើយ។ រាល់សំឡេងដែលបានបង្កើតមានអត្ថន័យខ្លះចំពោះអ្វីមួយ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំលឺមនុស្សនិយាយ...ខ្ញុំចង់និយាយថា “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។”

145 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនឹងទៅ ប្រុងប្រុសប្រាណហាំធ្វើសំឡេងអ្នកបកប្រែជនជាតិអាហ្វ្រិក—អេដ។]។ ទៅមួយទៀត ប្រុងប្រុស ប្រាណហាំបង្ហាញម្តងទៀត។] ហើយនោះគឺ “ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។” ឃើញទេ? វាមានមួយ...ហើយមិនមានន័យអ្វីសម្រាប់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ពួកគេ វាជាភាសាដូចគ្នានឹងខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅកាន់អ្នកដែរ។ នៅពេលដែលអ្នកបកប្រែភាសា ហ្សូលូ ហ្សូសានិង បាស៊ូតូ អ្វីក៏ដោយ មកជាមួយគ្នា រាល់អ្វីដែលគេបាននិយាយមនុស្សគ្រប់គ្នាបានយល់។ ហើយអ្វីដែលអ្នកបានឮមនុស្សទាំងនេះគ្រាន់តែនិយាយចេញ ហើយគិតថាវាជាការអ្វីៗច្រើនណាស់ វាមិនមែនទេ។ វាមានអត្ថន័យ។ ដូច្នេះ យើងគួរគោរពវា ដាក់វានៅកន្លែងនោះ។

146 ឥឡូវនេះ ប្រហែលជាមិនមានសារទេ។ ឥឡូវនេះ កម្មវិធីបានបញ្ចប់ហើយ។ ការហៅមកអាសនៈកំពុងត្រូវបានធ្វើឡើង។ ហើយបន្ទាប់ពីខណៈពេលដែល នរណាម្នាក់ (មិនមានសារត្រឡប់មកវិញនៅទីនោះ) មាននរណាម្នាក់លើក ឡើងភ្លាមៗនៅពេលដែលពួកគេមានឱកាស។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...ឥឡូវនេះ ព្រះគម្ពីរបានចែងថា “បើគ្មានអ្នកបកប្រែទេ សូមឲ្យគាត់នៅដោយស្ងប់ចិត្ត។” ទោះ ព្យាយាមចង់និយាយប៉ុណ្ណាក៏ដោយ ចូររក្សាសន្តិភាពរបស់អ្នក។

147 និយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ។” ព្រះគម្ពីរបាននិយាយ ថាអ្នកអាច ធ្វើបាន។ ឃើញទេ? ដូច្នោះ—វាស្រេចហើយ។ ឃើញទេ? សូមឲ្យគាត់នៅ ស្ងប់ស្ងាត់។

148 បន្ទាប់មក នៅពេលដែលវា ឱកាសបានមកដល់ ដែលជាកន្លែងដែលអ្វី គ្រប់យ៉ាងគឺនៅក្នុងលំដាប់ ដូច្នោះប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធលោតមកលើ គាត់ដើម្បីផ្តល់សារនោះ ចូរផ្តល់ឱ្យវា។ នោះជាអ្វីដែលអ្នកគួរធ្វើ។ បន្ទាប់មកការ បកស្រាយមកដល់ បាននិយាយថា “មានស្រ្តីម្នាក់នៅទីនេះឈ្មោះ សាលី ជូន (ខ្ញុំ សង្ឃឹមថាស្រ្តីម្នាក់នោះមិននៅទីនេះដោយឈ្មោះនោះទេ ប៉ុន្តែ...) សាលី ជូន។ (ឃើញទេ?) ប្រាប់នាងថានេះជាយប់ចុងក្រោយនៃការហៅរបស់នាង។ ធ្វើវាឱ្យ ត្រូវជាមួយព្រះ ព្រោះនាងមានពេលដ៏ខ្លីដែលនាងនឹងនៅទីនេះ។” ឥឡូវនេះ សាលី ជូននឹងរត់ទៅឯអាសនៈឱ្យបានលឿនតាមដែលនាងអាចទៅដល់ទីនោះ (ឃើញ ទេ?) ព្រោះវាជាការហៅចុងក្រោយរបស់នាង។ ឃើញទេ? នោះគឺជាការផ្តល់សារ ឬការបញ្ជាក់ ឬអ្វីមួយ។

149 នោះគឺជាក្រុមជំនុំពេនទីកុស្តដែលកំពុងដំណើរការ។ មិនមានលទ្ធភាព ដែលវិញ្ញាណអាក្រក់អាចរើសចូលបានទេព្រោះវាមានរួចហើយ...ព្រះគម្ពីរផ្តល់ ឱ្យយ៉ាងពិតប្រាកដ “អនុញ្ញាតឱ្យវាដំណើរការ និងដោយបី ហើយទុកឲ្យពីរប្រច្រើន ទៀតវិនិច្ឆ័យ។” នោះហើយជាក្រុមជំនុំ។ ប៉ុន្តែតើយើងទទួលបានវានៅឯណានៅ ថ្ងៃនេះ? លោកឡើង លើកដៃ សើចហើយបន្ត ខណៈពេលដែលនរណាម្នាក់កំពុង និយាយភាសាដទៃ សម្លឹងមើលមួយផ្សេងទៀត និយាយអំពីអ្វីផ្សេងទៀត និងហ្វូង មនុស្សនៅជុំវិញ ត្រួតង្វាលធ្វើអ្វីមួយ ឬអ្នកណាដែលចោមឆាមជុំវិញ។ មែនហើយ វាមិនត្រឹមត្រូវទេ។ ប្រហែលជាត្រួតង្វាលអធិប្បាយ ហើយមាននរណាម្នាក់ក្រោក ឡើង ហើយរំខានគាត់នៅក្នុងនោះ... ប្រហែលជាអានគម្ពីរនិងអ្នកណាម្នាក់...ការ

អានព្រះគម្ពីរ ហើយមាននរណាម្នាក់នៅខាងក្រោយនោះនិយាយភាសាដទៃ។ អូ អត់ទេ! ឃើញទេ? អធិប្បាយឡើងអធិប្បាយក្នុងវេទិកា មានអ្នកខ្លះក្រោក ឡើងវំខានដោយនិយាយភាសាដទៃ។ វាមិនអីទេ។ ខ្ញុំមិននិយាយថាវាមិនមែន ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ ប៉ុន្តែអ្នកគួរតែដឹងពីរបៀបប្រើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ (ឃើញ ទេ?) ដើម្បីប្រើវា។

ពេលនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងយក...តើអ្នកមានបន្ទប់មួយបន្ថែមទៀតទេ? បន្ទាប់មក ថ្ងៃអាទិត្យស្អែក។ បន្ទាប់មកយើងនឹង...តោះ...នេះគឺជាមួយ។ ខ្ញុំគិតថាវាគួរឱ្យ អាណិតបំផុត។ ហើយឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកទាំងអស់គ្នាទ្រាំជាមួយខ្ញុំបន្តិចទៀត សូមមេត្តា។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹង...ខ្ញុំត្រូវការអ្នក—ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទទួលបានវា។ ខ្ញុំ បានរក្សាទុកវាដោយចេតនា។ នេះជាចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំ។

ឥឡូវនេះ ជាដំបូង ខ្ញុំនឹងអានរឿងពីដែលបុគ្គលនោះសួរ។ វានៅលើក្រដាស ចាស់មួយ សរសេរដោយដៃដ៏ស្រស់ស្អាត។ មិនដឹងថាជានរណា អត់មាន ចុះហត្ថលេខាលើឈ្មោះ—ដល់ពួកគេណាមួយ។

៩៨. បងប្រុសប្រាណហាំ តើវាត្រឹមត្រូវទេដែលអ្នកបំពេញព្រះធ្វើការអូសទាញ ប្រាក់យ៉ាងច្រើននៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ពួកគេ ប្រាប់ថា ព្រះបានមានបន្ទូលប្រាប់ គេថា ទស្សនិកជនច្រើនត្រូវឱ្យច្រើន? បើនិយាយថាត្រូវ ខ្ញុំចង់ដឹង។ ឬបើខុស ខ្ញុំចង់ដឹង។ នេះបានវំខានខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំង។

150 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញទេ មិត្ត ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខ្ញុំគិត។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ វាមិនមានន័យថាត្រឹមត្រូវទេ។ ខ្ញុំគិតថាវាគួរឱ្យខ្លាចណាស់។

151 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថានេះ។ ព្រះបានចាត់ខ្ញុំឱ្យទៅឯបេសសកកម្ម។ ខ្ញុំបានឃើញ ពេលវេលាដែលខ្ញុំមើលទៅហាក់ដូចជាយ៉ាងហោចណាស់...ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមាន លុយទាល់តែសោះ។ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយថា “គ្រាន់តែហុចបានដង្ហាយ។”

ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងនឹងមករកខ្ញុំហើយនិយាយថា “មើលចុះ ប៊ីលី យើងមាន ប្រាំពាន់ដុល្លារក្នុងចង្កប់ពណ៌ក្រហមយប់នេះ ក្នុងប្រុសអើយ។ តើអ្នកមានលុយនៅ ឯជេហ្វីសុនរិលដើម្បីបង់វាទេ?”

152 ខ្ញុំចង់និយាយថា “វាមិនអីទេ។ ព្រះបានចាត់ខ្ញុំមកទីនេះ បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំនឹង មិនមកទេ។ (ឃើញទេ?) គ្រាន់តែ ហុចបាន ដង្ហាយ។”

ហើយមុនពេលការប្រជុំចប់ មានអ្នកខ្លះនិយាយថា “អ្នកដឹងទេ ព្រះអម្ចាស់ ដាក់ក្នុងចិត្តខ្ញុំ ដើម្បីផ្តល់ប្រាក់ប្រាំពាន់ដុល្លារដល់រឿងនេះ។” ឃើញទេ? ដំបូង ត្រូវ ដឹកនាំឱ្យធ្វើវា។

153 ខ្ញុំមិនជឿរឿងទាញ និងសុំ លុយកាក់ទេ។ ខ្ញុំគិតថាវាជារឿងខុស។ ឥឡូវនេះ បងប្រុសអើយ បើអ្នកធ្វើអ្វីចឹង កុំឱ្យខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នកខូចចិត្តអី។ ឃើញទេ? អ្នក—អ្នក ប្រហែលជាមានផ្លូវត្រឹមត្រូវពីព្រះដើម្បីធ្វើវា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនិយាយសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។ ខ្ញុំមិនជឿលើវាទេ។

154 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំក៏បានដឹងពីអ្នកបំរើព្រះទៅនិយាយថា... ខ្ញុំឈរយ៉ាងត្រឹមត្រូវ មិនយូរប៉ុន្មានទេ... ឥឡូវនេះ នេះមិនមែនជាថ្ងៃពេនទីកុស្តទេ... មែនហើយ វា ជាក្រុមជំនុំ (ឃើញទេ?) ក្រុមជំនុំផ្សេងទៀត។ វាគឺនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំជំនុំជម្រះមួយ។ ហ្នឹតទី អ្នកបាននៅជាមួយខ្ញុំ និងមានវត្តមានជាច្រើនទៀត។ ហើយពួកគេបាន ចំណាយពេលពេញមួយរសៀលនៅឯនិកាយដ៏ល្បីល្បាញមួយ—ពីរប្រាំនៃពួកគេ រួមគ្នា (នោះគឺជាក្រុមជំនុំធម្មតាធម្មតា ដូចជាព្រះវិហារទំនើបរបស់យើងនៅទីនេះ ក្នុងទីក្រុង ជាដើម) នៅមហាសន្និបាត—ហើយពួកគេបានចំណាយពេលពេញ មួយរសៀល ឈរនៅលើវេទិកា—ហើយគំរាមថាព្រះនឹងបំផ្លាញដំណាំរបស់ពួកគេ នឹងឱ្យកូនរបស់ពួកគេមានជំងឺស្វិតដៃជើង ហើយរឿងបែបនេះប្រសិនបើពួកគេ មិនបានចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ។ នោះគឺជាការពិតប្រាកដ ដែលមានព្រះគម្ពីរនេះ នៅចំពោះមុខខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាជាការប្រមាថដល់ព្រះ និងអ្នកដើរតាម ទ្រង់។” ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ចាត់អ្នក ទ្រង់នឹងថែរក្សាអ្នក។ ប្រសិនបើទ្រង់ មិនបានចាត់អ្នកទេ ចូរឱ្យនិកាយមើលថែរក្សាអ្នកនៅពេលនោះ។ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែ អ្នក... ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ចាត់អ្នក ទ្រង់នឹងថែរក្សាអ្នក។

៩៩. ចុះយ៉ាងណាដែរចំពោះការលេងថ្ងៃបុណ្យណូអែលនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ?

155 មែនហើយ ប្រសិនបើវានិយាយអំពីព្រះគ្រីស្ទ នោះប្រហែលជាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែបើនិយាយពីសាន់តាកូស ខ្ញុំមិនជឿគាត់ទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានរីកចម្រើន—ខ្ញុំ បានរីកចម្រើនឆ្ងាយពីនោះ។ ខ្ញុំមិនជឿ លើសាន់តាកូសទាល់តែសោះ។ ឃើញ ទេ? ហើយវត្ថុបុណ្យណូអែលតូចៗមួយចំនួនដែលពួកគេមាន ខ្ញុំគិតថាគួរឱ្យ

អស់សំណើច។ និង...ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាពួកគេបានយកព្រះគ្រីស្ទទាំងអស់ចេញពី បុណ្យណូអែល ហើយដាក់សាន់តាកូសនៅក្នុងនោះ។

156 ហើយសាន់តាកូសគឺជាជឿនប្រឌិត។ (ខ្ញុំមិនប៉ះពាល់ដល់អារម្មណ៍របស់អ្នក ទេ ខ្ញុំសង្ឃឹម ចង់និយាយអំពីកុមារ។) ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក។ នៅទីនេះមិនយូរ ប៉ុន្មាន ប្រហែលម្ភៃប្រាំសាមសិបឆ្នាំមុន ពេលដែលអ្នកបំរើព្រះម្នាក់នៅក្នុងទីក្រុង នេះ។ ត្រួតងាយនៃ—នៃព្រះវិហារធំមួយនៅក្នុងទីក្រុងនេះ ដែលខ្ញុំស្គាល់ច្បាស់ ជាមិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំ គាត់បានដើរមកខ្ញុំ។ និងឆាលី បូហានណុន (បងប្រុស មែ អ្នកចងចាំ ឆាលី បូហានណុនទេ ដែលជាមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ)... អង្គុយទីនោះ នៅក្នុងការិយាល័យរបស់គាត់ ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនប្រាប់កូនខ្ញុំ ឬឲ្យចៅខ្ញុំ និយាយកុហកនោះទៀតទេ។” គាត់បាននិយាយថា “កូនតូចរបស់ខ្ញុំបានដើរមក រកខ្ញុំ បន្ទាប់ពីគាត់មានអាយុប្រហែលដប់ពីរឆ្នាំ ហើយនិយាយអំពីសាន់តាកូស...” ហើយគាត់បាននិយាយថា “ហេតុអ្វី?...អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំមានរឿងចង់ប្រាប់បង” បាន និយាយថា “ម៉ាកៗ...” អ្នកដឹងហើយ បន្តប្រាប់គាត់ពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ។

បន្ទាប់ពីគាត់ត្រឡប់មកវិញ គាត់និយាយថា “ចុះ ប៉ាវ តើព្រះយេស៊ូវនេះ ដូចគ្នាឬ?”

157 ប្រាប់ការពិត។ សាន់តាកូសគឺជាអ្នកទទួលបន្ទុកកាតូលិកអំពីមិត្តម្នាក់គ្រីស ត្រីងហ្គុល ឬ អ្នកចាស់ទុំ នីកូឡាស ជាជនជាតិអាឡឺម៉ង់រ៉យចំណាស់ម្នាក់ជាពួក បរិសុទ្ធភាតូលិកកាលពីច្រើនឆ្នាំមុន ដែលបានដើរជុំវិញការធ្វើល្អចំពោះកុមារ។ ហើយគេយកវាទៅជាប្រពៃណី។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ទ្រង់ពិត ហើយទ្រង់មានព្រះជន្មរស់។

ឥឡូវនេះ នេះគឺជាសំណួរមួយ សំណួរចុងក្រោយ ដែលជាសំណួរមួយ...

158 ឥឡូវនេះសូមមើល។ អ្នកប្រហែលជាមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំចំពោះរឿង នោះ។ ប៉ុន្តែបើអ្នកមិនយល់ស្របជាមួយខ្ញុំទេ សូមចងចាំ សូមទុកឱ្យវាជាមិត្ត នឹងអ្នកចុះ បានទេ? ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នកហើយខ្ញុំមិនចង់—មិនចង់ធ្វើបាបចិត្តអ្នកទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ ខ្ញុំចង់ស្មោះត្រង់។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាច...បើខ្ញុំកុហកកូនប្រុសខ្ញុំ នោះខ្ញុំ ជាអ្នកកុហក។ ឃើញទេ? ខ្ញុំចង់ប្រាប់គាត់ពីការពិត។

159 ឥឡូវនេះខ្ញុំប្រាប់គាត់អំពីសាន់តាកូស ខ្ញុំនិយាយថា “បាទ ប្រាកដណាស់ មានសាន់តាកូស។ មើលប៉ានៅយប់បុណ្យណូអែល។” ឃើញទេ? បាទ។

160 អ្នកដឹងទេ នៅថ្ងៃមុនខ្ញុំបានទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបានសាកល្បងវានៅលើ ក្មេងស្រីតូចម្នាក់ដើម្បីមើល។ ខ្ញុំប្រាកដជាបានសង្ស័យមួយថ្ងៃមុនម្សិលមិញ។ ខ្ញុំនៅក្នុងអគារ។ ហើយពួកគេបានឈរនៅទីនោះ នៅទីនេះនៅ ត្រេតើ ម៉ែក។ ហើយខ្ញុំបានចុះទៅទីនោះដើម្បីយកគ្រឿងទេស។ ដូច្នោះហើយយើង ខ្ញុំនិងប្រពន្ធ នៅទីនោះ។ ហើយមានកូនស្រីតូចមួយអាយុមិនដល់១៨ខែ ហើយនាងឈរនៅ ទីនោះ ដើរទៅច្រៀង។ “ដឹងហ្គោល ប៊ែល ដឹងហ្គោល ប៊ែល...” ហើយខ្ញុំបាន និយាយ...នៅក្នុងជំហរតូចរបស់នាង អ្នកដឹងទេ ដោយអង្គុយនៅខាងក្រោយ រទេះតូច។

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកកំពុងស្វែងរកសាន់តាកូសមែនទេ?”

នាងបាននិយាយថា “នោះគឺលោកប៉ារបស់ខ្ញុំ លោកស្រី។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ជូនពររបេះដូងតូចរបស់អ្នក សម្លាញ់ចិត្ត។ អ្នកមាន ប្រាជ្ញា។”

ឥឡូវនេះ នេះគឺជាស្និតស្នាលពិតប្រាកដមិត្ត។ ហើយនៅក្នុងនេះ...បន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងបិទ។ អូ វាជា—វាគឺជាបទគម្ពីរដ៏ល្អមួយ ប៉ុន្តែវាហាក់ដូចជាផ្ទាំងសម្រាប់ មនុស្សគ្រប់រូប។ ហើយវាជាប់គាំងខ្ញុំអស់ជាច្រើនឆ្នាំ។ ហើយដោយព្រះគុណ របស់ព្រះតែប៉ុណ្ណោះ... ហើយភរិយាដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំបានត្រឡប់មកទីនោះ វិញនៅពេលដែលនាងបានឮថាខ្ញុំមានសំណួរនោះនៅសៀលនេះ នាងបាន និយាយថា “ប៊ែល តើអ្នកឆ្លើយយ៉ាងមិចដែរ?” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំតែងតែឆ្ងល់ ខ្លួនឯង។” បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលយល់ពីវាទេ។” ហើយបាននិយាយ...

ខ្ញុំបាននិយាយថា “មកយប់នេះ សម្លាញ់ចិត្ត។ ខ្ញុំនឹងខំអស់ពីសមត្ថភាព ដោយមានជំនួយពីព្រះ។”

១០០. បងប្រុស ប្រាណហាំ សូមពន្យល់ ហេព្រើរ ៦:៤ ដល់៦។

161 នោះជាពេលមួយដែលវាពិតជា...សូមមើល ឥឡូវនេះ អ្នកនឹងត្រូវមើលនៅ ទីនេះ អំពីជំនឿរបស់យើង ដោយព្រះគុណ សុវត្ថិភាពនៃអ្នកជឿ ការខ្ជាប់ខ្ជួនរបស់ ពួកបរិសុទ្ធ ការតស៊ូ និង នៃពួកបរិសុទ្ធ។ ហេព្រើរ ជំពូកទី៦ ទី៤ដល់ទី៦។

ឥឡូវនេះ ឲ្យតែបានឆាប់...បញ្ចប់រឿងនេះ នោះខ្ញុំសង្ឃឹមថាព្រះនឹងជួយខ្ញុំឱ្យ វាច្បាស់សម្រាប់អ្នក។ ខ្ញុំសុំទោស ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានទទួលសាររបស់ខ្ញុំសម្រាប់យប់នេះ ប្រហែលជាខ្ញុំនឹងអធិប្បាយរឿងដដែលនៅពេលព្រឹក—នៅកម្មវិធី។ បន្ទាប់មកខ្ញុំ នឹងទៅ។

162 ឥឡូវនេះ នេះគឺជាស្នើគំរើពិតប្រាកដ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះអ្នកត្រូវមើល។ ឥឡូវនេះ ចូរចាំថា យើងជឿ ហើយបង្រៀននៅព្រះវិហារនេះ មិនមែនថាអ្វីៗ ទាំងអស់កើតឡើងហើយស្រែកទេ គ្រប់យ៉ាងដែលនិយាយភាសាដទៃ អ្វីៗ ដែលចាប់ដៃជាមួយគ្រូអធិប្បាយ នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ប៉ុន្តែយើង ជឿថា ប្រសិនបើអ្នកមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ប្រសិនបើព្រះបានប្រទានជីវិត អស់កល្បជានិច្ច នោះអ្នកនឹងមានវាជារៀងរហូត។ ឃើញទេ? ព្រោះមើលចុះ។ បើមិនដូច្នោះទេ ព្រះយេស៊ូវនឹងត្រូវបានរកឃើញជាគ្រូក្លែងក្លាយ។ នៅក្នុងសាក យ៉ូហាន ៥:២៤ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គ ដែលចាត់ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនឹងមិនបានមកដល់ការ ជំនុំជម្រះ ប៉ុន្តែបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅដងជីវិត” ឥឡូវនេះ ចូរប្រកែកជាមួយ ទ្រង់។ “អស់អ្នកដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ...គ្មានអ្នកណាអាចមករកខ្ញុំបាន ឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតាទាញគាត់មក។ (ខ្ញុំដកស្រង់បទគម្ពីរ)។ ទាំងអស់ ដែលមក...គ្មាននរណាអាចមករកខ្ញុំបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតាបស់ខ្ញុំ ទាញគាត់មុនប៉ុណ្ណោះ។ ហើយអ្វីៗដែលព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ នឹងមកដល់ខ្ញុំ។ (ឃើញទេ?) ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមករកខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យពួកគេនូវជីវិតអស់ កល្បជានិច្ច (យ៉ូហាន៦) ហើយនឹងលើកគាត់ឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។” នោះជា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

163 ឥឡូវនេះសូមមើល។ ប្រសិនបើខ្ញុំចង់ត្រលប់ទៅអេភេសូរជំពូកទី១ ប៉ុលបាន អធិប្បាយ... ឥឡូវនេះ ពួកកូរិនថូស ម្នាក់ៗមានភាសាដទៃនិងទំនុកជំកើង។ អ្នក សម្គាល់ឃើញព្រះវិហារផ្សេងទៀតមិនមានបញ្ហានោះទេ។ គាត់មិនដែលនិយាយ អ្វីអំពីវាទេ។ តើគាត់ធ្លាប់និយាយភាសានៅកន្លែងណាមួយនៅក្នុងព្រះវិហារ អេភេសូរ ជាព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងឬ? អត់ទេ! ពួកគេមានភាសាដទៃនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ដូចពួកកូរិនថូសបានធ្វើ ប៉ុន្តែពួកគេបានរៀបចំវាតាមលំដាប់លំដោយ។ កូរិនថូស

មិនអាចទទួលបានតាមលំដាប់លំដោយ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែ ប៉ុលបានចុះទៅទីនោះ ហើយរៀបចំព្រះវិហារឲ្យមានរបៀបរៀបរយ។

ឥឡូវនេះគាត់...ខ្ញុំជឿ ដូចដែល អូរ៉ាល រ៉ូប៊ីតនិយាយ។ “ព្រះជាព្រះដ៏ល្អ។” តើ អ្នកមិនជឿទេឬ?

164 ហើយអ្នកនិយាយថា “ចុះយ៉ាងណាចំពោះពួកពោធិ៍កុស្តដែលមានភាសា ដទៃនៅពេលនោះ បងប្រុសប្រាណាហាំ?” ខ្ញុំគិតថា ពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ។ ប្រាកដណាស់ពួកគេបានធ្វើ។ មិនអីទេ ហេតុអ្វី? មើល។ តើអ្នកជឿថា ទ្រង់ជាព្រះដ៏ល្អទេ? ចូម៉ាសបាននិយាយនៅពេលមួយ “អ្នកដឹងទេ ព្រះអម្ចាស់...”

ពួកគេទាំងអស់បានជឿលើទ្រង់។ បាននិយាយថា “អូ យើងដឹងថាទ្រង់ពិត!”

“អូ” ចូម៉ាស បាននិយាយថា “ទេ ខ្ញុំមិនជឿទេ។ មធ្យោបាយតែមួយគត់ដែល ខ្ញុំនឹងជឿ ខ្ញុំត្រូវតែមានភស្តុតាងខ្លះ។ ខ្ញុំនឹងត្រូវដាក់ម្រាមដៃនៅខាងក្នុងព្រះហស្ត ទ្រង់ និងនៅក្នុងស្នាមដៃកោលនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។”

ទ្រង់ជាព្រះដ៏ល្អ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “មកចុះ ចូម៉ាស។ នៅទីនេះ។”

“អូ” ចូម៉ាស បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះខ្ញុំជឿហើយ។”

165 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “បាទ ចូម៉ាស បន្ទាប់ពីអ្នកបានឃើញខ្ញុំ ហើយមាន អារម្មណ៍ថាខ្ញុំ ហើយដាក់ដៃក្នុងខ្ញុំ...ដៃអ្នកនៅខាងខ្ញុំ អ្នកបានជឿ។ ប៉ុន្តែតើរង្វាន់ របស់ពួកគេដែលមិនធ្លាប់ឃើញហើយនៅតែជឿនោះគឺធំជាងប៉ុន្មាន។” ទ្រង់ជាព្រះ ដ៏ល្អ។ ទ្រង់ប្រទានឲ្យអ្នកនូវបំណងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់អ្នក។ ចូរយើងជឿទ្រង់។ នោះគឺជា—នោះគឺជា—នោះជាការស្លាប់របស់សាតាំង។ នៅពេលដែលបុរស ម្នាក់ទទួលយកព្រះតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ បងប្រុស នោះនឹងសម្លាប់សាតាំង រាល់ពេល។ នោះគឺជាការវាយប្រហារដ៏លំបាកបំផុតដែលសាតាំងអាចទទួលបាន នៅពេលដែលបុរសម្នាក់នឹងយកព្រះតាមព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បាទ មែនហើយ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ “មនុស្សនឹងមិនរស់នៅដោយសារតែ (ព្រះយេស៊ូវនៅយប់ ផ្សេងទៀត) ប៉ុន្តែគឺគ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលបានចេញមក...”

166 ឥឡូវនេះ សូមកត់សម្គាល់រឿងនេះ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមដំបូង៖

ដូច្នេះ ចូរឲ្យយើងឈប់ ខាងឯសេចក្តីបថមសិក្សានៃព្រះបន្ទូល ព្រះគ្រីស្ទ ហើយខំឲ្យបានជឿនទៅមុខ ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ...

(ឥឡូវនេះ រឿងដំបូងដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដឹង៖ តើប៉ុលកំពុងនិយាយ ជាមួយនរណានៅទីនេះ? ហេត្រីវ។ ពួកគេនិយាយថា “ហេត្រីវ” នៅ ខាងលើ សៀវភៅហេត្រីវ។ តើវាត្រូវទេ? ជនជាតិយូដាដែលបាន បដិសេធព្រះយេស៊ូវ...តើអ្នកអាច—អ្នកចាប់វាបានឥឡូវនេះ? គាត់ កំពុងនិយាយជាមួយជនជាតិយូដា ដោយបង្ហាញពួកគេពីស្រមោលនៃ ក្រឹត្យវិន័យថាជាប្រភេទរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ របស់ចាស់ទាំងអស់ជាប្រភេទ របស់ថ្មី។ ឥឡូវនេះសូមមើល។)

...ចូរឲ្យយើងឈប់ ខាងដេសេចក្តីបថមសិក្សានៃព្រះបន្ទូលព្រះគ្រីស្ទ ហើយខំឲ្យបានជឿនទៅមុខ ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ...

167 ឥឡូវនេះ គាត់កំពុងនិយាយជាមួយពួកគេអំពីគោលលទ្ធិ។ ចូរយើងទៅ និយាយអំពីអ្វីដែលល្អឥតខ្ចោះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកបានឥតខ្ចោះនៅក្នុងព្រះ នៅពេល អ្នកបានដោចំណាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ រហូតដល់ថ្ងៃនៃការប្រោសលោះរបស់ អ្នក។ “អ្នកដែលកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់ (យ៉ូហានទីមួយ) មិនប្រព្រឹត្តអំពើបាប ឡើយ។ ដ្បិតគាត់មិនអាចធ្វើបាបបានឡើយ ដ្បិតពូជនៃព្រះនៅជាប់ក្នុងគាត់។”

168 បុរសម្នាក់ដែលពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនគិតថាគាត់បានពេញ ទេ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ មិនប្រព្រឹត្តអំពើបាបឡើយ ដ្បិត ពូជរបស់ព្រះស្ថិតនៅក្នុងគាត់ ហើយគាត់មិនអាចធ្វើបាបបានឡើយ។ ឃើញ ទេ? តើព្រះគម្ពីរចែងដូច្នោះឬទេ? ដូច្នោះវានៅទីនោះ។ អ្នកគឺជា...មិនមែនជាអ្វី ដែលអ្នកធ្វើ អ្វី ជាអ្វី មិនមែនជាអ្វីដែលពិភពលោកគិតអំពីអ្នក វាជាអ្វីដែល ព្រះគិតអំពីអ្នក។ ឃើញទេ ឃើញទេ? អ្នកមិនអាច...តើខ្ញុំអាចបញ្ជាសរសេរ ដោយចោហ្វាយក្រុងដោយរបៀបណា? ថាខ្ញុំអាចបើកបរបានសែសិបម៉ាយក្នុង មួយម៉ោងឆ្លងកាត់ទីក្រុង ហើយមានប៉ូលិសណាចាប់ខ្ញុំ? ខ្ញុំមិនអាច។ តើខ្ញុំ អាចធ្វើបាបដោយរបៀបណាពេលមានដង្ហាយឈាមនៅចំពោះព្រះជានិច្ច ជា កន្លែងដែលទ្រង់មិនអាចមើលឃើញខ្ញុំ នៅពេលដែលមានកាងនៅលើ—នៅ លើ...នៅចំពោះមុខខ្ញុំ និងព្រះជាម្ចាស់ ជាខែលនៃឈាម? ដ្បិតយើងបានស្លាប់ ហើយជីវិតរបស់យើងត្រូវបានលាក់ទុកក្នុងព្រះគ្រីស្ទតាមរយៈព្រះ ដែលបានបិទ ត្រាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ តើលោកអ្នកអាចធ្វើអ្វីខុសចំពោះព្រះនេត្រព្រះ យ៉ាងដូចម្តេច? “ប្រសិនបើយើងធ្វើបាបដោយចេតនា (ហេត្រីវ១០) បន្ទាប់ពីយើង

បានទទួលចំណេះដឹងអំពីសេចក្តីពិត គ្មានការលះបង់សម្រាប់អំពើបាបទៀតទេ។”
នៅទីនេះ វាមិនអាចទៅរួចទេ (ឃើញទេ?) ដើម្បីធ្វើបាបដោយចេតនា។

169 ឥឡូវនេះ ចូរយើងបន្តអាន។ ត្រូវហើយ។

...ដរាបដល់ពេញខ្នាតចុះ មិនត្រូវគាំងសេចក្តីដើមនោះ—ជាថ្មី
ឡើងវិញ ដូចជាសេចក្តីប្រែចិត្តចេញពីការស្លាប់ និងសេចក្តី...ជំនឿជឿ
ដល់ព្រះ

ហើយនិងសេចក្តីបង្រៀនពីបុណ្យជ្រមុជ...ការដាក់ដៃ សេចក្តី
រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ និងសេចក្តី...ជំនុំជំរះកាត់ទោសដល់អស់កល្ប
ជានិច្ចនោះឡើយ។

បើសិនជា...ព្រះទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យ។

(ឥឡូវនេះជាកន្លែងដែលពួកគេចង់ចាប់ផ្តើម ចាប់ពីខទី៤។) ដ្បិតឯ
ពួកអ្នកដែល...បានភ្លឺម្តង ទាំងភ្នក់អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បាន
ចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ

ហើយភ្នក់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ និងការប្តេជ្ញាចារមីរបស់បរលោកនាយ
រួចធ្លាក់ទៅវិញ នោះគ្មានផ្លូវណានឹងនាំឲ្យគេ—ប្រែចិត្តម្តងទៀតទេ
ដោយព្រះគេបានក្លាងព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ខាងឯខ្លួនគេរួចទៅហើយ
ព្រមទាំងធ្វើឲ្យទ្រង់ហាលមុខនៅកណ្តាលជំនុំផង។

170 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះ វាមើលទៅដូចជា ពីរិធីដែលអ្នកកំពុងអានវានៅទីនោះ ថា
មនុស្សម្នាក់អាចទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបន្ទាប់មកជឿថយក្រោយ
ហើយត្រូវបាត់បង់។ ប៉ុន្តែវាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់គាត់។ ឃើញទេ? គាត់មិន
អាចធ្វើបានទេ។ ប្រសិនបើគាត់ធ្វើ នោះព្រះគ្រីស្ទបានកុហក។ ឃើញទេ? វាមិន
អាចទៅរួចទេសម្រាប់អ្នកដែលបានបំភ្លឺ។ ឥឡូវនេះ មើលនៅទីនេះ។ តើគាត់កំពុង
និយាយអ្វី? គាត់កំពុងនិយាយទៅកាន់ជនជាតិយូដាដែលមានតាមព្រំដែន។
គាត់មិនដែលបាននិយាយថាបុរសម្នាក់ត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើគាត់បានភ្នក់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។”

171 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមឲ្យវាជាពាក្យប៉ារ៉ាបូល ដើម្បីឲ្យអ្នកឃើញ ហើយមិនខកខាន
វាឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ គាត់កំពុងសរសេរទៅកាន់ជនជាតិយូដាទាំងនេះ។ ពួកគេ

ខ្លះជាអ្នកជឿនៅតាមព្រំដែន។ ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ យើងនឹងចាកចេញពីស្ថានដទៃទាំងនេះ ហើយបន្តនិយាយអំពីភាពល្អឥតខ្ចោះ។” បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ យើងកំពុងនិយាយអំពីពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក និងការរស់ឡើងវិញនៃមនុស្សស្លាប់ និងការដាក់ដៃ និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ សូមបន្តទៅមុខដើម្បីនិយាយអំពីភាពល្អឥតខ្ចោះ។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងនិយាយអំពីពេលដែលអ្នកចូលមកក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ អ្នកបានដើរជុំវិញការប្រជុំយូរហើយ...”

172 ហើយអ្នកបានឃើញមនុស្សទាំងនោះ។ ពួកគេនឹងស្នាក់នៅជុំវិញ ពួកគេនឹងមិនចូលឬចេញទេ។ ពួកគេដឹងគុណដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ពួកគេនឹងមកជុំវិញ។ ហើយប្រហែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើអ្វីមួយ ហើយមនុស្សទាំងឡាយនឹងក្រោកឡើង ហើយស្រែក ហើយលោតឡើងចុះពីលើឥដ្ឋ ប៉ុន្តែពួកគេមិនដែលចង់ទទួលវាដោយខ្លួនឯងទេ។ ទេទេ! ឃើញទេ? ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា “អូ បាទ វាល្អណាស់។ អូ ខ្ញុំមិនដឹងអំពីវាឥឡូវនេះទេ។” ឃើញ ឃើញទេ ឃើញទេ? អ្នកជឿតាមព្រំដែន។ ជិតដល់ពេលគេអាចភ្ញាក់វា ប៉ុន្តែគេមិនទទួលវាទេ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ពួកគេនៅក្បែរនោះរហូតដល់ពេលដែលពួកគេរត់ទៅឆ្ងាយ។ ខ្ញុំអាចហៅឈ្មោះមនុស្សជាច្រើននៅឯរោងឧបោសថបានធ្វើដូចគ្នា។ ធ្លាក់ចុះទាំងអស់គ្នាម្តងទៀត ដើម្បីបន្តខ្លួនឯងជាថ្មីដល់ការប្រែចិត្ត គ្មានការប្រែចិត្តសម្រាប់ពួកគេឡើយ។ ពួកគេគ្រាន់តែសោកស្តាយព្រះវិញ្ញាណចេញពីពួកគេ។ ពួកគេបានចូលទៅជិតរហូតដល់...

173 នៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងមកជាមួយខ្ញុំ (អ្នកមិនមានពេលទេ ខ្ញុំដឹងហើយ) ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកងាកទៅចោទិយកថាជំពូកទី១ ហើយអានវា អ្នកនឹងទទួលបានរឿងដដែល។ គូសចំណាំវាចុះឥឡូវនេះ ចោទិយកថាជំពូកទី១។ ឥឡូវនេះ ហើយចាប់ផ្តើមខេខទី១៩ ហើយអានរហូតដល់២៦។ ចោទិយកថា... អ្នកនឹងរកឃើញ...ឥឡូវនេះមើល។ អ៊ីស្រាអែលទាំងអស់...អ្វីដែលគេធ្វើ គឺមកដល់ការដេស-បារនា។ អូ ខ្ញុំឃើញអ្វីមួយ! រោងឧបោសថនេះ ពិភពថ្ងៃបុណ្យទី៥០ គឺនៅការដេស-បារនាឥឡូវនេះ។ ត្រឹមត្រូវណាស់ បងប្រុសនេវីល។ យើងនៅការដេស-បារនា ជាកន្លែងជំនុំជំរះនៃពិភពលោក (ជាកន្លែងជំនុំជំរះ)។

174 ហើយអ្នកស៊ើបការណ៍បានចេញទៅ។ យ៉ូស្វេបាននិយាយនៅទីនេះថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានបញ្ជូនអ្នកស៊ើបការណ៍” ឬលោកម៉ូសេ ជួរទៅវិញ “ខ្ញុំបានចាត់អ្នកស៊ើបការណ៍ដប់ពីរនាក់ ក្នុងចំណោមមនុស្សម្នាក់ចេញពីកុលសម្ព័ន្ធនីមួយៗរបស់អ្នក។ ខ្ញុំបានចាត់គេទៅស៊ើបអង្កេតលើទឹកដី ហើយយករបាយការណ៍មកវិញ។” តើវាត្រូវទេ?

លុះត្រឡប់មកវិញ មានប្រាំបួននាក់ក្នុងចំណោមដប់ពីរនាក់ពោលថា “អូ វាជាដីល្អ ប៉ុន្តែអូ ក្តីមេត្តា យើងមិនអាចយកវាបានទេ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ជនជាតិអាមីរីនៅទីនោះ ហើយយើងមើលទៅដូចជាកណ្តុបនៅខាងលើ។ ពួកគេជាបុរសប្រដាប់អាវុធ។ ជញ្ជាំងរបស់ពួកគេធំណាស់។ អូ វាក៏ដៃ... ហេតុអ្វី ខ្ញុំចង់ឲ្យយើងស្លាប់នៅស្រុកអេស៊ីបជំនួសឲ្យអ្នកនាំយើងចេញមកស្លាប់នៅទីនេះ។”

175 ប៉ុន្តែ កាលែប និងយ៉ូស្វេដែលមានមាឌតូចបានលោតឡើងទៅទីនោះ ហើយធ្វើឲ្យពួកគេស្ងាត់ស្ងៀម បាននិយាយថា “យើងមានច្រើនជាងអាចយកបាន។” បាទ! មានមួយ។ ឥឡូវនេះមើល។ តើមានអ្វីកើតឡើង? កាលែប និងយ៉ូស្វេបានដឹងថា ព្រះបានប្រទានការសន្យារបស់វា៖ “ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាធំប៉ុណ្ណា ឧបសគ្គប៉ុណ្ណា វាខ្ពស់ប៉ុណ្ណា វាអស្ចារ្យប៉ុណ្ណានោះទេ គ្មានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ ហើយយើងអាចយកវាបាន។” ហើយតើអ្នកដឹងទេថាពួកគេជាមនុស្សតែពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះក្នុងចំណោមពីរលានកន្លះនោះ ដែលធ្លាប់ឆ្លងចូលទឹកដី? ដោយសារពួកគេកាន់តែមានជំនឿលើអ្វីដែលព្រះមានបន្ទូលថាជាសេចក្តីពិត។ អាម៉ែន!

176 ឥឡូវនេះរោងឧបោសថ ឈរនៅ កាដេស-បារនា។ មើលចុះ ពួកគេនៅជិតគ្នារហូតដល់បានភ្នក់ផ្លែទំពាំងបាយជូរពីស្រុក។ ពួកគេបរិភោគទំពាំងបាយជូរ។ ពេលកាលែបនិងពួកគេដើរទៅយកផ្លែទំពាំងបាយជូរមកវិញ មិត្តរួមគ្នាក៏ទាញយកមកបរិភោគ។ “អូ ពួកគេល្អ ប៉ុន្តែយើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ។” “អស់អ្នកដែលបានភ្នក់នូវកិច្ចការដ៏ល្អរបស់ព្រះ បានភ្នក់នូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឃើញនូវសេចក្តីល្អរបស់វា បានភ្នក់រសជាតិនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់...” ឃើញទេ? គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេជាមនុស្សក្នុងចំណោមពួកគេដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យឆ្លងកាត់។ ពួកគេបានស្លាប់នៅក្នុងទឹកដីរបស់ពួកគេ គឺនៅទីរហោស្ថាន។ ពួកគេ

មិនដែលឆ្លងកាត់នោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេនៅជិតល្មមដើម្បីភ្ញាក់វា ប៉ុន្តែមិនមានព្រះគុណ និងសេចក្តីជំនឿគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទទួលយកវាទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាគឺជា។

177 ឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះ សូមស្តាប់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ដែលបានសរសេរ សំបុត្រនេះ។ តោះអានវគ្គបន្ទាប់។ មើលមួយភ្លែត។ មើលប៉ុល។ ឥឡូវសូមអាន ទី៧៖

*ដ្បិតដីណាបានបៀមទឹកភ្លៀង ដែលធ្លាក់មកជាញយៗ រួច
បង្កើតជាបន្លែមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលភ្ជួររាស់ នោះបាន
ទទួលព្រះពរហើយ:*

*តែដីណាដែលបង្កើតសុទ្ធតែបន្លា និងអញ្ចាញវិញ ដីនោះត្រូវ
បោះបង់ចោលចេញ ក៏ជិតនឹងត្រូវបណ្តាសាហើយ លុះដល់ចុងបំផុត
នឹងត្រូវដុតចោលផង។*

178 ឥឡូវនេះមើលអ្វីដែលគាត់និយាយ? ឥឡូវនេះមើល។ មានសំណួរនេះនៅ ទីនេះ ឥឡូវនេះ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងបិទ...រឿងនេះចូលចិត្តសម្លាប់ខ្ញុំរាប់ ឆ្នាំ។

179 ខ្ញុំបានទៅឯការប្រជុំមួយពេលដែលមនុស្សកំពុងនិយាយភាសានៅមីសាវ៉ា ការដួតដូរអាណា។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនៅចំពោះមុខហ្វូងមនុស្សរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកធ្លាប់ ឮពួកគេ...លឺខ្ញុំប្រាប់រឿងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ហើយអំពីបុរសស្បែកពណ៌ដែលនិយាយថា “នៅទីនេះគាត់។ គាត់នៅទីនេះ។” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានប្រាប់រឿងនោះ។

180 ប៉ុន្តែអ្នកផ្សេងៗ ខ្ញុំបានឃើញបុរសពីរនាក់។ ពួកគេបាន...ម្នាក់នឹងផ្តល់សារ ម្នាក់ទៀតបកស្រាយ។ ម្នាក់ទៀតជូនដំណឹង ហើយម្នាក់ទៀតបកស្រាយ។ ហើយ បងប្រុស ពួកគេនិយាយត្រូវ។ នេះ...ខ្ញុំបានគិត “សេចក្តីល្អរបស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំមិនដែល ឃើញអ្វីដូចនោះទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនៅក្នុងចំណោមទេវតា។” ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំ មិនដែលឃើញអ្វី...ម្នាក់នឹងនិយាយ ហើយម្នាក់ទៀត...

181 ហើយខ្ញុំអង្គុយនៅទីនោះ ក្នុងនាមជាគ្រូអធិប្បាយចាស់បន្តិច...[កន្លែងទទេ នៅលើកាសែត—អដង។]... ពេលខ្លះបុរសទាំងពីរចាប់ដៃគ្នា។ ខ្ញុំមិនដែលឃើញ បុរសបែបនេះទេក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ពួកគេនឹងនិយាយសារមួយ ហើយម្នាក់ទៀត នឹងបកស្រាយវា។ ហើយ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ! វាអស្ចារ្យណាស់! មួយនិយាយហើយ

ម្នាក់ទៀតបកស្រាយ។ ទាំងពីរ...ហើយពួកគេនឹងប្រែជាពណ៌សពេលលើកដៃ ឡើង។ ខ្ញុំគិត “អូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ! តើខ្ញុំនៅឯណាពេញមួយជីវិតនេះ? នេះជារឿង!” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំអើយ ពេនទីកុស្តនិយាយត្រូវ។” នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។

182 ខ្ញុំមិនដែលឃើញច្រើនទេប៉ុន្តែគ្រាន់តែអ្វីដែលនៅខាងក្រោមនៅទីនេះ កន្លែង...ប្រហែលជាស្រ្តីពីរបីនាក់ដែលមានបេសកកម្មនៅកន្លែងណាមួយ។ ហើយពួកគេនឹងមានការរំខាន ហើយម្នាក់ហៅម្នាក់ទៀតថា “មានស្រែ” ហើយ អ្នកដឹងទេ គឺដូចនោះ ច្របូកច្របល់គ្នាទៅវិញទៅមក។ មិនមែនមិនខ្វល់ពីមនុស្ស ស្រីឥឡូវនេះឬក៏អត់នោះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ...វាគឺនៅលើទីទាប។ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់...អ្នកចាំទេ បងប្រុស ប្រាហ្មហាំ។ នៅពេលនោះ អ្នកគ្រាន់តែដាំ ក្មេងប្រុសតូចប៉ុណ្ណោះ។ ដូច្នេះហើយ នោះជារបៀបដែលវាកើតឡើង។

ហើយខ្ញុំបានស្តាប់ ហើយខ្ញុំគិតថា “អូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំបានវាយទេវតា។”

183 ថ្ងៃមួយដើរមកក្បែរជួនផ្ទះ នៅថ្ងៃទីពីរ ខ្ញុំបានជួបបុរសម្នាក់។ ខ្ញុំបាននិយាយ ថា “សុខសប្បាយជាទេ លោក?”

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកធ្វើដូចម្តេច?” គាត់បាននិយាយថា “មាន...តើ អ្នកឈ្មោះអ្វី?”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រាណហាំ។”

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកមកពីណា? នៅទីនេះឬ?”

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ ខ្ញុំមកពី ជេហ្វីសុនរិល។”

គាត់បាននិយាយថា “ជាការប្រសើរណាស់! តើអ្នកជាពួកពេនទីកុស្តមែន ទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេលោក ខ្ញុំមិនមែនទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែ មិនទទួលយកវិធីរបស់ពេនទីកុស្តនៃការទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ” ខ្ញុំបាន និយាយថា “ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំនៅទីនេះដើម្បីរៀន។”

184 គាត់បាននិយាយថា “មែនហើយ វាពិតជាល្អណាស់។” ហើយនិយាយ ជាមួយគាត់ដោយចាប់វិញ្ញាណរបស់គាត់ (ដូចជាស្រ្តីនៅអណ្តូង) គាត់គឺជា គ្រីស្ទានពិតប្រាកដ។ បងប្រុស ខ្ញុំមានន័យថា គាត់រត់ចេញអស់ហើយ។ គាត់ល្អ ណាស់។ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នា...តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ

របស់ខ្ញុំ ហើយឃើញរឿងទាំងនោះកើតឡើង? អ្នកឃើញទេ? ហើយបុរសនោះ ពិតជាត្រឹមត្រូវណាស់។ អញ្ចឹងខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថា “នៅទីនោះ! ខ្ញុំអើយ វាអស្ចារ្យ ណាស់!”

185 ប្រហែលល្ងាចនោះ ថ្ងៃរសៀលពេលខ្លះ ខ្ញុំបានជួបម្នាក់ទៀត។ ខ្ញុំបាននិយាយ ថា “តើអ្នកសុខសប្បាយទេ លោក?”

គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកសុខសប្បាយទេ? តើអ្នកឈ្នះអ្វី?” ហើយខ្ញុំ បានប្រាប់គាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “មាន...មាន—តើអ្នកជាអ្នកពេទ្យ កុស្ត មែនទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ទេ លោក ខ្ញុំមិនមែនអ្នកពេទ្យកុស្តពិតប្រាកដទេ ខ្ញុំមិន ស្មានទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំទើបតែនៅទីនេះដើម្បីរៀន។”

គាត់បាននិយាយថា ខ្ញុំបាននិយាយថា គាត់បាននិយាយថា “តើអ្នកធ្លាប់ ទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “បើតាមអ្វីដែលអ្នក ទាំងអស់គ្នាមាន ខ្ញុំគិតថាអត់មានទេ។”

ហើយគាត់បាននិយាយថា “ធ្លាប់និយាយភាសាដទៃទេ?”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “អត់ទេ លោក!”

គាត់បាននិយាយថា “នោះអ្នកមិនមានវាទេ។”

186 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ចឹងខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាត្រូវ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំ មិនដឹងទេ។ ខ្ញុំទើបតែជួយដំណឹងល្អបានប្រហែលពីរឆ្នាំតិចតួច។” ហើយខ្ញុំ បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនដឹងច្រើនពេកអំពីវាទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រហែលជាខ្ញុំ មិនដឹងទេ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ...” ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំកំពុង ព្យាយាមកាន់គាត់នៅទីនោះ: (ឃើញទេ?) គឺដើម្បីចាប់វា។ ហើយនៅពេលដែល ខ្ញុំធ្វើ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្លាប់ជួបមនុស្សលាក់ពុតនោះ: មានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ។ ប្រពន្ធរបស់គាត់មានក្បាលខ្មៅ ហើយគាត់បានរស់នៅជាមួយស្រ្តីសក់ទង់ដង ម្នាក់ មានកូនពីរនាក់ជាមួយនាង ហើយនិយាយភាសាដទៃ បកស្រាយបានយ៉ាង គ្រប់លក្ខណៈតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់ តើខ្ញុំបានទទួលអ្វី?” មកពីទេវតា ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំជាអ្វីទេ។ ខ្ញុំបាន

និយាយថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំជាមូលដ្ឋាន វាត្រូវតែមានក្នុងព្រះគម្ពីរ។ វាត្រូវតែត្រឹមត្រូវ។ មានអ្វីមួយខុសនៅកន្លែងណាមួយព្រះអម្ចាស់។ តើនោះអាចទៅយ៉ាងណា?”

187 ខ្ញុំបានទៅប្រជុំនៅយប់នោះ ហើយវិញ្ញាណនោះនឹងធ្លាក់ចុះ ហើយបងប្រុស អ្នកអាចមានអារម្មណ៍ថាវាជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ បាទ លោក! ប្រសិនបើវាមិន ដូច្នោះទេ វាបានកត់ត្រាជាមួយនឹងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំថា វាក៏ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែជាគ្រូអធិប្បាយវ័យក្មេងម្នាក់ ហើយមិនដឹងអំពីការយល់ដឹងប៉ុណ្ណា អំពីវិញ្ញាណយ៉ាងណាទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំស្គាល់ព្រះដែល បានសង្គ្រោះខ្ញុំ នោះគឺជាអារម្មណ៍ដូចគ្នា... មានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំដើរកាត់ដំបូល វាជា អារម្មណ៍ដ៏អស្ចារ្យក្នុងអគារនោះ។ ខ្ញុំគិត...

188 ប្រហែលមួយពាន់ប្រាំរយនាក់នៅទីនោះ។ ខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំអើយ អូ ខ្ញុំអើយ!” ពីរបួបីក្រុមបានជួបជុំគ្នា។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “និយាយថា ខ្ញុំអើយ! តើវា អាចទៅរួចដោយរបៀបណា? ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងអគារនេះ ធ្លាក់ចុះដូចនោះ ហើយនៅទីនេះ សូមមើលអ្វីដែលកំពុងកើតឡើងនៅទីនោះ ពួកគេនិយាយភាសាដទៃ បកស្រាយ ផ្តល់សារយ៉ាងល្អឥតខ្ចោះ— ហើយម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេគឺជាមនុស្សលាក់ពុត និងម្នាក់ទៀតជាបុរសពិតរបស់ព្រះ។” ហើយខ្ញុំបានគិតថា “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំយល់ច្រឡំទាំងអស់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។”

189 ភ្លាមៗនោះ មិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ បងប្រុស ដេវីស (អ្នកដឹងទេ) បានចាប់ផ្តើម និយាយថា ខ្ញុំជាកូនតុក្កា។ នោះជាប្រដាប់ក្មេងលេងរបស់មនុស្សស្រី អ្នកដឹង ទេ។ ដូច្នោះហើយ ខ្ញុំនៅលើវា ហើយដូច្នោះខ្ញុំ... គាត់ចាប់ផ្តើមបន្តជាមួយខ្ញុំ ហើយ បន្ទាប់មកបន្ត លេងសើចជាមួយខ្ញុំ។

190 ហើយយើងមានតិចតួច... ហើយម្តាយរបស់អ្នកនិងពួកយើងទាំងអស់គ្នា បានជួបជុំគ្នាតិចតួចនៅកន្លែងផ្សេងៗគ្នា។ រោងឧបោសថគឺមិនមែន—មិនបាន មាននៅពេលនោះទេ ហើយយើងមានការប្រជុំតិចតួចនៅកន្លែងផ្សេងគ្នា។ ហើយ នៅទីបំផុតនៅថ្ងៃមួយ បន្ទប់ពីរោងឧបោសថត្រូវបានសង់រួច ច្រើនឆ្នាំក្រោយ មក ខ្ញុំបានឡើងទៅគ្រឿងមីលទៅកាន់រូងភ្នំរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីអធិស្ឋាន ដោយសារតែ បងប្រុស ដេវីសបាននិយាយរឿងដ៏អាក្រក់មួយចំនួនពីខ្ញុំនៅក្នុងនោះ—ក្នុង —នៅក្នុងក្រដាសរបស់គាត់។ ខ្ញុំស្រលាញ់គាត់។ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យមានអ្វីកើតឡើង ទេ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឡើងទៅទីនោះដើម្បីអធិស្ឋានឲ្យគាត់។ ហើយខ្ញុំបានឡើង

ទៅទីនោះ ហើយខ្ញុំចូលទៅក្នុងរូងភ្នំ។ ហើយខ្ញុំបានស្នាក់នៅទីនោះប្រហែលពីរថ្ងៃ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមអត់ទោសឱ្យគាត់។ គាត់—គាត់មិនមានន័យអញ្ចឹងទេ—មានន័យថា។” ហើយខ្ញុំបានគិតថា “អ្នកដឹងទេ...” ខ្ញុំទើបតែបានគិតអំពីបទគម្ពីរមួយ។

191 ហើយខ្ញុំបានចេញទៅក្រៅ។ ហើយមានកំណត់ហេតុមួយ (កំណត់ហេតុនោះនៅតែដាក់នៅទីនោះ មិនយូរប៉ុន្មានទេ) ចុះពីលើភ្នំ ហើយដើរកាត់ផ្លូវតូចមួយ ដែលចេញពីព្រែក។ ហើយខ្ញុំគ្រាន់តែដើរជាន់ឈើ ក្រឡេកមើលទៅលើភ្នំត្រឡប់មកវិញ—ត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ ហើយដាក់ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំដូចនោះ។ ខ្ញុំគិតថា “អ្នកដឹងហើយ...” ខ្ញុំបានគិតអំពីបទគម្ពីរមួយ៖ “ជាងដែក គាត់ធ្វើបាបខ្ញុំច្រើន ហើយនិយាយរឿង។” អ្នកដឹងទេ... ខ្ញុំគិតថា “ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំគ្រាន់តែអានវា។” ខ្ញុំបានបើកព្រះគម្ពីរ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ចឹង...” ជូតមុខរបស់ខ្ញុំចេញ ខ្យល់ក៏បក់បោកមកក្នុងហេព្រើរវា។ “មែនហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះមិនមែនជាកន្លែងដែលវានៅនោះទេ។” ហើយខ្ញុំបានដាក់វាមកវិញយ៉ាងដូច្នោះ។ ហើយខ្យល់ក៏បក់មកម្តងទៀត ហើយបានត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះវាចម្លែកណាស់ ខ្យល់បក់មកដូចនោះ។” ដូច្នោះខ្ញុំគិតថា “អញ្ចឹងខ្ញុំជឿថាខ្ញុំនឹងអានវា។” ហើយបាននិយាយថា:

ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង ទាំងភ្នក់អំណោយទាននៃស្ថានសួគ៌ ក៏បានចំណែកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយភ្នក់ព្រះបន្ទូលដ៏ល្អនៃព្រះ និងការប្រទ្ធិបារមីរបស់បរលោកនាយ។

ខ្ញុំគិតថា “អញ្ចឹង ខ្ញុំមិនឃើញអ្វីជាមួយវាទេ។” អានវាចុះក្រោម ជំពូកដែលនៅសល់។ គ្មានអ្វីនៅក្នុងនោះទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “អញ្ចឹង—ដែលដោះស្រាយវាសម្រាប់ការនោះ។” ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំឃើញវាបែបនេះ ហើយត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ហើយខ្ញុំបានរើសវា ហើយខ្ញុំគិតថា “មែនហើយ តើនោះជាអ្វី?” ខ្ញុំបន្តអានវា ហើយអាន ហើយអានវា ខ្ញុំនិយាយថា “អញ្ចឹងខ្ញុំមិនអាចយល់បានទេ។” បន្ទាប់មកខ្ញុំបានរក្សាទុក...ហើយខ្ញុំបានអានខាងក្រោម៖

...ដ្បិតឯពួកអ្នកដែលបានភ្លឺម្តង...

វាចុះមកទីនេះដល់កន្លែងមួយដែលវានិយាយថា៖

ដ្បិតដីណា...បានបៀមទឹកភ្លៀង ដែលធ្លាក់មកជាញយ។
 រួចបង្កើតជាបន្លែមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកដែលក្នុងរាស់ នោះបាន
 ទទួលព្រះពរហើយ:

តែដីណាដែលបង្កើតសុទ្ធតែបន្លា និងអញ្ចាញវិញ ដីនោះត្រូវ
 បោះបង់ចោលចេញ ក៏ជិត...នឹងត្រូវបណ្តាសាហើយ លុះដល់
 ចុងបំផុតនឹងត្រូវដុតចោលផង។

192 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ចូលថាមានន័យថាម៉េច?” ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ឥឡូវនេះ ខ្ញុំ
 មិនបានគិតអំពីអ្វីនៅទីនោះទេ។ គិតតែប៉ុណ្ណឹង។ ហើយពេលដែលខ្ញុំបានអង្គុយ
 នៅទីនោះ ខ្ញុំបានគិតថា ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានឱ្យខ្ញុំនូវការនិមិត្តមួយអំពីបងប្រុស
 ដើរសនិងពួកគេនៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំបានក្រឡេក
 មើលទៅ ហើយខ្ញុំឃើញមានអ្វីមួយលេចចេញជាប្រហោងនៅពីមុខខ្ញុំ។ ហើយ
 វាគឺជាការផ្លាស់ប្តូរពិភពលោក។ ហើយខ្ញុំឃើញថាវាបែកទាំងអស់ គ្រាន់តែ
 មើលទៅដូចជាត្រូវគេក្អួតទាំងអស់។ ហើយបុរសម្នាក់បានចេញទៅជាមួយ—ក
 —របស់ដីអស្ចារ្យមួយនៅចំពោះមុខទ្រង់ពេញដោយគ្រាប់ពូជ ហើយទ្រង់កំពុង
 បោះគ្រាប់ពូជពាសពេញផែនដី កាលទ្រង់យាងទៅ។ ហើយទ្រង់បានដើរជុំវិញ
 រាងកោងនៃផែនដី ហើយទ្រង់បានចេញពីភ្នែកខ្ញុំ។ ហើយពេលដែលទ្រង់បាន
 យាងចេញពីភ្នែកខ្ញុំ នោះក៏មកមានបុរសម្នាក់ដែលមានរូបរាងមិនស្អាត ស្លៀក
 សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ខ្មៅ។ ដើរជុំវិញដូចនេះ ដើរទៅ វីវី វីវី បោះគ្រាប់ពូជអាក្រក់ វីវី
 វីវី។ ហើយខ្ញុំបានមើលវា ហើយដូចជាផែនដីបន្តវិលជុំវិញ...

193 ក្រោយមកស្រូវសាលីក៏ដុះឡើង។ ហើយកាលណាស្រូវដុះឡើងមក នោះ
 ក៏ចេញមកជាបន្លា និងស្មៅដែលមានក្លិនស្អុយ។ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលធំឡើង
 ស្មៅទឹកដោះគោ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលដុះនៅក្នុងស្រូវសាលី។ ហើយពួកគេ
 ទាំងអស់គ្នាបានរីកចម្រើនជាមួយគ្នា។ ហើយមានគ្រោះរាំងស្ងួតដ៏អាក្រក់មួយ
 បានកើតឡើង ហើយស្រូវសាលីតូចមានក្បាលដូចនោះ ស្មៅតូច បន្លា ស្រងៃ
 ពួកវាគ្របក្បាល។ ស្មៅនីមួយៗគ្រាន់តែ ហោស ហោស ហោស ហោស ដកដង្ហើម
 បែបនោះ។ អ្នកអាចគ្រាន់តែឮពួកគេ។ ហើយគេស្រែករកភ្លៀង ភ្លៀង។

194 មួយសន្ទុះក្រោយមក ស្រាប់តែមានពពកធំមួយមក ហើយទឹកក៏ហាក់ចុះមក។
 ហើយពេលវាធ្លាក់មកលើនោះ ស្រូវនោះក៏ស្ទះឡើងទៅ “ថ្វាយសិរីសួស្តី! ហាល

លូយ៉ា! សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់!” ស្មៅស្ទះលោត ស្មៅតូចក្លិនស្អុយមក “ថ្វាយសិរីល្អ! សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់! ហាលេលូយ៉ា!” បន្ទាទាំងអស់រំលេងពេញស្រែ “ថ្វាយសិរីល្អ! ហាលេលូយ៉ា! សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់!”

មែនហើយ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនអាចទទួលបានវា។”

195 និមិត្តបានចាកចេញពីខ្ញុំ បន្ទាប់មកខ្ញុំក៏ដួលម្តងទៀត “ស្មៅដែលនៅជិតនឹងការបដិសេធ។” បន្ទាប់មកខ្ញុំបានទទួលវា។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “ភ្លៀងធ្លាក់មកលើមនុស្សសុចរិត និងមនុស្សទុច្ចរិត។” បុរសអាចអង្គុយក្នុងការប្រជុំអាចនិយាយភាសាដទៃបាន អាចស្រែក និងធ្វើដូចពួកគេផ្សេងទៀតជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធពិតប្រាកដ ហើយនៅតែមិននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ តើព្រះយេស៊ូវមិនបានមានបន្ទូលថា “មនុស្សជាច្រើននឹងឈរនៅថ្ងៃនោះ ហើយនិយាយថា ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទូលបង្គំមិនបានដេញអារក្ស ដោយនូវព្រះនាមព្រះអង្គទេឬ? តើទូលបង្គំមិនបានទាយ (អធិប្បាយ) ក្នុងព្រះនាមទ្រង់ទេឬ? តើទូលបង្គំមិនបានធ្វើកិច្ចការដ៏ខ្លាំងក្លាជាច្រើនក្នុងព្រះនាមទ្រង់ទេឬ?” ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា “អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ ចូរចាកចេញពីខ្ញុំ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់អ្នកឡើយ។” ចុះរឿងហ្នឹង?

196 នេះពិតជាអ្វីដែលមានន័យនៅទីនេះ។ ឃើញទេ? ពួកគេបានភ្ញាក់ទឹកភ្លៀងដ៏ល្អពីស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែតាំងពីដំបូងគឺពួកគេខុស។ តាំងពីពេលចាប់ផ្តើមនឹងគោលបំណងរបស់ពួកគេគឺមិនត្រឹមត្រូវ ការជម្រុញរបស់ពួកគេមិនត្រឹមត្រូវទេ។ នោះអ្នកមិនអាចប្រាប់បានទេ។ នេះ...អ្នកដឹងទេ នៅក្នុងរដូវច្រូតកាត់ គាត់បាននិយាយថា “តើខ្ញុំត្រូវចេញទៅទាញពួកគេទាំងអស់ចេញឬ?”

197 ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ចូរឲ្យវាដុះឡើងជាមួយគ្នា ហើយនៅថ្ងៃនោះបន្តា និងអញ្ជាញទាំងនេះនឹងត្រូវដុតទាំងអស់គ្នា ហើយស្រូវសាលីនឹងទៅឯអ្នកច្រូត។” ឥឡូវនេះ តើអ្នកនឹងដឹងដោយរបៀបណាថាមួយណាជាបន្តា ឬមួយណាជាអញ្ជាញ ឬមួយណាជាស្រូវ? “គឺដោយផលផ្លែរបស់គេ អ្នកនឹងស្គាល់គេ។” បងប្អូនឃើញទេ ហើយ ដើមឈើល្អមិនអាចបង្កើតផលអាក្រក់បានទេ។ មិនថាកន្លែងណានៅតាមផ្លូវទេ វានឹងតាមទាន់អ្នក។ ដូច្នេះ អ្នកកំពុងស្វែងរកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ...ខ្ញុំរីករាយណាស់អ្នកដែលបានសរសេរវានោះ។ ឃើញទេ?

198 ឥឡូវនេះ ពួកគេជាអ្នកជឿនៅតាមព្រំដែន ត្រឡប់ទៅទីនោះវិញ ពួកគេមិនអីទេ។ ពួកគេត្រូវបានកាត់ស្បែកដោយការកាត់ស្បែករបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានឆ្ពោះទៅកាន់ទឹកដីដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យា រហូតដល់ចុងមាត់ទន្លេ។ បុរសម្នាក់ដើររហូតដល់គែមនោះ។ គាត់នឹងដើររហូតដល់ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយបដិសេធជា។ គាត់មិនចង់បោះបង់វាទេ។ គាត់នឹងដើរទៅកាន់បទគម្ពីរបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយបែរខ្នងគាត់ចេញ ហើយបដិសេធដើម្បីកុំឱ្យឃើញវា។

199 មិនមានបទគម្ពីរមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងអស់ កន្លែងដែលអ្នកណាម្នាក់ធ្លាប់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនជាបទគម្ពីរតែមួយទេ។ ព្រះវិហារភាគលិកបានចាប់ផ្តើមវា ចេញមកនៅលូធើ ចុះនៅវេសលី ហើយបានបន្តមកដល់ទីនេះ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែលំដាប់បទគម្ពីរគឺជាព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះជាបុណ្យជ្រមុជទឹកជាសារវា។ អ្នកមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានហើយនៅក្នុងនិកាយ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។

200 ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញរឿងទាំងនោះទេ? ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ របស់ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រទានមក... ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណគឺសេចក្តីស្រឡាញ់ សេចក្តីអំណរ ការអត់ធន់ (អូ អ្នកនិយាយថា “ប៉ុន្តែ បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រទានពរដល់ព្រះ ខ្ញុំបានអត់ធន់។” វាហាក់ដូចជាវា។ ខ្ញុំបានទៅ អូហៃយូ នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ ហើយមានគេសួរខ្ញុំថា បានសរសេរសំបុត្រនៅទីនេះ ហើយសួរខ្ញុំថា តើខ្ញុំបានជ្រមុជទឹកមនុស្សនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទឬទេ? ខ្ញុំមិនដែលនិយាយពាក្យមួយម៉ាត់ទេ។ ពួកគេបានរកឃើញវាយ៉ាងណាក៏ដោយ ហើយអ្នកបំរើព្រះសហការចំនួន ១៦ នាក់បានដកខ្លួនចេញ។ ការអត់ធន់ (មែនឬមិនមែន!)— អត់ធន់ ភាពល្អ ភាពស្អាតបូក ភាពទន់ភ្លន់ ការអត់ធន់ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេ?

201 អូ បងប្រុស បងស្រី យើង—យើងនៅកាដេស-បារនា។ អ្នកកំពុងភ្នក់សជាតិឥឡូវនេះ។ យប់មិញ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកសណ្ឋិតលើយើង ចូលមកក្នុងយើង ដូចជាខ្យល់បក់បោកខ្លាំង។ វាបានដោះស្រាយលើអ្នកជាច្រើន។ ថ្ងៃនេះ អ្នកបំរើព្រះបានទៅសួសុខទុក្ខនៅតាមផ្ទះនៅទីនេះនិងទីនោះ ការដាក់ដៃហើយ

អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេដែលស្វែងរកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ កុំយកអ្នកជំនួស។ កុំយកសម្លេងរំខានខ្លះ។ កុំយកអាមេណូខ្លះទៅ។ អ្នករង់ចាំនៅទីនោះរហូតដល់ព្រះបានបង្កើតអ្នក ហើយធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាមនុស្សថ្មី ធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជាមនុស្សថ្មី។ អ្នកកំពុងភ្ញាក់ភ្ញាក់ឱ្យនេះ គ្រាន់តែភ្ញាក់ភ្ញាក់ ប៉ុន្តែសូមឱ្យសត្វព្រាហ្មណ៍អ្នកទៅឯតុ ហើយ—ហើយកូនចៀម និងសត្វព្រាហ្មណ៍បានចុះមកជាមួយគ្នា ហើយធ្វើពិធីតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជារៀងរហូត។ ដ្បិតវានឹងឈរនៅពេលដែលគ្មានស្ថានសួគ៌ឬផែនដី។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងនៅដដែល។ នោះជាការពិត។

202 សូមកុំគិតថាខ្ញុំជ្រុលនិយម។ បើខ្ញុំមានមែន ខ្ញុំមិនមានន័យថាចង់អញ្ជឹងទេ។ ប្រសិនបើខ្ញុំ...ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំបានឆ្លើយសំណួរទាំងនេះ ខ្ញុំមាន តាមចំណេះដឹងល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ។

203 ដូច្នេះហើយ នៅក្នុងហេព្រើរវង់ ប្រសិនបើអ្នកនឹងឃើញ ប៉ុលកំពុងនិយាយទៅកាន់ហេព្រើរដែលបាននិយាយថា “មែនហើយ យើងនឹងទៅជាមួយអ្នករហូតមកដល់ពេលនេះ។” ពួកគេនឹងឡើងមក។ អ្នកឃើញទេ? បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ អ្នកមាន...” អ្នកដែលឡើងមកបានភ្ញាក់។

204 ខ្ញុំទើបតែមើលទៅក្រោយក្នុងអាគារ។ ដើម្បីបង្ហាញអ្នកនូវភស្តុតាងនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាខ្ញុំមិនធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់នេះយល់ឃើញច្បាស់ទេ។ ខ្ញុំមកពីប្រជុំមិនយូរប៉ុន្មាន មកនេះ ហើយប្រកាសប្រាប់អ្នកថាជាមិត្តល្អ មិត្តភក្តិ ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ដៃគូបរាជ្ញា បុរសម្នាក់ធ្លាប់ល្អចំពោះខ្ញុំ បុរសម្នាក់ដែលបានទៅព្រះវិហាររបស់ខ្ញុំ ហើយធ្លាប់ជាប្អូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានហៅគាត់ថា បាស់ស៊ី។ ឈ្មោះរបស់គាត់គឺអេវីរីត រីចដើ រស់នៅមៀលតុន។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅចាំថា ខ្ញុំមកទីនេះដើម្បីប្រកាសវា? គាត់កំពុងដេកនៅទីនេះក្នុងមន្ទីរពេទ្យ គ្រូពេទ្យបានធ្វើការវះកាត់លើគាត់ បើកគាត់ឡើង ហើយពោរពេញដោយជំងឺមហារីក ពួកគេគ្រាន់តែដេរគាត់ឡើង។ បាននិយាយថា “គាត់នឹងថយចុះភ្លាមៗ ពីរបីសប្តាហ៍ គាត់នឹងផុតទៅ។ នោះនឹងមានទាំងអស់នឹងមានចំពោះវា។ គាត់នឹងត្រូវបញ្ចប់នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។”

205 តើអ្នកចាំពីរបៀបដែលខ្ញុំបានឈរនៅទីនេះនៅលើវេទិកាអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់? ចុះទៅទីនោះហើយចូលទៅក្នុងបន្ទប់ មានអ្វីញ៉ាំញីក្នុងចិត្ត។ ខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយដរាបណាខ្ញុំឱ្យគ្រប់គ្នាចេញទៅក្រៅអស់ ទើបខ្ញុំអាច...បងប្រុស

កំពុងដេកនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកនឹងចងចាំរឿងនេះ។ ខ្ញុំបានដើរចូល ខ្ញុំបាននិយាយថា “បងប្រុស—បងប្រុសបាស់ស៊ី។” (ខ្ញុំបានហៅគាត់ថា បាស់ស៊ី។)

206 កាលពីយូរមកហើយនៅពេលដែលយើងកំពុងជួបប្រជុំគ្នានៅទីនោះ ពួកមេតូឌីស្ទទាំងអស់ត្រឡប់ទៅទីនោះនៅលើភ្នំ (ហ្គីតទី ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ) រអិលចុះឡើង ដើរកាត់ដើមទំពាំងបាយជូរដើម្បីមើលអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ ហើយបែបនោះ ខ្លាចថាពួកជំនុំមេតូឌីស្ទនឹងបណ្តេញពួកគេ។ ហើយបន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅហើយបានឃើញនិមិត្តនៅទីនោះ ខ្ញុំឃើញសាច់ទាំងអស់បើកនៅក្នុងកំប៉ុង។ ខ្ញុំចាប់ត្រីមួយចំនួនហើយចងវា ដាក់—ដាក់លើខ្សែទាំងនេះ ហើយខ្ញុំបានចងខ្សែ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមើល... ហើយវាគឺជាការទាំងអស់នៅក្នុងការនិមិត្តមួយ ខ្ញុំបានចាកចេញ—យប់នោះបានបន្ទាល់ទុកមនុស្សមួយក្រុមដែលឈរនៅក្រោមដើមជក់ ហើយបានឡើងទៅលើកំពូលភ្នំនៅឯបងប្រុសវ៉ាយ។ ហើយគេក៏រកមិនឃើញខ្ញុំនៅព្រឹកបន្ទាប់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើគ្មានអ្នកណាម្នាក់...”

207 ពេលដែលខ្ញុំកំពុងឈរអធិប្បាយនៅទីនោះ ពន្លឺនោះមក បង្គោលភ្លើងបានព្យួរនៅទីនេះមុនខ្ញុំហើយនិយាយថា “ចាកចេញពីទីនេះហើយទៅក្នុងព្រៃ ខ្ញុំនឹងនិយាយជាមួយអ្នក។” វាជាថ្ងៃដែលនោះ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ នៅពេលដែលពួកគេបានរកឃើញខ្ញុំនៅលើភ្នំ។ ហើយខ្ញុំបាននៅទីនោះ ខ្ញុំបានលាក់ឡានរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងស្មៅ ហើយបានឡើងលើភ្នំអធិស្ឋានពេញមួយយប់ និងពេញមួយថ្ងៃបន្ទាប់។ អ្នកខ្លះឡើងមកទីនោះឃើញឡានក៏ឡើងមកទីនោះ... នោះគឺជាថ្ងៃដែលបងប្រុសប្រ្លាហាំ ស្ងៀលិង នៅទីនេះ បានទទួលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងការត្រាស់ហៅឱ្យចូលបម្រើការងារ។

208 នៅលើភ្នំដែលខ្ញុំបានដេកនៅទីនោះ ហើយគាត់—គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំពីកិច្ចការផ្សេងៗដែលត្រូវធ្វើ និងអ្វីដែលយើងទាក់ទងគ្នា។ គាត់បានផ្តល់និមិត្តពីការឃើញត្រីទាំងនេះលូនឡើង ថា៖ “នេះគឺជាព្រះវិហារមៀលតុនរបស់អ្នក។”

ហើយបួនឬប្រាំនាក់ក្នុងចំណោមពួកគេធ្លាក់ចុះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា “នោះជាអ្នកណា?”

បាននិយាយថា “ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេគឺ ហ្គាយ ស្តែនស៊ីនិងប្រពន្ធរបស់គាត់។ ម្នាក់ទៀតគឺស្តែនស៊ីម្នាក់ទៀតនៅទីនោះ ហើយជារបស់គេ។” ហើយគាត់បានប្រាប់អ្នកផ្សេងថា តើអ្វីនឹងធ្លាក់ចុះ។

209 ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេ ខ្ញុំបាននិយាយថា “កុំឱ្យនរណាម្នាក់បរិភោគ។” ប្រពន្ធ ខ្ញុំនិងខ្ញុំអត់មាន...វាគឺមុនពេលដែលយើងរៀបការ ហើយនាងបានទៅផ្ទះដើម្បី ស្នាក់នៅពេញមួយយប់ជាមួយបងស្រីស្ពែនស៊ែរ ជាស្រ្តីដ៏អស្ចារ្យម្នាក់។ បុរស អស្ចារ្យ ហ្នាយ ស្ពែនស៊ែរគឺគ្រាន់តែជាបុរសដ៏ស្រស់ស្អាតឈរពាក់ស្បែកជើង ស្បែក។ ហើយគាត់—ហើយគាត់បានចុះទៅទីនោះ ហើយ អូប៉ាល់បាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ មើល...” ទៅកាន់មេដា នាងបាននិយាយថា “ឥឡូវនេះ មេដា ខ្ញុំជឿបង ប្រុសប៊ីល។” នាងបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែនៅពេលដែល អូប៉ាល់ឃ្លាន នាងត្រូវរឹត មាននំប៉័ងនិងស៊ុត។” ដូច្នេះ នាងក៏ទៅទីនោះ ហើយចៀនសាច់ និងស៊ុតរបស់នាង រួចចុះទៅញ៉ាំវា រួចចាប់ផ្តើមពោលពាក្យពរជ័យ ហើយផ្អែកលើតុ យំ មិនអាចប៉ះវា បាន។ បន្ទាប់មកពួកគេមកបរាញ់។

210 ហើយនៅលើភ្នំនោះនៅថ្ងៃនោះ ទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំយ៉ាងច្បាស់ថានឹងមានអ្វី កើតឡើង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ការទាំងនេះនឹងចាកចេញ ហើយបន្ទាប់មកវា នឹងចាកចេញ។” ប៉ុន្តែគាត់មានសាច់កំប៉័ងធំមួយ។ គាត់បាននិយាយថា “រក្សា វាទុកសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ថ្ងៃខាងមុខសម្រាប់ប្រជាជនមៀលតុន។” ហើយ នៅយប់ផ្សេងទៀតនៅពេលដែលខ្ញុំបានលឺបងប្រុស ក្រីច...គាត់បានមកទីនេះ កាលពីយប់មិញ។ ខ្ញុំអត់...បងប្រុសក្រីច តើអ្នកមកនៅយប់នេះទេ? ពេល បងប្រុសក្រីចមករកខ្ញុំ ហៅខ្ញុំឡើង ហើយបងស្រីក្រីច យំ បារម្ភនាងកំពុងដេក នៅទីនោះ។ បាននិយាយថា “បងប្រុស ប៊ីល កុំប្រាប់គាត់។ គាត់កំពុងជិតស្លាប់។” បាននិយាយថា “គាត់ត្រូវមហារីកស៊ី គ្រូពេទ្យបានរក្សាគាត់ហើយគាត់ពេញ ទៅដោយជំងឺមហារីកដូចដែលគាត់អាចមាន។” ហើយ វាលហិល (ហើយអ្នក ទាំងអស់គ្នាចងចាំពីគាត់) នៅពេលដែលវេជ្ជបណ្ឌិតដដែលបានរក្សាគាត់ ហើយ គាត់ពោលពេញដោយជំងឺមហារីក...ខ្ញុំចាប់ផ្តើមទៅបរាញ់សត្វកំប្រុកនៅព្រឹកនោះ ហើយខ្ញុំបានឃើញផ្លែប៉ោមព្យួរនៅក្នុងបន្ទប់។ (នៅចាំរឿងហ្នឹងទេ?) ហើយនៅ ទីនោះបុរសរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ នោះគឺជាឆ្នាំមុន។ គាត់ និងបងប្រុសបាស់ស៊ីជា មិត្តនឹងគ្នា។

211 ហើយខ្ញុំបានចុះទៅមន្ទីរពេទ្យ មន្ទីរពេទ្យថ្មី (ខ្ញុំភ្លេចអ្វីដែលគេហៅវា នៅទីនោះ នៅ ញូវ អាល់បាននី) មន្ទីរពេទ្យថ្មី។ ហើយខ្ញុំបានចេញទៅទីនោះដើម្បីមើលបាស់ ស៊ី។ ហើយពេលខ្ញុំចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ខ្ញុំនិយាយថា “បងប្រុសបាស់ស៊ី។”

គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុស ប៊ីល” ចាប់ដៃខ្ញុំជាមួយនឹងដៃចាស់ដ៏ធំនោះ។ អតីតយុទ្ធជននៃសង្គ្រាមលោកលើកទីមួយ ដោយមិននិយាយនៅក្នុងវត្តមានរបស់គាត់ ប៉ុន្តែបេះដូងល្អដូចដែលធ្លាប់វាយនៅក្រោមអាវពណ៌ខៀវចាស់។ គាត់កាន់ដៃខ្ញុំ។ ខ្ញុំបាននៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ បរិភោគនៅផ្ទះរបស់គាត់ ដេកផ្ទះគាត់ ដូចខ្ញុំជាបងប្អូនប្រុសគាត់។ កូនៗរបស់គាត់ និងយើងទាំងអស់គ្នា—គ្រាន់តែដូចបងប្អូនរួមឈាម។ បុរសល្អ។

212 ហើយគាត់...ប៉ុន្តែ គាត់មិនដែលមករកព្រះដ៏ជ្រាលជ្រៅនោះទេ។ គាត់...ខ្ញុំបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឱ្យគាត់ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃនោះនៅពេលដែលត្រួតង្វាលមេតូឌីស្ទបាននិយាយថា “អ្នកណាដែលទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ចេញពីក្រោមតង់របស់ខ្ញុំ។” នោះមិនអីទេ។ ចចាំយនិងពួកគេបានដើរចេញ។ នៅសៀវភៅនោះ ខ្ញុំបានចុះទៅទីនោះដើម្បីធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅទីក្រុង តុតទិន ហូត។ ក្រុមជំនុំទាំងមូលរបស់គាត់បានដើរក្នុងទឹក ហើយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ដូច្នេះខ្ញុំបន្ត។ នោះគឺមិនអីទេ។ ព្រះគង់សម្រាប់អ្នកតើនរណាអាចប្រឆាំងនឹងអ្នក? ខ្ញុំក៏មិនដឹងថាបុរសនោះទៅណាដែរ មានរឿងអ្វីកើតឡើងចំពោះគាត់។

213 ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយខ្ញុំបានដើរនៅមន្ទីរពេទ្យ។ មានបាស់ស៊ីដេកនៅទីនោះពេញដោយមហារីក គ្រូពេទ្យក៏មិនអាច មិនបានធ្វើអ្វីទេ គ្រាន់តែចាប់ខ្នងគាត់មកវិញ។ បាស់ស៊ីនិយាយមកខ្ញុំ គាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសប៊ីល នេះគឺសម្រាប់គោលបំណងមួយ។ មានអ្វីមួយបានកើតឡើង។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “បាទ បាស់ស៊ី”។ ចាប់ផ្តើមមានអារម្មណ៍ថាវិញ្ញាណដូចជាខ្យល់បក់ខ្លាំងដែលខ្ញុំកំពុងតែនិយាយ អ្នកដឹងទេ បានចូលមក។

គាត់បាននិយាយថា...ពេលខ្ញុំដើរចូលទៅក្នុងទីនេះ មានឥន្ទធនូនៅជ្រុងនោះឈរនៅជ្រុងនោះ។ ឥន្ទធនូគឺជាសេចក្តីសញ្ញាមួយ សេចក្តីសញ្ញារបស់ព្រះ។ ព្រះជាម្ចាស់បានចងសម្ព័ន្ធមេត្រីជាមួយខ្ញុំនៅលើភ្នំនោះនៅថ្ងៃនោះ។ ដាក់ដៃលើបងប្រុសបាស់ស៊ីហើយអធិស្ឋានឱ្យគាត់។

គ្រូពេទ្យនិយាយថា “គាត់នឹងថយចុះ។ គាត់នឹងចុះខ្សោយ។ មិនមានអ្វីធ្វើកើត...គាត់នឹងស្លាប់តែប៉ុន្មានថ្ងៃទៀតប៉ុណ្ណោះ។” និង បាស់ស៊ី រីចងើ...ដែល

កើតឡើងសប្តាហ៍និងសប្តាហ៍ និងសប្តាហ៍កន្លងទៅ និងបាស់ស៊ីវិលដើ ត្រលប់ មកព្រះវិហារវិញនៅយប់នេះ មានសុខភាពល្អ និងរឹងមាំដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់ឃើញគាត់ មើលទៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ក្រោកឡើង បងប្រុសបាស់ស៊ី។ នៅទីនោះគឺគាត់។ ចូរ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ទាំងអស់គ្នា។

ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅបន្ទប់ខាងលើ
ទាំងអស់គ្នាអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់។
ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយអំណាចចេស្ដានៃកម្មវិធីថ្វាយបង្គំបានមកដល់។
ឥឡូវ អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ពួកគេនៅថ្ងៃនោះ
ទ្រង់នឹងធ្វើសម្រាប់អ្នកដូចគ្នា។
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ (ហាលេលូយ៉ា!)
ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា “ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។”

ទោះបីជាមនុស្សទាំងនេះមិនអាចអះអាងថាជា
ឬអ្នកពីកិត្តិនាមពិភពលោក
ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានទទួលថ្ងៃបុណ្យទី៥០
ជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
ហើយគេប្រាប់ទាំងនាយនិងទូលាយ
អំណាចរបស់ទ្រង់នៅតែដដែល។
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ (ហាលេលូយ៉ា!)
 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ឥឡូវនេះ សូមមកបងប្រុស សូមស្វែងរកពរជ័យនេះ
 នោះនឹងសំអាតចិត្តរបស់អ្នកពីអំពើបាប
 វានឹងចាប់ផ្តើមកណ្តឹងរីករាយ
 ហើយនឹងរក្សាព្រលឹងរបស់អ្នកនៅលើភ្លើង។
 អូ វាកំពុងឆេះនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ
 អូ សិរីល្អដល់ព្រះនាមទ្រង់
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។

តោះច្រៀង!

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ (ហាលេលូយ៉ា!)
 មួយក្នុងចំណោមពួកគេ មួយក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ។

តើមួយក្នុងចំណោមពួកគេប៉ុន្មាននាក់? លើកដៃរបស់អ្នក។ អូ អូ ខ្ញុំ! រីករាយ
 ប៉ុណ្ណាដែលខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ!

មួយក្នុងចំណោមពួកគេ មួយក្នុងចំណោមពួកគេ
 ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
 ក្នុងចំណោមពួកគេ (ហាលេលូយ៉ា!)

មួយក្នុងចំណោមពួកគេ មួយក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ពួកគេបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅក្នុងបន្ទប់ខាងលើ
ទាំងអស់អធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់
ពួកគេត្រូវបានជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
បន្ទាប់មកអំណាចចេស្តានៃការថ្វាយបង្គំបានមកដល់
ឥឡូវនេះ អ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើសម្រាប់ពួកគេនៅថ្ងៃនោះ
ទ្រង់នឹងធ្វើសម្រាប់អ្នកដូចគ្នា
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា “ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។”

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ (ហាលេលូយ៉ា!)

មួយក្នុងចំណោមពួកគេ មួយក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងបន្ទូលនោះម្តងទៀត ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នក
ទាំងអស់គ្នាងាកមកចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់ក្បែរអ្នក និងចាប់ដៃអ្នកក្បែរខ្លួន
“តើអ្នកជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទេ?” ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ (ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគឺជាបងប្រុសនេ
រីល។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគឺជាបងប្រុស ខែប ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគឺជា...
ខ្ញុំដឹងថាអ្នកគឺជា...?)

...ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

214 អូ អ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេដែលអ្នកជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ? តើមានប៉ុន្មាននាក់ចង់ក្លាយជាម្នាក់នោះ? លើកដៃអ្នកឡើង។ ត្រឹមត្រូវ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងច្រៀងបទនេះសម្រាប់អ្នក៖

បន្ទាប់មក សូមមកបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ សូមស្វែងរកពរជ័យនេះ
នោះនឹងសំអាតចិត្តរបស់អ្នកពីអំពើបាប
វានឹងចាប់ផ្តើមកណ្តឹងរីករាយ
ហើយនឹងរក្សាព្រលឹងរបស់អ្នកនៅលើភ្លើង
អូ ឥឡូវនេះកំពុងឆេះនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំ
អូ សិរីល្អដល់ព្រះនាមទ្រង់
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។ (ហាលេលូយ៉ា!)
ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

215 ចងចាំអ្វីដែលក្មេងស្រីតូចបាននិយាយទៅកាន់ពេត្រុស “តើអ្នកមិនមែនជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេទេ?” ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់មែនទេ? អ្នកដឹងទេ ពេត្រុសបាននិយាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ “នេះហើយ!” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំតែងតែនិយាយថា “ប្រសិនបើនេះមិនមែនជារឿងនោះទេ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំទទួលបានវា ដោយរង់ចាំវានឹងមកដល់។” ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំរីករាយនឹងរឿងនេះ។

ដ្បិតខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ខ្ញុំជាម្នាក់ក្នុងចំណោម
ពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ

អូ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេ
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលខ្ញុំអាចនិយាយបានថា ខ្ញុំជាម្នាក់
ក្នុងចំណោមពួកគេ។

216 អូ វាមិនមែនជាការអស្ចារ្យទេដែលបានរួមគ្នានៅស្ថានសួគ៌ក្នុង
ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ ដោយមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណ ការប្រាស្រ័យ
ទាក់ទងគ្នាលើព្រះបន្ទូល និងយាយអំពីរឿងល្អដែលនឹងមកដល់។ វាល្អណាស់។
ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបានដឹង ចុះអ្នករិញ្ញា? តើអ្នកមិនរីករាយទេដែលអ្នកជាគ្រី
ស្ទាន? តើអ្នកមិនសប្បាយចិត្តទេ អំពើបាបរបស់អ្នកស្ថិតនៅក្រោមព្រះលោហិត?
ទ្រង់នឹងយាងមកនៅថ្ងៃណាមួយ ហើយយើងនឹងទៅជាមួយទ្រង់។ ចូរគិតចុះ ភាព
ចាស់ទាំងអស់នឹងបោះបង់ចោលយើង។ ជំងឺទាំងអស់ ទុក្ខទាំងអស់ ជីវិតមែង
ស្លាប់ទាំងអស់នឹងផ្លាស់ប្តូរ។ អូ! ខ្ញុំអាចគិតដល់បងប្រុសចាស់ជាទីស្រឡាញ់
ដែលបានឈរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំចាំថា...តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅចាំ វ៉ាបប៊ី ឡូសុន?
ខ្ញុំ សឹងតែទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំឃើញគាត់ព្យួរអំពៅនៅទីនេះ។ ហើយខ្ញុំនឹងគ្រលប់
ទៅទីនោះរិញ។ គាត់នឹងច្រៀងច្រៀងតូចនេះ...(គ្រាន់តែមួយនាទី ថេតឌី
បងប្រុស។) ខ្ញុំនឹងព្យាយាមមើលថាតើខ្ញុំអាចទទួលបានបទភ្លេងរបស់វា។ ខ្ញុំ
មិនដឹងទេ។

ថ្ងៃស្អែករង់ចាំខ្ញុំដោយរីករាយ
កន្លែងដែលទ្វារគុជខ្យងបើកធំទូលាយ
ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់ច្រកនៃទុក្ខព្រួយនេះ
ខ្ញុំនឹងសម្រាកនៅម្ខាងទៀត។
ថ្ងៃណាមួយហួសពីការឈានទៅដល់ជីវិតមែងស្លាប់
ថ្ងៃណាមួយ ព្រះដឹងតែកន្លែងឬពេលណា
កង់នៃជីវិតមែងស្លាប់ទាំងអស់នឹងនៅស្ងៀម
បន្ទាប់មក ខ្ញុំនឹងទៅរស់នៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន។ (បាទ។)

217 កង់តូចៗទាំងនេះដែលវិលមករកយើង— ឃើញ ភ្នាក់ មានអារម្មណ៍ ធំក្លិន
និងព្រ អារម្មណ៍ និងកង់តូចៗទាំងនេះ ដែលវិលមកក្នុងជីវិតមែងស្លាប់នេះ
ថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងនៅស្ងៀម។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំ ខ្លួនខ្ញុំ និងអ្នក យើងនឹងទៅរស់នៅ
លើភ្នំស៊ីយ៉ូន។ អូ ខ្ញុំស្រឡាញ់វាមែនទេ? ដឹងថាយើងមានការធានាប្រកបដោយ

ពរនោះ។ ត្រូវហើយ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ស្គាល់បទបុណ្យជ្រមុជទឹកចាស់របស់យើង? ឥឡូវនេះ យើងនឹងផ្លាស់ប្តូរវា។ សូមលើកយកបទចម្រៀងចេញពីយើង៖

ចូរនាំយកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
អស់អ្នកមានចិត្តព្រួយលំបាក
វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអំណរ
យកវាគ្រប់កន្លែងអ្នកទៅ។

218 យកព្រះនាមព្រះយេស៊ូវទៅជាមួយអ្នក។ គ្រាន់តែធ្វើដូចដែលអ្នកទៅ។ មិនអីទេ ទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ។ កុំភ្លេចថា នៅម៉ោងប្រាំបីព្រឹក កាតអធិស្ឋាននឹងត្រូវបានផ្តល់ជូនសម្រាប់ការប្រជុំ។ ការប្រជុំនឹងចាប់ផ្តើមនៅម៉ោងប្រាំបួនសាមសិប។ ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយនៅម៉ោងដប់។ ការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនឹងចាប់ផ្តើមនៅម៉ោងដប់មួយ

219 នៅរសៀលថ្ងៃស្អែក ល្ងាចថ្ងៃស្អែក នឹងផ្សាយដំណឹងល្អនៅរោងឧបោសថ។ ហើយនៅយប់ថ្ងៃស្អែក អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលបានប្រែចិត្តពីអំពើបាបរបស់អ្នកហើយមិនដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នឹងមាន...អាងហែលទឹកនឹងបើកយើងនឹងធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកដល់ប្រជាជនក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។

220 ទាំងអស់គ្នាឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងដល់កំពូលនៃសំឡេងរបស់យើង។ បងប្រុសបាស់ស៊ីអ្នកមិនដឹងថាខ្ញុំរីករាយ និងដឹងគុណដល់ព្រះកម្រិតណាទេ។ អ្នកដឹងទេ គាត់បានទៅជួបគ្រូពេទ្យ។ ហើយគេប្រាប់ខ្ញុំថា ពេទ្យមើលគាត់ ហើយមិនដឹងថាគិតយ៉ាងម៉េចទេ។ គាត់មិនជឿថាជាមនុស្សដូចគ្នាទេ។ អូ វាមិនមានអាថ៌កំបាំងអ្វីដែលព្រះមិនអាចធ្វើបានទេ។ត្រូវទេ? ត្រឹមត្រូវហើយ។

ចូរយកព្រះនាម...

ហៅវាចេញ!

...ជាមួយអ្នក
អស់អ្នកមានចិត្តព្រួយលំបាក
វានឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអំណរ
ឥឡូវ ចូរនាំយកជាមួយដរាប។

នាមវិសេស (នាមវិសេស) អូ នាមប្រសើរ!
 វាជាទីសង្ឃឹមដល់មនុស្ស
 នាមវិសេស (អូ នាមវិសេស!) នាមប្រសើរ!
 វាជាទីសង្ឃឹមដល់មនុស្ស។

221 មិនអីទេ។ ខ្ញុំបង្វែរកម្មវិធីនេះជូនទៅគ្រូគង្វាល។ គាត់នឹងមានពាក្យខ្លះ ឬ
 និយាយបិទកម្មវិធីឱ្យយើងចាកចេញ អ្វីក៏ដោយតាមចិត្តគាត់។

សំណួរនិងចម្លើយអំពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ KHM59-1219

(Questions and Answers on the Holy Ghost)

លំនាំ សណ្តាប់ធ្នាប់និងគោលវិធីនៃផ្នែកក្រុមជំនុំ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃសៅរ៍ ថ្ងៃទី 19 ធ្នូ 1959 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺរសន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែ អាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធិពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវ បោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជា
ការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ
ដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជា
ទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេឡិចត្រូនិក
ត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង
(VOICE OF GOD RECORDINGS®)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹង
ឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉ែស អូហ្វ ហ្គត់ វីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG